

VLAAMS PARLEMENT

ZITTING 1995-1996

PLENAIRE VERGADERING

HANDELINGEN 33

MIDDAGVERGADERING VAN WOENSDAG 27 MAART 1996

ACTUELE VRAGEN

RESOLUTIE VERLAGING WERKLOOSHEID

MOTIES BELANGENCONFLICT

DECREET BESCHERMING SCHELDE – STEMMING

DECREET BESCHERMING MAAS – STEMMING

DECREET WATERKERINGEN – STEMMING

DECREET BESCHERMING LANDSCHAPPEN – STEMMING

DECREET LERARENOPLEIDING EN NASCHOLING – STEMMINGEN

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES – STEMMINGEN

VRAGEN OM UITLEG

Inhoud

Nr. 33

Woensdag 27 maart 1996
Middagvergadering

Blz.

Actuele vragen (Regl. art. 81)

- Actuele vraag van de heer Bruno Tobback tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de vernietiging van het gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem
- Actuele vraag van de heer Johan Malcorps tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de vernietiging van het originele gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem 1687
- Actuele vraag van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het zendbereik van Télé-Bruxelles en het territorialiteitsprincipe 1689
- Actuele vraag van de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het voorstel om van Brussel de hoofdstad van Wallonië te maken 1690
- Actuele vraag van de heer Joachim Coens tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het overleg tussen de gewesten en de federale overheid inzake telecommunicatie 1691
- Actuele vraag van de heer Didier Ramoudt tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de benoeming van twee directeurs in het stedelijk kunstonderwijs ondanks de benoemingsstop 1692
- Actuele vraag van de heer Erik Matthijs tot de heer de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het toelatingsexamen voor kandidaat-artsen en -tandartsen 1693
- Actuele vraag van de heer John Taylor tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het doelgroepenbeleid in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse openbare instellingen 1694
- Actuele vraag van de heer Jean-Marie Bogaert tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de uitvoering van het actieprogramma voor laaggeschoolde werkzoekenden, gefinancierd door het Europees Sociaal Fonds 1695
- Actuele vraag van de heer Stefaan Platteau tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de voorstellen van de minister met betrekking tot de Vlaamse fiscale wetgeving 1697
- Actuele vraag van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de voorlichting van de bevolking inzake de dolle-koeienziekte 1698

Voorstel van resolutie van de heren Jos Geysels, Jef Sleenckx en Christiaan Vandenbroeke c.s. betreffende de drastische verlaging van de werkloosheid – 271 (1995-1996) – Nr.1	
Voorstel tot spoedbehandeling	1700
Sprekers : de heren Jos Geysels, André Denys, Herman Candries, Frans Wymeersch, Gilbert Bossuyt, Jean-Marie Bogaert en Johan De Roo	
Motie van de heer Joris Van Hauthem betreffende een belangenconflict – 273 (1995-1996) – Nr. 1	
Bespreking	1701
Sprekers : de heren Joris Van Hauthem, Michiel Vandenbussche, John Taylor en minister Wivina Demeester-De Meyer	
Hoofdelijke stemming	1704
Motie van mevrouw Yolande Avontroodt en de heer André Denys betreffende een belangenconflict – 275 (1995-1996) - Nrs. 1 en 2	
Bespreking	1705
Sprekers : mevrouw Yolande Avontroodt, de heren Bart Vandendriessche, Karel De Gucht, Jos Stassen, André Denys, Paul Van Grembergen, Jos Geysels, Gilbert Bossuyt, Johan De Roo, Joris Van Hauthem, minister Luc Martens en minister-president Luc Van den Brande	
Hoofdelijke stemming	1711
Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Verdrag tussen het Vlaamse Gewest, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, het Waalse Gewest, de Franse Republiek en het Koninkrijk der Nederlanden inzake de bescherming van de Schelde, ondertekend in Charleville-Mézières op 26 april 1994 en in Antwerpen op 17 januari 1995 – 162 (1995-1996) - Nrs. 1 tot 3	
Hoofdelijke stemming	1714
Sprekers : de heer Stefaan Platteau en minister-president Luc Van den Brande	
Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Verdrag tussen het Vlaamse Gewest, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, het Waalse Gewest, de Franse Republiek en het Koninkrijk der Nederlanden inzake de bescherming van de Maas, ondertekend in Charleville-Mézières op 26 april 1994 en in Antwerpen op 17 januari 1995 – 163 (1995-1996) - Nrs. 1 tot 3	
Hoofdelijke stemming	1716
Ontwerp van decreet betreffende de waterkeringen – 196 (1995-1996) - Nrs. 1 tot 7	
Aangehouden stemmen	1717
Hoofdelijke stemming	1721
Ontwerp van decreet betreffende de lerarenopleiding en de nascholing – 227 (1995-1996) - Nrs. 1 tot 6	
Aangehouden stemmen	1723
Hoofdelijke stemming	1742
Voorstel van decreet van de heer Johan Sauwens c.s. houdende bescherming van landschappen – 69 (BZ 1995) - Nrs. 1 tot 4	
Hoofdelijke stemming	1744
Sprekers : de heer Johan Sauwens, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, de heren Johan Malcorps, Leonard Quintelier, Jan Caubergs en Bruno Tobback	

Met redenen omklede motie van mevrouw Nelly Maes en de heer Ludo Sannen tot besluit van de op 12 maart 1996 door de heer Johan Sauwens in commissie gehouden interpellatie tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het niet beschermen als landschap van het koninklijk domein van Opgrimbie – 257 (1995-1996) - Nr. 1 Hoofdelijke stemming	1748
Met redenen omklede motie van de heren Jaak Gabriels, André Denys en Francis Vermeiren tot besluit van de op 13 maart 1996 door de heer Jaak Gabriels in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, in verband met de overheveling van bevoegdheden van de kabinetten naar de administratie – 260 (1995-1996) - Nr. 1 Hoofdelijke stemming Sprekers : de heer Jaak Gabriels en minister-president Luc Van den Brande	1749
Met redenen omklede motie van de heer Carl Decaluwé c.s. tot besluit van de op 14 maart 1996 door de heer Carl Decaluwé in commissie gehouden interpellatie tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de uitbetaling van verwijlntresten bij de administraties Waterwegen en Zeewezen en Wegen – 261 (1995-1996) - Nr. 1 Hoofdelijke stemming	1751
Met redenen omklede motie van de heer Jos Geysels tot besluit van de op 14 maart 1996 door de heer Ludo Sannen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de doortocht van de N74 in Houthalen-Helchteren – 262 (1995-1996) - Nr. 1 Hoofdelijke stemming Spreker : de heer Ludo Sannen	1752
Met redenen omklede motie van de heer Arnold Van Aperen tot besluit van de op 21 maart 1996 door de heer Arnold Van Aperen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, en tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de HST – 267 (1995-1996) - Nr. 1 Hoofdelijke stemming Sprekers : de heren Arnold Van Aperen, Johan Malcorps, Jan Penris en Herman Suykerbuyk	1754
Met redenen omklede motie van de heren Johan Malcorps en Ludo Sannen tot besluit van de op 21 maart 1996 door de heer Arnold Van Aperen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, en tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de HST – 268 (1995-1996) - Nr. 1 Hoofdelijke stemming	1757
Met redenen omklede motie van de heer Jan Penris tot besluit van de op 21 maart 1996 door de heer Arnold Van Aperen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, en tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de HST – 269 (1995-1996) - Nr. 1 Hoofdelijke stemming	1758
Regeling van de werkzaamheden	1760

Bijlage

Vraag om uitleg van de heer Johan Malcorps tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister voor Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de bestemming van de Nieuwpoortse Lenspolder	1762
Vraag om uitleg van de heer Georges Cardoen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister voor Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de noodzaak aan eenheid van beheer over de gewestwegen	1765
Vraag om uitleg van de heer Leo Cannaerts, tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister voor Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de werking van de buitendiensten van de Administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen (AROHM)	1768
Vraag om uitleg van de heer Etienne Van Vaerenbergh, tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over een regionaal express-net in en rond Brussel	1772
Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwé tot de heer Eddy baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, betreffende de concretisering van de mobiliteitsconvenanten	1775
Vraag om uitleg van de heer Didier Ramoudt tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, betreffende de toestand van de zeedijken	1776
Vraag om uitleg van de heer Johan De Roo tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, betreffende milieunormeringen, in bijzonder voor houtresten	1778
Vraag om uitleg van mevrouw Vera Dua tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de bouwplannen van het Universitair Ziekenhuis te Gent	1780
Vraag om uitleg van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het voorstel tot het oprichten van een educatief project voor vrede tot ondersteuning van ter zake bestaande initiatieven	1783
Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot mevrouw Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke Kansenbeleid, over de campagne "Bruisend Brussel"	1787

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.09 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Yolande Avontroodt, Sonja Becq, Georges Beerden, Ward Beysen, Jean-Marie Bogaert, Gilbert Bosuyt, Louis Bril, Jozef Browaeys, Herman Candries, Leo Cannaerts, Georges Cardoen, Jan Cauberghs, Patricia Ceysens, Joachim Coens, Marc Cordeel, Frank Creyelman, Norbert De Batselier, Carl Decaluwé, Etienne De Groot, Karel De Gucht, Leo Delcroix, Herman De Loor, Anny De Maght-Aelbrecht, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, André Denys, Paul Deprez, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Mia De Schamphelaere, Peter Desmet, Roland Deswaene, Freddy De Vilder, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Fred Dielens, Marijke Dillen, Michel Doomst, Vera Dua, Paul Dumez, Freddy Feytons, Jaak Gabriels, Jos Geysels, Johnny Goos, Leo Goovaerts, Brigitte Grouwels, Veerle Heeren, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, André Kenzeler, Marino Keulen, Patrick Lachaert, Herman Lauwers, Jacques Laverge, Kathy Lindekens, Carlos Lisabeth, Marcel Logist, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Nelly Maes, Johan Malcorps, Hugo Marsoul, Erik Matthijs, Lydia Maximus, Trees Merckx-Van Goey, Marc Olivier, Jan Penris, Stefan Platteau, Leonard Quintelier, Didier Ramoudt, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Johan Sauwens, Eddy Schuermans, Jef Sleenckx, Jos Stassen, Steve Stevaert, Felix Strackx, Herman Suykerbuyk, Guy Swennen, René Swinnen, John Taylor, Jacques Timmermans, Bruno Tobback,

Maria Tyberghien-Vandenbussche, Arnold Van Aperen, Riet Van Cleuvenbergen, Walter Vandenbossche, Christiaan Vandenbroeke, Michiel Vandenbussche, Bart Vandendriessche, Ria Van Den Heuvel, Marleen Van der Poorten, Mark Vanderpoorten, Kris Van Dijk, Christian Van Eyken, Paul Van Grembergen, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Gilbert Vanleenhove, Sonja Van Lindt, Jef Van Looy, Dirk Van Mechelen, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Marc Van Peel, Hugo Van Rompaey, Etienne Van Vaerenbergh, Peter Vanvelthoven, Roeland Van Wallegghem, Tuur Van Walendael, Mandus Verlinden, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Emiel Verrijken, Cecile Verwimp-Sillis, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Willy Kuijpers : gezondheidsredenen.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 81)

Actuele vraag van de heer Bruno Tobback tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de vernietiging van het gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem

Actuele vraag van de heer Johan Malcorps tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de vernietiging van het originele gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer Tobback tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de vernietiging van het gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem en van de heer Malcorps tot minister Baldewijns, over de vernietiging van het originele gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem.

De heer Tobback heeft het woord.

De heer Bruno Tobback (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, een kleine week geleden werd bekend dat het originele exemplaar van het gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem blijkbaar per ongeluk vernietigd zou zijn bij een opruimoperatie in de archieven van het Brusselse Justitiepaleis. Dit bewijsstuk en enig door de Koning ondertekende exemplaar van het gewestplan werd vernietigd op een ogenblik dat nog geen uitspraak was gedaan in deze zaak. Welk lot is dit gewestplan beschoren nu het origineel niet meer bestaat ? Welke gevolgen heeft dit voor de lopende aanvragen tot het verlenen van vergunningen ? Waaraan zullen de bestaande kopieën worden getoetst ? Wat kan het gevolg zijn van een eventuele betwisting van de geldigheid van deze kopieën voor de lopende aanvragen ? Deze zaak wijst ten minste op een zeer verregaande onvoorzichtigheid bij het Brussels parket. Hoe denkt de minister bij zijn federale collega tussen te komen en zal hij aandringen op het instellen van een onderzoek ? Het kan toch niet door de beugel dat op deze manier met originele gewestplannen wordt omgesprongen ? Uit hoofde van onze bevoegdheden inzake ruimtelijke ordening meen ik dat we deze zaak niet op haar beloop kunnen laten.

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik sluit me graag aan bij de bedenkingen en vragen van de vorige spreker. We hebben de jongste weken meer dan een betoog over de nieuwe politieke cultuur mogen aanhoren, maar ik krijg de indruk dat de erfenis uit het verleden ons hier onder de glazen koepel achtervolgt. De fraude in de gewestplannen was één van de meest wansmakelijke episodes uit de recente geschiedenis. De heer Renard heeft dat overvloedig geïllustreerd in zijn boekje. Dit is het orgelpunt van de fraude met de gewestplannen die de traditionele groepen tevergeefs in de doofpot wilden steken. Het bewuste gewestplan, dat aan het nodige knip- en plakwerk was onderworpen, blijkt nu volledig versnipperd te zijn. Hiermee wordt het onderzoek voor het Hof van Beroep ernstig gehypothekeerd. Er is belangrijk bewijsmateriaal verdwenen en in de toekomst zal dus wellicht nooit definitieve opheldering in deze zaak kunnen worden gebracht. Dit werpt een zware smet op het ruimtelijk beleid en op de justitie.

Ik sluit me dus aan bij de heer Tobback en zou graag het antwoord kennen dat de minister heeft gegeven op zijn brief. Is de gang van zaken opgehelderd ? Hoe kan worden verholpen aan de rechtsonzekerheid die nu toch is ontstaan ? Hoe zal de zaak worden rechtgezet ? Zal er een nieuw stuk ter ondertekening aan de Koning worden voorgelegd ? Mocht effectief blijken dat er kwaad opzet in het spel is geweest en dat er bewust bewijsmateriaal werd vernietigd, wat is hiervan dan de betekenis voor het onderzoek naar de fraude in de gewestplannen ? Het onderzoek werd afgesloten, waaruit blijkt dat misschien belangrijk bewijsmateriaal verdwenen is. Dat is toch wel iets dat tot nadenken aanzet. Dit impliceert dat er in de toekomst wellicht nooit een definitieve opheldering zal komen over de gang van zaken, wat een zware hypotheek legt op het ruimtelijk beleid, maar dus ook op Justitie. U heeft blijkbaar een brief geschreven aan de Minister van Justitie. Is er al opheldering over de gang van zaken ? Wat zal er concreet gebeuren om de rechtsonzekerheid, die er nu vermoedelijk – tenzij u het tegendeel beweert – voor een deel is, weg te nemen ? Hoe zal men die zaak rechtzetten, zodat er terug sprake is van een rechtsgeldig stuk met handtekening van de koning ? Het belangrijkste is misschien het volgende : als effectief zou blijken dat het hier gaat over het onmogelijk maken van de werking van het gerecht, dat het hier voor een deel slechte wil betreft, dat men bewust bewijsmateriaal vernietigd heeft voor het gerecht, wat betekent dat dan voor het onderzoek naar de gewestplanfraude, de grote doofpotoperatie zoals ik dit al noemde ? Betekent dat dan niet dat u als minister verantwoordelijk voor een goede ruimtelijke ordening dringend moet vragen dat de hele zaak verder wordt nagetrokken, de objectiviteit van het federale onderzoek opnieuw wordt bekeken en de Minister van Justitie ter zake zijn verantwoordelijkheid opneemt ?

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns : Mijnheer de voorzitter, collega's, ook ik heb via de pers moeten vernemen dat het gewestplan, dat als bijlage diende bij het koninklijk besluit van 30 mei 1978 houdende de vaststelling van de regels voor de streek Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem, verdwenen zou zijn. Dit betekent evenwel niet dat men geen gewestplan meer heeft en dat men ook geen toetsingskader meer heeft om de bestemmingen na te gaan. Het is immers zo dat sinds 1978 een gewestplan afgedrukt op schaal 1/25000 ter beschikking wordt gesteld en dat men op dit plan zeer goed de afbakening van de verschillende gebieden kan aflezen. Ook is het zo dat men zich bij betwistingen voor de rechtbank, vooral inzake bijzondere voorschriften en dergelijke, beroept op dit document, maar dat dit dan wordt vervolledigd met de documenten uit het dossier. Deze worden opgemaakt aan de hand van de gevoerde onderzoeksprocedure naar aanleiding van de vaststelling van het gewestplan. Er bestaat dus geen

Baldewijns

rechtsvacuüm op dit gebied, wat niet betekent dat we deze zaak zomaar kunnen laten betijen. Men moet nagaan welke maatregelen kunnen worden getroffen in de nabije toekomst. Ikzelf heb aan de federale Minister van Justitie in mijn schrijven van 15 maart gevraagd of het mogelijk is een voor echt verklaard duplicaat van de nodige documenten opnieuw ter beschikking te stellen van onze administratie, dit uiteraard voor de 24 andere gewestplannen. Ik hoop dat we daar een positief antwoord op krijgen. Zodra we duidelijkheid hebben over wat nog terug kan komen van de gerechtelijke instanties, kunnen we eveneens nagaan hoe men de eventueel vernietigde of verdwenen documenten kan opbouwen, onder meer aan de hand van de documenten bij de regionale commissies voor advies en de documenten van het toenmalige ministerieel comité.

Ik wil nog even terugkomen op het probleem van bewijsvoering in geval van betwisting. Gezien het reeds door mij vermelde kan het geen probleem geven voor een rechtbank om, berustend op belangrijke, nog bestaande documenten – zij het bestaande op een andere schaal – een beslissing te nemen. Tot nu toe werden de betwistingen, zoals gezegd, steeds gevoerd op basis van deze documenten. Er zou een groot probleem van bewijsvoering kunnen ontstaan, indien zou blijken dat de verdwijning of vernietiging van de betreffende kaart zou zijn gebeurd op de diensten van Ruimtelijke Ordening. In dat geval zou men kunnen verwachten dat pleiters dit zouden aangrijpen om, bij hun discussie over de bijzondere voorschriften of dergelijke, te gewagen van een zekere intentie en beïnvloeding in deze zin. Concreet antwoordend op de vraag van de beide heren : ik heb op 15 maart schriftelijk gevraagd aan de federale Minister van Justitie dat hij een onderzoek zou instellen. Het laten verdwijnen van authentieke stukken is uiteraard een belangrijke aangelegenheid. Ik heb echter niet te bepalen, vanuit mijn bevoegdheid, aan welke voorwaarden dit onderzoek moet voldoen. Een tweede vraag die ik stelde is of het mogelijk was een voor echt verklaard document opnieuw ter beschikking te stellen. Voor alle duidelijkheid wil ik de heer Malcorps antwoorden dat we vooralsnog geen antwoord op dit schrijven kregen.

De heer Johan Malcorps : Mijnheer de voorzitter, ik denk dat er uitsluitel moet gegeven worden. Indien een belangrijk origineel document is versnipperd voor het eigenlijke gerechtelijke onderzoek is afgelopen, dan moet er duidelijkheid komen. Een en ander is essentieel in het belang van een goede ruimtelijke ordening. Het gaat over een van de meest ophefmakende processen die is gevoerd in het kader van de gewestplanfraude. Ik ken dit uit de praktijk en heb het gisteren nog eens geprobeerd : als ik het knip- en plakwerk van mijn dochttertje van vijf jaar

kopieer, verschillen de twee zaken grondig van elkaar. Op basis van het ene kan je het andere niet meer afleiden. Als een origineel verloren is gegaan, betekent dit de vernietiging van definitief bewijsmateriaal. Als dat bovendien niet per ongeluk maar moedwillig is gebeurd, dan rijzen er grondige twijfels over de objectiviteit van het onderzoek. De minister van Ruimtelijke Ordening heeft dan ook het recht en de plicht om vragen te stellen op federaal niveau.

De voorzitter : De heer Tobback heeft het woord.

De heer Bruno Tobback : Mijnheer de minister, ik zou me hierbij enigszins willen aansluiten. Ik vraag dat de minister ons meteen het antwoord, van zodra minister De Clerck dat geeft, voorlegt, gelet op het feit dat dit het belang van een pure administratie te boven gaat. Het is essentieel dat dit parlement, dat bevoegd is voor de hele wetgeving op Ruimtelijke Ordening, zou weten wat er in concreto is gebeurd. Indien nodig moeten wij ook verder aandringen op een diepgaand onderzoek, indien zou blijken dat dit niet is gebeurd op korte termijn.

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns : Mijnheer de voorzitter, iedereen heeft zijn bevoegdheid. Het komt de federale Minister van Justitie toe om het onderzoek te bevelen. Dit is niet mijn bevoegdheid. Mijnheer Tobback, ik ben graag bereid van zodra ik een antwoord heb gekregen van de minister van Justitie om dit de beide vraagstellers mee te delen. Ik wil ook zeggen, mijnheer Malcorps, dat het hier niet gaat om knip- en plakwerk. We hebben inderdaad documenten die exact zijn, maar ze zijn op een andere schaal opgemaakt. Dit is een houvast en deze worden vervolledigd door documenten vanuit de regionale commissie voor advies, zo mogelijk ook nog van het toenmalige ministerieel comité. Op die manier kan de bewijsvoering op een ordelijke manier gebeuren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het zendbereik van Télé Bruxelles en het territorialiteitsprincipe

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Hauthem tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Weten-

Voorzitter

schap en Technologie, over het zendbereik van Télé Bruxelles en het territorialiteitsprincipe.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, vorige week woensdag heeft de Raad van Beheer van Télé Bruxelles beslist in de Vlaamse Rand rond Brussel uit te zenden, zij het dan niet op de kabel, maar via de ether. Dat doet er mijns inziens weinig toe, omdat het de zoveelste provocatie is op rij, in die zin dat het ook de zoveelste overtreding is van het territorialiteitsbeginsel. Mijnheer de minister-president, u hebt in het verleden altijd gezegd dat u juridische stappen zal ondernemen tegen overtredingen van dat territorialiteitsbeginsel. U weet ook dat wij niet alleen pleiten voor juridische, maar ook politieke stappen. Onze verwondering was dan ook groot toen we de dag nadien mochten vernemen dat minister Van Asbroeck eenzijdig aankondigde dat zij zelf geen juridische stappen zou zetten tegen deze beslissing. Ze noemde het nemen van die juridische stappen een soort achterhoedegevecht, en ze verwees eigenlijk alles naar het sluiten van een cultureel akkoord tussen de Franse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschap, waarin onder meer – als ik de pers mag geloven – de verruiming van het zendbereik van Télé Bruxelles moet worden geregeld. Als dit klopt, is dit een complete breuk met uw houding totnogtoe die er effectief in bestond telkens juridisch op te treden wanneer het territorialiteitsbeginsel werd overtreden. Mevrouw Van Asbroeck wijkt daar blijkbaar van af. Mijn vragen zijn dus tweeledig. Wat denkt u van de gedachtengang van mevrouw Van Asbroeck, die ikzelf gevaarlijk vind. Er moet wat Télé Bruxelles betreft niets worden geregeld, alleen het principe van de territorialiteit moet worden toegepast. Heeft mevrouw van Asbroeck namens de regering gesproken ? Welke middelen, zowel technisch als juridisch, ziet u om het uitzenden van Télé Bruxelles in de Vlaamse Rand rond Brussel te verhinderen ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer de Voorzitter, collega's, mijnheer Van Hauthem, aan het standpunt van de Vlaamse regering is niets gewijzigd. De mening van mevrouw Van Asbroeck moet in de juiste context worden geplaatst. Mijnheer Van Hauthem, u trekt de conclusie dat zou afgeweken worden van het territorialiteitsbeginsel. Dat is niet juist. Er zijn een aantal principes vastgelegd. Een samenwerkingsakkoord met de Franstalige Gemeenschap vind ik positief. Ik heb dit, zoals mijn voorganger, reeds geprobeerd. Dit samenwerkingsakkoord moet met volledige erkenning van het territorialiteitsbeginsel afgesloten worden. Er kan dus geen

sprake zijn van een samenwerkingsakkoord om Télé Bruxelles toe te laten in de Rand. Dit is uitgesloten. Wat betreft de juridische stappen die mogelijk kunnen gezet worden, zijn we gehouden aan een aantal bepalingen in verband met de frequenties. Als Télé Bruxelles uitzendt langs het kanaal 36, dat eventueel nog kan versterkt worden, zal men enkel kunnen ontvangen met schotelantennes. De vraag is dan of men massaal schotelantennes zal gaan aankopen. Er is niets gewijzigd in de houding van de Vlaamse regering. Dat is ook de mening van mevrouw Van Asbroeck. Het territorialiteitsbeginsel is essentieel voor elke afspraak met de Franstalige Gemeenschap.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de minister-president, uit uw antwoord leid ik af dat u wel degelijk juridische stappen wenst te zetten. Enerzijds juich ik dat toe, maar anderzijds betreur ik dat het daarbij blijft. Bovendien stel ik vast dat u mevrouw Van Asbroeck terugfluit. Dat doet me veel plezier.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Het is niet omdat de lente is ingetreden dat we moeten gaan fluiten, niet in dit halfroond, en zeker niet naar dames. De houding van alle ministers in de Vlaamse regering is op dit punt dezelfde. U interpreteert mijn antwoord verkeerd wat betreft de juridische stappen. Ik heb hier in het Vlaams Parlement herhaaldelijk gezegd dat, in de mate dat Télé Bruxelles strikt binnen het wettelijke kader blijft, er geen probleem is. Maar ik wil bovendien zeggen dat er geen enkele reden is om iets te veranderen aan de bepalingen met betrekking tot de regionale televisie die door de Vlaamse regering zijn uitgewerkt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het voorstel om van Brussel de hoofdstad van Wallonië te maken

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Lootens-Stael tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het voorstel om van Brussel de hoofdstad van Wallonië te maken.

Voorzitter

De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De heer Dominiek Lootens-Stael (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister-president, u weet ongetwijfeld dat uw partijgenoot, de heer Vandenbossche, fractieleider van de CVP in de Brusselse Hoofdstedelijke Raad, een voorstel heeft gelanceerd waarin hij stelt dat Brussel de hoofdstad van Wallonië moet worden. Ik meen me te herinneren dat we bij de opening van het Vlaams Parlement duidelijk hebben gesteld dat Brussel de hoofdstad van Vlaanderen is. Bestaat er dan een zekere dualiteit binnen de meerderheidspartijen ?

Ik stel ook vast dat de Vlaamse meerderheidspartijen in het Brussels Parlement, namelijk CVP, SP en Volksunie, duidelijk een resolutie van het FDF in overweging hebben genomen, waarin stond vermeld dat Brussel de hoofdstad van Vlaanderen niet is en niet kan zijn. Twee partijen : de VLD en het Vlaams Blok, hebben zich daartegen verzet. Bovendien stel ik vast, mijnheer de minister-president, dat u zichzelf schuldig maakt aan dezelfde zonden. In een uitgave van het tijdschrift Flanders, dat tenslotte onder uw auspiciën wordt uitgegeven, staat een kaart van deze Belgische onstaat. Deze kaart werd in twee delen opgesplitst, Vlaanderen is in geel en bruin gearceerd.

De heer André Denys : Bruin ?

De heer Dominiek Lootens-Stael : Inderdaad bruin, Wallonië is wit en grijs gearceerd en ook Brussel is wit en grijs gearceerd. Betekent dit dat Brussel de hoofdstad van Wallonië is ? Als buitenstaander is dat de enige conclusie die ik kan trekken. Ik weet beter natuurlijk. Steunt u uw collega in zijn standpunt dat Brussel de hoofdstad van Wallonië is ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Dames en heren, wat een mogelijk grijs-wit gearceerd Brussel betreft, minister Kelchtermans zegt me dat dit in de gewestplannen gewoonlijk militair domein aanduidt. Wie daar eerst bezit van neemt, heeft daar alle rechten over. Dat is het essentiële van uw vraag. De heer Vandenbossche is bij mijn weten geen lid van de Waalse Gewestraad. De Walen kiezen zelf hun hoofdstad, dat is hun recht. Deze vraagbaak dient toch niet om opinies van de ene uit te spelen tegen de andere. Voor ons gaat het om een beleidspunt, om een principe dat we vroeger hebben vastgelegd. Brussel blijft voor ons onverkort de hoofdstad van Vlaanderen. Vermits wij gemeenschap en gewest tegelijk zijn blijft dat vanzelfsprekend en onbespreekbaar. Een decreet kan trouwens niet teniet gedaan worden

door enige discussie en het decreet van 1984 is op dit punt overduidelijk.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Ik stel enkele eigenaardigheden vast in uw antwoord, die ik kort zal samenvatten. Het Waals Gewest bepaalt zelf zijn hoofdstad, maar het Waals Gewest ligt buiten Vlaanderen. Dat is punt één. Verder heb ik geen echt duidelijk antwoord gekregen op mijn vraag.

Brussel is en blijft de hoofdstad van Vlaanderen. Ik stel echter vast dat er hierover verdeeldheid heerst binnen de CVP.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Joachim Coens tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het overleg tussen de gewesten en de federale overheid inzake telecommunicatie

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de actuele vraag van de heer Coens tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het overleg tussen de gewesten en de federale overheid inzake telecommunicatie.

De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens (*Op de tribune*) : 21 maart was niet alleen het begin van de lente maar ook de dag van de Europese ministerraad over de universele dienstverlening. Daar legde federaal Minister Di Rupo enkele verklaringen af. In het kader van de bespreking van Telenet Vlaanderen hebben we heel wat aandacht besteed aan die universele dienstverlening. We hebben ook onze bezorgdheid omtrent de invulling van dit begrip geuit. Deze universele dienstverlening werd door de programmawet aan Belgacom toegewezen. Dit moet door middel van een koninklijk besluit nog verder ingevuld worden, ik denk dat Minister Di Rupo dit nu aan het doen is. Zijn verklaringen op de Europese ministerraad zijn dan ook zeer belangrijk.

Minister Di Rupo verklaarde er dat binnen die universele dienstverlening ook speciale tarieven voor scholen en ziekenhuizen mogelijk moeten worden gemaakt. Wat bedoelt hij daar mee ? Wil hij daarmee zeggen dat Belgacom compensatie zou moeten kunnen krijgen voor deze

Coens

speciale tarieven ? De andere leden van de Europese ministerraad vonden dit concurrentievervalsend. Het federaal regeerakkoord en het Vlaams Parlement hebben aangedrongen op overleg met de gewesten. Bent u vooraf van deze stellingname op de hoogte gebracht ? Bent u ermee akkoord ? Welke stappen zal u ondernemen om dit koninklijk besluit verder uit te werken, zeker in het licht van het u zo dierbare project Telenet Vlaanderen ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Voorzitter, collega's, ik deel helemaal de opvatting van de heer Coens. Het is niet denkbaar dat bepaalde maatregelen zonder overleg tot stand zouden komen. Ik heb op 9 februari 1996 een brief geschreven naar minister Di Rupo, waarin ik uitdrukkelijk aandrang op overleg. Tot hiertoe kreeg ik hierop geen reactie.

Over zijn uitlating op de Europese ministerraad van 21 maart jl. werd geen overleg gevoerd. Ik kan alleen zeggen dat – indien er in het kader van de universele dienstverlening enkele principes worden vooropgesteld – deze op geen enkele wijze nieuwe initiatieven, zoals bijvoorbeeld Telenet Vlaanderen, kunnen verhinderen. De Vlaamse ministers in de federale regering dragen hierin een belangrijke verantwoordelijkheid. Ze moeten erop toezien dat er geen koninklijk besluit wordt uitgevaardigd dat ingaat tegen de ontwikkelingskansen en mogelijkheden van het eigen netwerk dat we willen opzetten.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Didier Ramoudt tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de benoeming van twee directeurs in het stedelijk kunstonderwijs ondanks de benoemingsstop

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de actuele vraag van de heer Ramoudt tot de heer Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de benoeming van twee directeurs in het stedelijk kunstonderwijs ondanks de benoemingsstop.

De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte minister, collega's, vorige week vrijdag

werden in Oostende, op voordracht van een SP-schepen, twee directeurs benoemd. Dit is in strijd met de geest van uw omzendbrief van januari jl. Aan de VLD werd de nodige twee derdensteun gevraagd. We hebben die uiteraad met veel plezier geleverd. We weten dat de regeringsleden binnen de Vlaamse regering zelden met elkaar praten. Dat de leden van de Vlaamse regering en die van de federale regering, die tot dezelfde partij horen ook niet met elkaar spreken is nieuw. Is het niet zo dat er een federaal minister in de gemeenteraad van Oostende zetelt en zodoende het voorontwerp van decreet over de benoemingsstop heeft genegeerd. Graag vernam ik van u of u op de hoogte was dat Oostende twee directeurs zou benoemen, en dit op uitdrukkelijke voordracht van de CVP-SP-meerderheid. Indien u dat niet wist, welke maatregelen gaat u treffen in zowel positieve als negatieve zin ?

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Luc Van den Bossche (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik hou me niet bezig met de gemeentelijke zaken van Oostende, evenmin met die van andere gemeenten. Gezien het godsbewijs dat ik vorige week heb geleverd, is er natuurlijk wel een eenheid van geloof bij ons. Maar dit neemt niet weg dat tendenzen wel degelijk zijn toegelaten. De congregatie van het geloof heeft nog niet vergaderd over de benoemingsstop, derhalve is er geen dogma over afgekondigd en is er ook geen encycliek rond gestuurd.

In die omstandigheden verneem ik van u dat er in de gemeenteraad van Oostende iets zou gebeurd zijn. Ik weet daar niets van. Ik ken dat dossier niet, dus kan ik u op uw vraag ook geen antwoord geven. Meer dan dit kan ik u niet zeggen. Als ik het dossier krijg, zal ik het beoordelen in het kader van de wettelijke toestand.

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de minister, ik stel vast dat niet alleen de leden van de regering niet met elkaar praten, maar dat u blijkbaar ook niet met uw kabinet praat. Het is toch een van uw medewerkers die een verklaring in de pers heeft afgelegd met betrekking tot het voorval in Oostende. U leest waarschijnlijk ook De Morgen niet, want daar stond een uitvoerig artikel in.

Minister Luc Van den Bossche : Ik moet u zeggen dat ik alleen de sportbladzijden lees. (*Gelach*)

Daar stond wel iets over basketbalploeg Oostende, maar er stond niets in over benoemingen van directeurs. Ik weet daar dus niets van. Wat de medewerker op mijn kabinet betreft, die heeft zowat hetzelfde geantwoord als ik nu : dat we het dossier niet kennen en derhalve daar niets over kunnen zeggen.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de minister, we weten dat God in uw partij zit.

Minister Luc Van den Bossche : Ja, God is alom tegenwoordig en alwetend. Ik ben echter God niet.

De heer Didier Ramoudt : God weet alles, inderdaad. Ik stel echter vast dat De Gentenaar het nog beter weet.

De voorzitter : Mijnheer Ramoudt, u moet niet, zeggende dat God uit drie goddelijke personen bestaat, proberen het zo te verdelen. *(Gelach)*

Minister Luc Van den Bossche : In dat geval ben ik het kindeke Jezus. *(Gelach)*

De heer Didier Ramoudt : Ik stel alleen maar vast, mijnheer de voorzitter, dat de regering altijd van niets weet, en dat dit steeds het geval is als het ergens verkeerd loopt.

Minister Luc Van den Bossche : Dacht u nu dat ik een samenlevingscontract had met mijnheer Vande Lanotte ?

De voorzitter : Mijnheer de minister, gelieve geen aanleiding te geven tot bijkomende vragen.

Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Erik Matthijs tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het toelatingsexamen voor kandidaat-artsen en -tandartsen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Matthijs tot de heer Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het toelatingsexamen voor kandidaat-artsen en -tandartsen.

De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, een iets ernstiger onderwerp nu. Het schooljaar 1995-1996 loopt bijna ten einde. De paasvakantie staat voor de deur – ook voor ons. De studenten worden overspoeld met brochures van universiteiten en hogescholen. De regering heeft vorige week dinsdag een voorontwerp van decreet goedgekeurd houdende de organisatie van een toelatingsexamen voor kandidaat-studenten geneeskunde en tandheelkunde. Wordt er in dat voorontwerp ook gesproken over een toelatingsproef voor kandidaat-studenten kinesitherapie ? U weet dat België op dat vlak aan de top van Europa staat. Per

10.000 inwoners hebben we 10 kinesisten. In Nederland en Frankrijk zijn er 6 per 10.000 inwoners. Wanneer zal dit examen worden georganiseerd en wat zal de inhoud ervan zijn ? Zal het enkel om wetenschappelijke vakken gaan, of wordt er ook over andere attitudes ondervraagd ? Hoe ver zijn op dit moment de onderhandelingen met de Franse gemeenschap gevorderd ? Zal ook daar een dergelijk examen worden georganiseerd ? Als kandidaat-studenten hier niet slagen, kunnen ze zich anders wenden tot de Franstalige universiteiten voor hun studie van geneesheer of tandarts.

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Luc Van den Bossche *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, collega's, deze vraag handelt over een thema dat voor studenten erg actueel is. Het is begrijpelijk dat de heer Matthijs verwijst naar de periode van voorlichting voor studenten en van hun studiekeuze, onafhankelijk van de vraag of het thema in een voorontwerp is vervat. In dat voorontwerp, dat de regering heeft goedgekeurd en nu langs de adviesorganen gaat, is alleen sprake van geneesheren en tandartsen. Er is wel een technische oplossing ingeschreven om het probleem van het ommetje via het Franstalig onderwijs onmogelijk te maken. De Franstaligen opteren immers voor een ander systeem dan het onze. De voorgestelde oplossing wordt nu aan advies onderworpen, net als de rest van het voorontwerp van decreet.

De kinesitherapie is voor het ogenblik niet in het ontwerp van decreet opgenomen. Het is evenwel duidelijk dat zich in deze sector een gelijkaardig probleem stelt. De volgende maanden zullen belangrijk zijn voor het verloop van de gesprekken over de kwestie. Tijdens de gesprekken met de Franse gemeenschap en de federale regering werd het onderwerp kinesitherapie nog niet besproken. Ik sluit echter niet uit dat dit wel een item wordt en de kinesitherapie dan aansluit bij de rest van de regeling voor geneesheren en tandartsen.

Eerst moet wel in een aantal zaken duidelijkheid komen. Enerzijds is er de bij de Raad van State aanhangige zaak omtrent de drie en vier jaar en de bepalingen van de federale wetgeving. Anderzijds zijn er raadplegingen en gesprekken bezig om ook in de hele paramedische sector duidelijk te bepalen om welk soort onderwijs het gaat. Ik hoop dat deze twee dingen op voorhand kunnen worden opgelost. Het is echter mogelijk dat we ook daar de stap moeten zetten naar een uitbreiding van de toelatingsproef met kinesitherapie.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer John Taylor tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het doelgroepenbeleid in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse openbare instellingen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Taylor tot de heer Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het doelgroepenbeleid in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse openbare instellingen.

De heer Taylor heeft het woord.

De heer John Taylor (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, waarde collega's, de vorige Vlaamse regering had als objectief iets te doen aan de werkgelegenheid van bepaalde doelgroepen, zoals gehandicapten en migranten. Een opdrachthoudster werd aangesteld. Uit haar voortgangsrapport inzake doelgroepenbeleid voor migranten en gehandicapten van 1995 blijkt dat de Vlaamse regering niet geslaagd is in haar opzet. Dit blijkt uit de cijfers van het aantal migranten dat wordt tewerkgesteld en de vooruitgang die wordt geboekt. Honderdzes van de 33.000 ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse overheidsinstellingen zijn migranten. We stellen ook vast dat heel weinig gehandicapten er werk vinden. Ongeveer driehonderd gehandicapten zijn tewerkgesteld, daar waar het Vlaamse ambtenarenstatuut voorziet te streven naar twee percent, zeker voor de twee laagste niveaus. Dit is nogal betreurenswaardig.

We stellen vast dat de sensibiliseringscampagnes, die op dit vlak oorspronkelijk waren aangekondigd, zijn afgelast. Dit op een moment dat de werkloosheid heel hoog is en het zeer moeilijk is om werk te vinden. Zeker voor bepaalde doelgroepen is het toch wel spijtig dat ook de Vlaamse overheid zo weinig inspanningen levert. Daarom heb ik een aantal vragen.

Waarom faalt het beleid ? Vorige week hebben we als Vlaamse parlementsleden de kans gehad om een heel deskundige en zeer degelijke uitleg te krijgen over de vooruitgang en de werking van het Vlaamse overheidsapparaat. Het is spijtig dat er voor bepaalde zwakke doelgroepen zo weinig wordt verwezenlijkt, terwijl er zoveel

mogelijkheden zijn om performantie te leveren. Waaraan is dat te wijten ?

We stellen vast dat de gehandicapten ongeveer één percent van de ambtenaren vertegenwoordigen. Is het niet mogelijk dat op te voeren naar twee percent, zoals vastgelegd in het Vlaamse ambtenarenstatuut ?

Waarom denkt u er niet aan om de limiet niet langer te beperken tot de mensen van de twee laagste niveaus ? Het is trouwens zo dat er voor de laagste niveaus nagenoeg een personeelsstop geldt, zodat ook geen gehandicapten meer in dienst kunnen treden. Vandaar ook mijn vraag : waarom breidt men het aanwerven van mindervaliden in overheidsdienst niet uit tot de hogere niveaus ? Aan de universiteiten en hogescholen studeren ook mindervaliden – waaronder blinden en doven – af. Waarom zou de overheid geen signaal en stimulans kunnen geven om mindervaliden aan te werven op alle niveaus om zo ook de industrie en de ondernemingen te motiveren deze weg te volgen ?

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Luc Van den Bossche : Mijnheer de voorzitter, collega's, de heer Taylor maakt ten eerste de fout een verkeerde doelstelling van het beleid te citeren om dan te kunnen besluiten dat het beleid faalt. Ik moet dus allereerst de doelstellingen van het beleid weerleggen.

Er is op geen enkel moment beslist dat er bij de aanwerving een positieve discriminatie van de migranten zou zijn. We hebben uitgevoerd wat we hadden beloofd. Als eerste overheid in dit land hebben we namelijk de handicap in verband met de nationaliteitsvoorwaarde gelicht. Ik onderstreep als eerste overheid in dit land. We hebben ze gelicht in het statuut en dit wordt ook consequent toegepast. Dit betekent dat migranten zich, net als anderen, kunnen inschrijven voor de statutaire examens. Wanneer ze dan als geslaagd kandidaat uitkomen, kunnen ze ook worden aangeworven. Op dat vlak hebben we geen andere doelstelling vastgelegd dan het lichten van de barrière. En die barrière is al enkele jaren gelicht.

Wat de gehandicapten betreft, hebben we een onderscheid gemaakt tussen de niveaus D en E en de andere niveaus. Voor de niveaus D en E hebben we nooit gezegd of geschreven dat we naar twee percent streven. We hebben gezegd dat die twee percent op een andere wijze kon worden aangeworven dan via het Vast Wervingssecretariaat. Er is dus een afwijking van de normale procedure toegestaan, waardoor we die twee percent gemakkelijker kunnen halen. Als ik de aantallen van de niveaus D en E in de Vlaamse Gemeenschap optel, is die twee percent, die geen doelstelling was, nochtans bijna gehaald, op zeven na. Enerzijds zijn er in vier van de zes departemen

Van den Bossche

ten nochtans overtallen boven die twee percent, maar in twee departementen blijft men daar nog sterk onder. Dus, zelfs indien we de twee percent als doelstelling hadden naar voren geschoven, halen we die nagenoeg voor die niveaus.

We hebben het niet als doelstelling vastgelegd. We hebben alleen de eventuele werving vergemakkelijkt. Vanaf niveau C, en dus ook voor de niveaus B en A, verloopt de werving normaal via het Vast Wervingssecretariaat. Ook gehandicapten nemen dus gewoon deel aan de examens, met dien verstande dat er een akkoord is met het Vast Wervingssecretariaat dat gehandicapten ter gelegenheid van een examen een beroep kunnen doen op assistentie of instrumenten die de handicap helpen overwinnen, om zo volwaardig deel te nemen aan het examen. Dat was de bedoeling geweest en dat is ook gerealiseerd. Men kan dus niet zeggen dat het beleid faalt.

U pleit er misschien voor om ook voor de hogere niveaus afwijkingen van de wervingsprocedure van het Vast Wervingssecretariaat toe te staan, maar dat wordt heden niet in overweging genomen. Dit zou overigens een vrij moeilijke discussie worden, omdat dan het gelijkheidsprincipe wordt uitgespeeld.

Er is nog een zaak die in het nadeel speelt van de niveaus D en E. Er zijn er zeven te weinig. Als ik uw redenering volg, zullen die inderdaad niet zo vlug worden opgevuld. Het is immers juist dat heel de Vlaamse Gemeenschap in mutatie is en dat we inzake personeelsbestand naar kleinere aantallen evolueren voor de laagste niveaus en naar hogere aantallen voor de hogere niveaus. Derhalve klopt het natuurlijk dat de twee percent van het niveau D en E in dit mechanisme minder zwaar zal wegen in de loop van de komende jaren. Aan de andere zijde zal het totaal gelijk behandelen, maar helpen qua hulpmiddelen en het ter beschikking stellen van assistentie bij het examen, toch wel enig effect hebben. Dit heeft ook invloed op de normale instroom van ambtenaren op de drie hoogste niveaus. Het is overigens zo dat ze, indien ze instromen, ook tijdens hun tewerkstelling in de Vlaamse Gemeenschap een beroep kunnen doen op dezelfde hulpmiddelen als voor het examen.

De voorzitter : De heer Taylor heeft het woord.

De heer John Taylor : Ik dank de minister voor zijn uitgebreid antwoord. Hij zegt dat migranten gelijke kansen moeten hebben om toe te treden tot overheidsopdrachten bij de Vlaamse instellingen en dat dit geregeld is. Ik neem echter dat bij De Lijn alleszins nog geen niet-Europaan worden aangeworven. Dit is mijns inziens toch wel een Vlaamse overheidsinstelling waar laaggeschoolden aan bod moeten komen.

Anderzijds begrijp ik ook niet waarom de emancipatie-ambtenaar, mevrouw Mulier, zegt dat maar één percent voor de twee laagste niveaus is gehaald. Dat is dus de helft en dat staat duidelijk in haar verslag.

Minister Luc Van den Bossche : Ik heb toevallig de cijfers niet bij me, maar ik kan ze u wel straks overhandigen. Ik sta niet in voor wat mevrouw Mulier zegt.

Men zegt ook dat vrouwen minder verdienen dan mannen in de Vlaamse Gemeenschap, hoewel ik dezelfde wedde betaal aan mannen en vrouwen. Maar als vrouwen meer vertegenwoordigd zijn op lagere niveaus, op niveaus dus waar men een lagere wedde uitbetaalt, dan zal het wel juist zijn dat vrouwen gemiddeld minder verdienen dan mannen. Maar dat heeft te maken met het niveau waarop zij zijn tewerkgesteld.

De heer John Taylor : Tot besluit wil ik opmerken dat De Vlaamse regering zich had voorgenomen iets te doen voor doelgroepen die het op de arbeidsmarkt moeilijk hebben. Blijkbaar bent u dat vergeten. Maar dat is een aspect waarop mevrouw Mulier reeds heeft gewezen.

Minister Luc Van den Bossche : Op het terrein van ambtenarenzaken is dat nooit een prioriteit geweest. We hebben steeds erg duidelijk onze doelstellingen geformuleerd. Inzake ambtenarenzaken hebben die doelstellingen te maken met het managementaspect. Die doelstellingen werden met voorrang behandeld. Dat is ook de reden waarom we, toen men in andere overheden overging tot een veralgemeend aanbod van vier vijfde jobs, besloten hebben om dat niet te doen. Ons belangrijkste objectief was een wijziging inzake cultuur en management. Op dat ogenblik was onze reactie inzake loopbaanonderbreking, en meer bepaald of dat al dan niet een recht is, identiek.

De heer John Taylor : Ik hoop dat wat de Vlaamse overheid verwacht van vele privé-werkgevers, ook door haarzelf wordt gerealiseerd. De overheid moet daarin eigenlijk het voorbeeld geven.

Minister Luc Van den Bossche : Het zou me verheugen als de privé-werkgevers inzake deze materie even ver als wij zouden gaan.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jean-Marie Bogaert tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de uitvoering van het actieprogramma voor laaggeschoolde werkzoekenden, gefinancierd door het Europees Sociaal Fonds

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Bogaert tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de uitvoering van het actieprogramma voor laaggeschoolde werkzoekenden, gefinancierd door het Europees Sociaal Fonds.

De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, waarde collega's, vandaag woensdag 27 maart, wellicht op dit ogenblik, is er een vergadering bezig van het Comité van Toezicht van het Europees Sociaal Fonds. Dat Comité moet een keuze maken tussen de projecten die voor 1996 in aanmerking komen als opleidings- en werkervaringsprojecten voor risicogroepen van werklozen.

Als ik goed ben ingelicht, is voor ongeveer 755 miljoen frank aan projecten ingediend. Europa heeft echter slechts 280 miljoen frank ter beschikking gesteld. Ik vrees dat bij de strenge selectie die bij deze projecten moet worden doorgevoerd, men andermaal eenzijdig het criterium van de doorstromingscijfers van die projecten naar de reguliere arbeidsmarkt zal hanteren.

Recent werd een studie gepubliceerd van het Hoger Instituut voor de Arbeid, HIVA. Die studie onderlijnt de noodzaak om bijzonder voorzichtig om te springen met die doorstromingscijfers. Men heeft namelijk een projectgroep met opleiding en één zonder opleiding gevolgd. We stellen een zeer lage doorstroming vast bij de groep met opleiding en significant betere resultaten bij degenen die dan wel doorstromen, in vergelijking met de controlegroep waar het resultaat beduidend lager was. Om maar te wijzen op de relativiteit van dit ene criterium.

Ik zou de minister dan ook drie vragen willen stellen.

Een, welke opdracht heeft hij zijn vertegenwoordigers gegeven, die op dit ogenblik op de vergadering in zijn naam het woord voeren en mee de keuze bepalen van die projecten ? Welke criteria moeten ze hanteren ?

Twee, heeft de minister een noodsignaal uitgestuurd naar Europa om erop te wijzen dat die 280 miljoen frank absoluut onvoldoende is ?

Drie, heeft de minister in de Vlaamse regering en de Vlaamse begroting mogelijkheden gezocht en eventueel gevonden om de grote kloof tussen die 755 en 280 miljoen frank alsnog te halveren ? Kan de minister nog 280 tot 300 miljoen frank aan de Vlaamse begroting toevoegen om de selectiecriteria soepeler te hanteren ?

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, collega's, de heer Bogaert is zeer goed geïnformeerd. De

vergadering heeft inderdaad op dit ogenblik plaats. De gegevens die hij heeft vermeld, zijn correct. Ik verwijs hem trouwens naar de oorspronkelijke discussie over het ESF-dossier, waarin in november vorig jaar de heren Schuermans, Stassen en Voorhamme me uitvoerig hebben ondervraagd over een aantal anomalieën die zich voordeden bij heel de ESF-financiering. Toen bestond er ook nog onduidelijkheid over de criteria. Het Comité voor Toezicht heeft deze criteria ondertussen vastgelegd. We hadden gezegd zelf te zullen tussenkomen als dat niet gebeurde. Ook voor de procedure werden een aantal afspraken gemaakt. Het precieze bedrag werd toen opgehelderd. Het was een vrij technisch antwoord en voor de inhoud verwijs ik naar de interpellatie van toen.

Waar gaat het probleem ten gronde over ? Er werden voor 750 miljoen frank projecten aangevraagd. De Vlaamse regering en ikzelf hebben ons geëngageerd om 400 miljoen frank van het ESF-fonds te reserveren in het begrotingsjaar 1996. Wegens de onduidelijkheid van het voorbije jaar, hadden we tegelijkertijd besloten tot de verlenging van de lopende projecten tot 31 maart. Deze verlenging zelf heeft ongeveer 143 miljoen frank gekost. Er blijft dus nog 257 miljoen frank over tot het einde van het jaar. Dan zitten we in het begrotingsjaar 1997. De opdracht van het Comité voor Toezicht bestaat erin zich te houden aan de budgettaire omschrijving. Het is niet omdat er 750 aanvragen zijn, dat we er 750 moeten goedkeuren. In de loop van de vergadering zei men me dat de projecten een eerste keer werden gescreend. De administratie adviseerde ten belope van 211 miljoen frank projecten prioritair goed te keuren. Een tweede selectie zal plaatsvinden om te komen tot 257 miljoen frank, het bedrag waarover ik daarjuist sprak. Dan houdt het wel op. De 400 miljoen frank werd immers vastgelegd. De eigen middelen om te evolueren naar 750 miljoen frank zijn niet voorhanden. Deze afspraak werd ook niet gemaakt. Het enige wat we kunnen doen – en dan pas na volgend jaar – is een beroep doen op de nauwelijks gebruikte vastgelegde middelen voor doelstelling vier, namelijk voor de werknemersopleidingen. De verhouding van doelstelling 3 tot doelstelling 4 is nu 80 tot 20 percent. Dat is de enige manier om soelaas te krijgen. Dat zijn de feiten. We kunnen alleen zien of bijsturing mogelijk is met de middelen van de VDAB of van het werkgelegenheidsoverleg. Daarover kan ik nu nog geen principiële beslissing meedelen.

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert : Kunnen de middelen die eventueel zouden vrijkomen in doelstelling vier nog dit jaar worden toegevoegd aan die 257 miljoen frank die rest voor doelstelling drie ? Of kan dit pas vanaf 1997 ?

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : De gesprekken zijn bezig om dat dit jaar nog rond te krijgen. Ik kan daar geen uitsluitel over geven. Het Comité voor Toezicht moet me zijn standpunt nog meedelen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Stefaan Platteau tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de voorstellen van de minister met betrekking tot de Vlaamse fiscale wetgeving

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Platteau tot mevrouw Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de voorstellen van de minister met betrekking tot de Vlaamse fiscale wetgeving.

De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte minister, de Vlaamse regering heeft het licht op groen gezet voor uw voorstellen in verband met het verwijderen uit de Vlaamse fiscale wetgeving van afwijkingen en uitzonderingen. Uw voorstellen moeten nu in daden worden omgezet. Vooralsnog zal dit beperkt blijven tot twee domeinen, namelijk de registratierechten en de successierechten. Voor wat de registratierechten betreft zou de 12,5 percent verminderd worden tot 6 percent voor het verwerven van een eerste woning. Inzake de successierechten zou voor de KMO's een zekere versoepeling worden uitgewerkt, in die zin dat het zou mogelijk zijn om fiscaal aftrekbare voorafbetalingen te doen ter aanzuivering van de successierechten. De liberalen, maar ik denk ook alle anderen, kunnen dit alleen maar toejuichen. De twee fundamentele vragen zijn de volgende. Gaat het om een globale belastingvermindering of om een nuloperatie ? In die zin dat wat langs de ene kant vermindert, langs de andere kant weer verhoogt ? Indien dit het geval zou zijn, dan vraag ik mij af op welke manier en waar men de compensaties zal vinden. In ondergeschikt belang zou ik u het volgende willen vragen, mevrouw de minister. U zult onderhandelingen beginnen met de federale regering – ik vermoed met minister Maystadt. Wanneer zullen die gesprekken beginnen en eindigen ? Zal het Vlaamse parlement hierbij worden betrokken, en in welke mate ? Hoe zal dat verlopen, en is hier een kalender voor bepaald ? Ten slotte, kan men dat beschouwen als een eerste aanzet tot een fiscale autonomie voor de Vlaamse deelstaat ?

De hoofdvraag blijft echter : komen we tot een globale belastingvermindering, ja of neen ? Indien dit niet het geval is, hoe zullen de compensaties dan gebeuren ?

De voorzitter : Minister Demeester-De Meyer heeft het woord.

Minister Wivina Demeester-De Meyer (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, het zal mijnheer Platteau niet verwonderen dat de maatregelen onze budgettaire objectieven niet in het gedrang mogen brengen. Deze maatregelen zijn voorgesteld en worden ook voorbereid deels voor onderhandelingen, deels voor indiening van ontwerpen van decreet in het parlement. Mijnheer Platteau, op uw eerste vraag of de vermindering van inkomsten ook kan leiden tot een budgettair onevenwicht moet ik ontkennend antwoorden. Wij hebben objectieven gesteld, en wij moeten ervoor zorgen dat inkomsten worden gecompenseerd door lagere uitgaven of lagere inkomsten door andere inkomsten. In feite bestaan de voorstellen uit verscheidene onderdelen. Naar aanleiding van de discussie in de commissie, waarbij wij al uitvoerig zijn ingegaan op deze verschillende onderwerpen, heb ik een aantal ideeën opgedaan. Ik zal vrij snel overgaan tot de indiening van een voorontwerp van decreet tot afschaffing van een aantal vrijstellingen in het kader van de successierechten. U weet dat de successierechten een louter Vlaamse materie zijn, en daarover moeten wij niet met de federale overheid onderhandelen. Wat wel belangrijk is, is dat verlagingen in successierechten ook gepaard gaan met gelijkaardige verlagingen in de schenkingsrechten – hierover zijn al gesprekken gaande onder de medewerkers. Het is normaal dat wij een en ander gelijktijdig proberen te benaderen. Een verlaging van successierecht tot 3 percent voor de erfopvolging in bedrijven, KMO's en dergelijke meer, kan bijvoorbeeld gepaard gaan met een verlaging van 3 percent in de schenkingsrechten.

We zullen dus zelf een voorontwerp van decreet tot vermindering van successierechten indienen bij de regering en dit dan uiteraard meedelen aan het Vlaams Parlement. Dit bestaat uit drie delen : het afschaffen van een aantal kleine minimale vrijstellingen die een vereenvoudiging met zich meebrengen, een vereenvoudiging of verlaging van de successierechten met betrekking tot opvolging in KMO's, en een vereenvoudiging van de successierechten voor de natuurlijke personen. Dit eerste luik kan geschieden zonder ook maar één federale tussenkomst. Deze plannen zijn zeer concreet, zijn reeds meegedeeld aan de Vlaamse regering en worden nu uitgewerkt.

Wat de registratierechten betreft, gaat 73 percent van de opbrengst naar het Vlaams Gewest en 27 percent naar de federale overheid. Indien we dus wensen over te gaan tot een verlaging van die registratierechten van 12,5 percent

Demeester-De Meyer

tot 6 percent voor de eerste woning, dan spreekt het vanzelf dat we hierover met de federale regering moeten onderhandelen. Het spreekt ook vanzelf dat het doel hiervan is een grotere mobiliteit mogelijk te maken. Anderzijds zal dit leiden tot minder inkomsten. De Vlaamse regering moet dus nagaan hoe ze dit kan compenseren. Het derde luik van uw vragen betreft bijkomende aspecten daarvan. Gezamenlijk en in overleg met het Vlaams Parlement zullen we bekijken hoe we naar aanleiding van de opmaak van de begroting van 1997 – daar zal dit immers ter sprake komen – compensaties kunnen vinden.

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau : Mijnheer de voorzitter, ik heb begrepen dat er dus geen globale belastingvermindering komt. Ik betreur dat uiteraard. Anderzijds heb ik wat het tweede gedeelte van mijn vraag betreft begrepen dat de Vlaamse regering zal zoeken naar compensaties. Dat is een vrij vaag antwoord, mevrouw de minister. Het had me natuurlijk geïnteresseerd om te weten waar men die compensaties gaat zoeken. Als ik u immers goed heb verstaan, dan zal er toch een aanzienlijke belastingvermindering ontstaan door de maatregelen die u van plan bent te nemen. Er zou dus een aanzienlijke compensatie moeten volgen. Die heb ik niet gekregen. Ik weet niet of u ideeën hebt daaromtrent, dan wel of we dit nog moeten afwachten. De begroting van 1997 moet meer wijsheid brengen, maar is het niet mogelijk nu reeds te antwoorden ?

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Ik heb daar veel ideeën over, maar ik denk dat dit in het kader van een uitvoerige begrotingsbespreking moet behandeld worden, niet in het kader van een actuele vraag. Wel kan ik u zeer concreet zeggen dat we het effect van de verlaging tot 3 percent voor opvolging in KMO's kennen : verlaging en eenvormigheid. Wij kennen het bedrag van de inkomstenverlaging, maar die 3 percent is zeer nauwkeurig berekend op basis van de kostprijs van de vele constructies die men bedenkt om de successierechten te vermijden. Het gaat trouwens om concrete constructies. Uit verschillende enquêtes die we gedaan hebben, en we staan veel verder dan men vermoedt, blijkt dat deze constructies niet meer zullen worden opgezet. Deze 3 percent stemt dus eigenlijk overeen met de kostprijs van de constructies. Ik verwijs zeer concreet naar het administratiekantoor. Met andere woorden : dit zal geen vermindering van de inkomsten met zich meebrengen, want de meeste KMO's, die we daarover ondervroegen, menen dat ze dan geen constructies meer zullen opzetten en bereid zijn deze 3 percent te betalen. Anders gezegd : wat nu aan constructies betaald wordt, zal dan aan successierechten betaald worden. Dan hebben we perfect bereikt wat we moeten bereiken : enerzijds een evenwicht, anderzijds – en dat vind ik nog

veel fundamenteeler – een veel groter vertrouwen in die overheid. Dat is mijn betrachting.

De heer Stefaan Platteau : Ik dank de minister voor haar uitvoerig en technisch gestoffeerd antwoord, maar constateer terzelfder tijd dat men wel weet wat zal verminderen, maar niet waar men het zal vandaan halen.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Toch wel. We weten zeer goed wat we willen. Als ik u daarbij ook vertel dat we de kostprijs van bijvoorbeeld de verlaging van de successierechten in de KMO's kennen, dan voeg ik daaraan toe dat we weten dat we die inkomsten zullen krijgen door het feit dat er bijvoorbeeld in Nederland geen administratiekantoren meer zullen worden opgericht.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de voorlichting van de bevolking inzake de dolle-koeienziekte

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Vaerenbergh tot mevrouw Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de voorlichting van de bevolking inzake de dolle-koeienziekte.

De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, sinds enkele jaren worden we geregeld geconfronteerd met televisiebeelden van runderen die in elkaar stuiken. Men heeft het dan over de dolle-koeienziekte. Recent is dit probleem, dat voorheen beperkt leek tot Groot-Brittannië, uitgebreid naar Europa en zelfs de wereld. De Europese Commissie beraadslaagt erover en vaardigt een wereldwijd uitvoerverbod voor Brits koeienvlees uit.

Wat weten we eigenlijk ter zake ? We weten dat hier levende koeien worden ingevoerd uit Groot-Brittannië. Dit blijkt uit twee elementen : enerzijds zijn er de berichten dat in Frankrijk een transport naar België werd tegengehouden en anderzijds getuigt het Algemeen Boerensyndicaat van enige pretentie door controles te gaan uitvoeren. Dit lijkt me een vrij merkwaardige handelswijze die het overheidsgezag volkomen ondermijnt.

Een tweede vaststelling leid ik af uit de gegevens, die ik heb opgesnord over de hoeveelheid vlees die vorig jaar

Van Vaerenbergh

uit Groot-Brittannië werd ingevoerd : het gaat om meer dan 120 ton. Vervolgens is er nog het ingeblikte vlees dat wordt ingevoerd . Daarin zit immers ook rundsvlees verwerkt.

De vraag die bij ons rijst, is dan of er in Vlaanderen problemen zijn inzake volksgezondheid. Welke maatregelen zijn genomen of zult u nemen om de bevolking voor te lichten ? Zijn we wel zeker dat wat we kopen als ingeblikte vlees, niet uit Groot-Brittannië afkomstig is en dus geen gevaar betekent voor de bevolking ? Ik herinner me dat in het verleden inzake de waterkwaliteit aan zee onophoudelijk werd gewaarschuwd voor baden, enzovoort. Hier gaat het, zij het in beperkte mate, om mensenlevens. Vandaar ook vraag ik u in hoeverre aan voorlichting wordt gedacht en gewerkt ?

De voorzitter : Minister Demeester-De Meyer heeft het woord.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb me op vrij korte termijn laten inlichten over de ziekte van Kreutzfeld-Jakob en kwam tot de volgende vaststellingen. In 1988 werd een Europees observatorium opgericht dat zich op de aandoening toelegt. Twee personen maken daar deel van uit voor Nederland en België.

In Vlaanderen zijn er geen gevallen bekend van de ziekte als gevolg van het eten van koeienvlees.

De voorzitter : Hoewel dit volgens het Reglement niet mag, zal ik voor mevrouw Maes in dit geval toch een uitzondering maken.

Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, gisteren nog werd een dame geïnterviewd wiens moeder aan diezelfde ziekte van Kreutzfeld-Jakob is overleden.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Mag ik misschien eerst de gegevens op een rijtje zetten ? Het is zo dat 15 percent van het aantal gevallen van Kreutzfeld-Jakob dat bij ons is vastgesteld – respectievelijk in de voorbije jaren 4, 5, 9, 10 en 11 – en waarvan na autopsie is bewezen dat het ook werkelijk om deze ziekte gaat, het gevolg is van het eten van koeienvlees. Het is wel zo, mevrouw Maes, dat een autopsie een absolute vereiste is om te kunnen vaststellen of het wel degelijk om de ziekte gaat.

Naargelang of het om een infectueuze, een erfelijke of een toevallige aandoening gaat, zijn de symptomen anders. De mate waarin ze voorkomen, is als volgt : 15 percent van de gevallen zijn erfelijk ; één persoon per miljoen loopt de ziekte toevallig op en dan zijn er nog de in-

fectueus aangetasten. Dit is dan te wijten aan transplantaties of het overmatige gebruik van hormonen. Voor Vlaanderen kunnen we dus niet zeggen dat er ook maar één situatie is geweest waarbij de ziekte aan het eten van koeienvlees te wijten was. Dit wordt overigens niet alleen opgevolgd door Vlaanderen, maar in het hele land en niet alleen door het Europees observatorium maar tevens door het IHE. Bovendien kan men voor de jaarlijks vastgestelde gevallen – zeg maar een tiental – alleen met zekerheid stellen dat het om Kreutzfeld-Jakob gaat na autopsie en na verder onderzoek en dan is dat nog in de verhouding die ik zonet heb geschetst.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik wil nog even kort reageren. Vindt de minister niet dat we aan voorlichting moeten doen, in het licht van het feit dat we dat ook doen in verband met het zwemmen in zee. U zegt terecht dat men pas de ziekte kan detecteren bij autopsie, dit wil zeggen dat we alleen het topje van de ijsberg zien. Alleen bij overlijden van een persoon in omstandigheden die erop kunnen wijzen dat er iets vreemds aan de hand is, zal er een autopsie worden uitgevoerd. In alle andere gevallen gebeurt dit niet. Verder stel ik vast dat alle wetenschappelijke tijdschriften en andere pers er de nadruk op leggen dat er bij infectieuze overdracht een zeer lange incubatieperiode is, soms zelfs gedurende jaren. Voor de invoer van levend vee zal er momenteel geen probleem zijn, gezien het verbod en de controle door het ABS. Ik denk ook dat diepvriesvlees niet echt problemen zal opleveren, want dat is gemakkelijker te identificeren. Wie koopt immers uit Groot-Brittannië diepvriesvlees ? De grote concerns. Wat me echt zorgen baart, is het ingeblikte vlees, want daarvan is de oorsprong niet of moeilijk te achterhalen.

De voorzitter : Minister Demeester-De Meyer heeft het woord.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : De technici, experts en artsen van het IHE, de eigen administratie en het observatorium hebben gemeld dat er hier geen enkel wetenschappelijk verband is. Aangezien de ziekte bij ons nog niet is voorgekomen, was er ook geen enkel vermoeden in die richting. Bovendien is het voor mensen die zich vragen zouden stellen – wat niet zeker is – aangewezen geen orgaanvlees, ingewanden of merg te eten : hersenen en darmen dus beter vermijden. Dergelijke voedingswaren worden hier toch al minder genuttigd dan voorheen. Daarin zou evenwel het enige risico schuilen.

Mijnheer Van Vaerenbergh, er is ook nog zoiets als de geestelijke, lichamelijke en de sociale gezondheid. Ik

Demeester-De Meyer

denk dat het zinloos is de bevolking te alarmeren en die geestelijke en sociale gezondheid in gevaar te brengen als daar helemaal geen reden toe is. Het was een wijze beslissing van de federale overheid om de grenzen te sluiten. Uw bekommernis inzake het ingeblikte vlees, is overbodig, want de herkomst van het verwerkte vlees is normaal vermeld. Overdreven ongerustheid zou in de eerste plaats schade toebrengen aan de geestelijke en sociale gezondheid van de mensen en dat moeten we voorkomen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jos Geysels, Jef Sleetckx en Christiaan Vandenbroeke c.s. betreffende de drastische verlaging van de werkloosheid – 271 (1995-1996) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling in plenaire vergadering

De voorzitter : Dames en heren, met toepassing van artikel 39 van ons Reglement heeft de heer Geysels vanmorgen een voorstel gedaan tot spoedbehandeling in plenaire vergadering van het voorstel van resolutie van de heren Geysels, Sleetckx en Vandenbroeke c.s. betreffende de drastische verlaging van de werkloosheid.

Is het parlement het eens met dat voorstel tot spoedbehandeling in plenaire vergadering ?

De heer Geysels heeft het woord.

De heer Jos Geysels : Rekening houdend met datgene wat vanmorgen al is gezegd door de heren Denys en De Roo, en na overleg met de indieners, de heren Vandenbroeke en Sleetckx, zijn we het eens met het voorstel van de heer Denys om dit bij voorrang te behandelen in de eerstvolgende commissie voor Werkgelegenheid en Economie. Wij zijn het ermee eens om de vraag tot hoogdringendheid in te trekken indien het voorstel bij voorrang geagendeerd is op de eerstvolgende vergadering van de commissie Werkgelegenheid en Economie.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Uiteraard beschouwen we de werkgelegenheidsproblematiek, en dus ook het voorstel van de heer Geysels, als zeer dringend. Toch willen we ter zake niet improviseren. En een hoogdringende behandeling in plenaire vergadering is voor een deel improvisatie. Daarom zijn we het ermee eens om het voorstel eerst op een hoogdringende wijze te behandelen in commissie, en nadien in plenaire zitting.

De voorzitter : De heer Candries heeft het woord.

De heer Herman Candries : In de commissie Economie en Tewerkstelling heeft men een soort werkschema opgesteld waarin een grondige discussie wordt voorzien van die thematiek. Ik stel dan ook voor dat de bespreking van het voorstel een aanloop zou zijn naar meer diepgaande discussie over de tewerkstelling zoals die op dit moment in de commissie is geprogrammeerd.

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch : Dank u voorzitter, uiteraard zijn we blij dat dit naar de commissie gaat. Dit is een precair probleem maar voor ons speelt het geen rol of dit volgende week of over twee weken wordt besproken. We moeten ons ervan bewust zijn dat het werkloosheidsprobleem en de oplossing ervan niet zozeer een Vlaamse kwestie is als wel een federale. Wil men dit in het Parlement bespreken, voor mij niet gelaten, ik zal mij bij de meerderheid neerleggen. Ik verkies dat het in de commissie diepgaand besproken wordt.

De voorzitter : De heer Bossuyt heeft het woord.

De heer Gilbert Bossuyt : Ik kan begrijpen wat de heer Candries zegt, maar er is een nieuw element. Deze morgen was er een verslag op de radio over de resultaten van het banenoverleg van de Vlaamse regering met de sociale partners. We kunnen in elk geval niet vermijden dat de resolutie aan bod komt. Na de uitspraken van minister Van den Brande, daarin geruggesteund door premier Dehaene, zou het niet mis zijn de eerstvolgende commissie hieraan te wijden. We moeten het dan ook hebben over de resultaten van het overleg.

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert : Ik kan de heer Candries begrijpen maar de heer Vandenbroeke helemaal niet. Hij zegt dat hij het initiatief zou overlaten aan het federaal parlement. Ik ben van mening dat we zelf het voortouw mogen nemen. We moeten de huidige kansen met beide handen grijpen. De heer Denys dringt aan op behandeling in de eerstvolgende commissie. Dat is morgen en de agenda zit al overvol. Ik wil dit niet uitstellen en ik volg daarom de heer Candries. Ik neem aan dat er volgende week plaats en tijd is voor een commissie.

De voorzitter : Zijn er nog tussenkomsten ?

De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch : Ik wil de heer Bogaert zeggen dat ik niet vind dat het Vlaams Parlement geen initiatief kan nemen. Het is wel zo dat vooral de federale overheid dit probleem moet aanpakken. Daar ligt de verantwoordelijkheid. De commissie van morgen zit inderdaad

Wymeersch

vol. Jammer genoeg is de voorzitter van de commissie hier niet aanwezig om een concrete afspraak te maken.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ik voel veel voor het voorstel van de heer Bogaert. We hebben morgen een hoorzitting met de GIMV, die kunnen we beter laten doorgaan. We verkiezen ook een bespreking in commissie volgende week.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : De heer Geysels heeft inderdaad een resolutie ingediend over het contract dat we hebben aangegaan in Leuven. Ik was aanwezig bij dat overleg met de sociale partners. De drastische vermindering van de werkloosheid stond voor ons centraal. Het Verdrag van Leuven werd afgesloten door de sociale partners, de democratische partijen en de diverse regeringen. De heer Geysels vraagt dat de regering het verdrag zou uitvoeren dat ze mee heeft afgesloten. Minister Peeters was aanwezig bij de ondertekening van dat verdrag. De vermindering, de halvering zelfs van de werkloosheid staat in het regeerakkoord. Het is door de minister-president dikwijls ingeroepen. Ik ben voorstander van bespreking in commissie omdat dit dan kan worden gekoppeld aan het banenplan. Gisteren werden op dat vlak resultaten geboekt, een volledig overzicht daarvan is zeker een bespreking in commissie waard. Men kan daarbij ook hoorzittingen organiseren. De beleidsnota over werkgelegenheid zou als eerste na het paasreces kunnen worden besproken. (*Opmerkingen en geroezemoes*)

Ik stel voor dat men deze resolutie deze week op de agenda van een commissievergadering plaatst. Na de paasvakantie wordt de bespreking, tegelijk met de beleidsbrief, verder gezet. Dat is een combinatie van de mogelijkheden die daarnet geopperd werden. Kan u daar mee instemmen, mijnheer De Roo ?

De heer Johan De Roo : Ik ben het daar mee eens.

De heer André Denys : Ik houd niet van vrijblijvende afspraken. In een parlement moet kunnen worden gedebatteerd en moeten beslissingen worden genomen. Met uw voorstel weten we niet wanneer we dit zullen kunnen bespreken. U stelt voor te wachten tot de beleidsnota er is.

De voorzitter : Nee, mijnheer Denys, we spreken af dat we deze resolutie volgende week in commissievergadering bespreken. Nu vragen we de regering of de beleidsnota onmiddellijk na het paasreces kan worden besproken. De commissie beslist hoe lang ze over de beleidsbrief wil discussiëren. Deze resolutie, zal naar ik aanneem, als basis dienen voor een motie van aanbeveling. Dit is geen

vrijblijvende manier van werken. We eindigen ofwel met een resolutie ofwel met moties van aanbeveling.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer Jos Geysels : Ik heb deze morgen in naam van de drie indieners, de heren Geysels, Sleetcx en Vandenbroeke, de hoogdringendheid gevraagd. Daarop kwamen opmerkingen van de heer Denys en van uzelf. We hebben overleg gepleegd met de indieners. Rekening houdend met uw en andere opmerkingen hebben we voorgesteld de hoogdringendheid te laten vallen, maar niet de dringendheid. Vandaar het voorstel om dit op de agenda te zetten van de eerstvolgende commissie. Het voorstel van de voorzitter komt hieraan tegemoet.

De voorzitter : We zullen de voorzitter van de commissie ervan verwittigen dat hij de commissie kan uitnodigen.

Is het parlement het daarmee eens ? (*Instemming*)

Derhalve wordt het voorstel van resolutie van de heren Geysels, Sleetcx en Vandenbroeke c.s. betreffende de drastische verlaging van de werkloosheid naar de commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden verwezen.

Het incident is gesloten.

MOTIE van de heer Joris Van Hauthem betreffende een belangenconflict – 273 (1995-1996) – Nr. 1

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de motie van de heer Van Hauthem betreffende een belangenconflict.

De bespreking is geopend.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem (*Op de tribune*) : De zaak is misschien niet zo heel gewichtig, maar toch wel principieel. De gevolgen ervan kunnen belangrijk zijn voor de toekomst.

Op 14 maart jongstleden heeft de Senaat het wetsvoorstel houdende vrijstelling van het kadastraal inkomen voor het openbaar uitoefenen van de vrijzinnige, morele dienstverlening goedgekeurd. Ik wil vermelden dat wij met het principe en de inhoud niet veel moeite hebben. De bedoeling van dit wetsvoorstel was fiscaal een min of meer gelijkschakeling te bekomen tussen de vrijzinnige en

Van Hauthem

de confessionele dienstverlening. Het gaat niet over de inhoud van het wetsvoorstel, dat goedgekeurd werd en nu wetsontwerp geworden is. Op het eerste zicht is er weinig aan de hand. Maar de goedkeuring van dit wetsvoorstel, dat nu in de kamer hangende is betekent het Vlaams Gewest een eventuele bron van inkomsten wordt ontnomen. Wat artikel 3 ten vijfde van de bijzondere wet van 16 januari 1989 – en dat is de wet op de financiering van de gemeenschappen en de gewesten – bepaalt dat de onroerende voorheffing een gewestelijke belasting is. Het kadastraal inkomen waarover hier dus sprake is en waarvan een aantal instellingen worden vrijgesteld, is dus precies de heffingsgrondslag. De Senaat heeft trouwens tijdens de bespreking van dit wetsvoorstel ingezien dat er wat aan de hand was, want het oorspronkelijke opschrift luidde : wetsvoorstel tot opheffing van de onroerende voorheffing voor de niet-confessionele gemeenschap. Men heeft dus in de Senaat ingezien dat dit niet kon, dat het eigenlijk over de heffingsgrondslag ging, en dat men dus eigenlijk het opschrift diende te wijzigen in vrijstelling van kadastraal inkomen.

Dit kan de federale wetgever zonder enig probleem, want artikel 4, vierde paragraaf, van dezelfde bijzondere wet van 16 januari 1989, houdende financiering van gemeenschappen en gewesten, stelt effectief, en ik citeer : de federale wetgever blijft bevoegd voor het vaststellen van de heffingsgrondslag van de in artikel 3 bedoelde belastingen. De federale wetgever is dus wel perfect bevoegd, maar paragraaf 4 gaat verder en zegt : een wijziging in een van deze elementen kan evenwel slechts doorgevoerd worden met instemming van de gewestregeringen.

Volgens de financieringswet is dus de instemming van de gewestregeringen vereist om de heffingsgrondslag te wijzigen, indien in dit geval de onroerende voorheffing die daar op kan worden geheven een gewestelijke belasting is. Bijgevolg menen we dat hier effectief een belangenconflict in de lucht hangt en dat we, nu het ontwerp in de Kamer aanhangig is, de procedure zouden moeten stoppen om eventueel de Kamer, hetzij de regering de gelegenheid te geven om de instemming te vragen van de verschillende gewestregeringen, zoals dat trouwens in de financieringswet wordt vereist. Dan staat het de gewestregeringen vrij om die instemming al of niet te geven.

Laten we dus zeggen dat op dit ogenblik het niet zo'n heel gewichtige zaak is, maar het is wel een principiële kwestie. Indien we dit laten passeren, dan kan de federale regering een volgende keer die paragraaf 4 van artikel 4 van de financieringswet nog eens overtreden om een heffingsgrondslag te wijzigen, zodat opnieuw een bron van inkomsten voor het gewest – in dit geval het Vlaams Gewest – wordt weggenomen.

Het is in die context, collega's, dat we dit belangenconflict hebben ingediend, en we hopen dan ook op uw steun hiervoor. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : Minister Demeester-De Meyer heeft het woord.

Minister Wivina Demeester-De Meyer (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik kan me voorstellen dat bij de lectuur van de memorie van toelichting inderdaad deze zorg naar voren komt. Ik meen hier toch het volgende te moeten stellen. U, mijnheer Van Hauthem, gaat ervan uit dat er een beroep omwille van belangenconflict moet aangetekend worden, omdat het zou gaan om een wijziging van de heffingsvoorslag van de onroerende voorheffing. Daarvoor werd de instemming van de Vlaamse regering niet gevraagd, zoals nochtans is vereist volgens artikel 4 paragraaf 4 van de Bijzondere Financieringswet.

Mijnheer Van Hauthem, de Raad van State stelt bij haar advies van 5 februari 1996 bij het wetsvoorstel het volgende. Het ontworpen artikel 12, paragraaf 1, haalt het kadastraal inkomen van sommige onroerende goederen uit het gezamenlijk belastbaar inkomen. Deze bepaling behoort wel degelijk tot de bevoegdheid van de federale wetgever. Voor de bevoegdheidsverdeling tussen de federale en de gewestelijke overheid moet men onderscheid maken tussen drie elementen. Ten eerste is er de federale wetgever, die bevoegd is voor de fiscale vrijstelling van het kadastraal inkomen van het gezamenlijk belastbaar inkomen. Dit is een wijziging aan het Wetboek van Inkomstenbelasting. Ze houdt in dat het kadastraal inkomen niet moet worden aangegeven bij de inkomsten. Dat is een volledig federale bevoegdheid. De federale wetgever is eveneens bevoegd voor het vaststellen van de heffingsgrondslag van de onroerende voorheffing, mits instemming van de gewestregering. Daarin heeft u gelijk. Het gaat om artikel 4, paragraaf 4. Daarover gaat het echter niet in dit voorstel. Ik ben het echter met u eens dat bij de lectuur van de memorie van toelichting deze verwarring tot stand kan komen.

Daarentegen zijn de vrijstellingen van de onroerende voorheffing zelf een zaak van de gewestelijke overheden. Er zijn dus drie elementen in het spel. Ten eerste kan een toevoeging aan de inkomsten worden vrijgesteld. Daarvoor is de federale overheid volledig bevoegd. Het gaat immers om een wetgeving uit het Wetboek van Inkomstenbelasting. Dat volgt ook uit de uitspraak van het Arbitragehof, zoals is aangehaald in het bijgevoegd advies van de Raad van State. We kunnen dit misschien betrouwen, maar het wetsvoorstel kadert volledig binnen de federale bevoegdheid. Het gaat niet om het wijzigen van de heffingsvoorslag van de onroerende voorheffing. Artikel 4, paragraaf 4 van de Bijzondere Financieringswet is in dit

Demeester-De Meyer

geval niet van toepassing. Er is geen instemming van de Vlaamse regering vereist. In dit artikel staat : deze wet regelt aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet. Dan staat er : artikel 12, paragraaf 1 van het Wetboek van Inkomstenbelastingen 1992 wordt vervangen als volgt. Het gaat inderdaad om een wijziging in het Wetboek van Inkomstenbelastingen, en meer bepaald van een artikel dat in 1992 is ingevoerd. In dit geval heeft er geen overschrijding van de bevoegdheid plaatsgevonden. Het is nog steeds een bevoegdheid van de federale overheid.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mevrouw de minister, ik heb het advies van de Raad van State ook gelezen. U moet toch toegeven dat er op zijn minst enige onduidelijkheid is. U zegt dat de federale regering exclusief bevoegd is voor het Wetboek voor Inkomstenbelasting. Langs de andere kant kan men niet ontkennen dat in deze zaak het kadastraal inkomen toch wel kan worden beschouwd als heffingsgrondslag waarop de onroerende voorheffing wordt geheven. Dat is een gewestelijke belasting.

U heeft de drie elementen aangehaald. Ik blijf erbij dat voor de eerste twee beide interpretaties mogelijk zijn. Er wordt dus een mogelijke bron van inkomsten van de gewesten weggenomen. Of we daar nu voor of tegen zijn, doet niet ter zake. Ik heb ook gezegd dat ik geen probleem had met de inhoud van het wetsvoorstel.

De twee interpretaties blijven dus mogelijk, wat inhoudt dat de instemming van de gewestregeringen moet worden ingewonnen om een wijziging of vrijstelling van de heffingsgrondslag te kunnen doorvoeren. De wijziging van een van de elementen wordt beschreven in artikel 4 van paragraaf 4. Een vrijstelling van een kadastraal inkomen houdt een verdwijnen van de heffingsgrondslag in. Ik kan het zo interpreteren, en dan komen we wel degelijk bij de wet op de Financiering van gewesten en gemeenschappen.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : U zei net dat het om een derving van inkomsten ging.

Dat is natuurlijk niet het geval, omdat het kadastraal inkomen is vrijgesteld. Het kadastraal inkomen blijft dus bestaan, zoals ook de onroerende voorheffing. Wat alleen is vrijgesteld, is het kadastraal inkomen dat een belastingplichtige zonder winst heeft bestemd voor het uitoefenen van zijn beroep of activiteit. Het kadastraal inkomen, dat blijft bestaan, is met andere woorden vrijgesteld om het in de inkomsten aan te geven. Dat is eigenlijk de benadering van het probleem. In die zin blijft het een federale bevoegdheid.

De voorzitter : De heer Vandenbussche heeft het woord.

De heer Michiel Vandenbussche (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, de minister heeft de stelling naar voren gebracht dat deze aanlegenschap een uitsluitend federale bevoegdheid is, waarmee dus geen betrokkenheid van de gewesten is gemoeid. Ook de stelling dat artikel vier, paragraaf vier van de wet van 16 januari 1989 niet van toepassing is, is volgens mij goed onderbouwd. Dat werd ook toegegeven.

Dit is een mogelijke stellingname, waarbij er inderdaad geen reden is om een belangenconflict in te roepen. Waarom zouden we trouwens een belangenconflict inroepen, als het om een uitsluitend federale bevoegdheid gaat ?

Los van het feit dat er wel een betrokkenheid van de gewesten zou moeten zijn en dat er op basis van artikel vier, paragraaf vier instemming zou moeten bestaan, is ten minste het inroepen van een belangenconflict op dit ogenblik totaal voorbarig.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer Vandenbussche, wat dat laatste betreft, wil ik hier even op repliceren. Ik heb ook in de Senaat de debatten gevolgd en ik heb hier een exemplaar van het Beknopt Verslag, waarin de heer Ertman verklaart dat een belangenconflict over deze kwestie pas kan ontstaan nadat de Senaat dit voorstel heeft goedgekeurd, op het ogenblik dat het als wetsontwerp tot de verantwoordelijkheid van de regering zal behoren. Het is immers de regering die het overleg met gewesten en gemeenschappen organiseert.

De heer Michiel Vandenbussche : Mijnheer Van Hauthem, wat u zegt is evident. Hoever staan we nu eigenlijk ? Op 14 maart heeft de Senaat deze tekst aangenomen. De tekst wordt naar de Kamer verzonden. Daardoor wordt deze tekst een ontwerp ; en pas op dat ogenblik is de regering zogenaamd gevat. We zitten nu in een fase waarin de parlementaire procedure in de Kamer nog moet beginnen, in overeenstemming en akkoord met de regering. De regering moet oordelen of zij al dan niet de gewesten moet raadplegen teneinde een standpunt in te nemen in de Kamer. Slechts op het ogenblik dat de procedure in de Kamer start, en de regering daar zou verklaren dat zij geen overleg met de gewesten wenst, komt daarover klaarheid. We kunnen daar niet op vooruit lopen. Temeer omdat uit de discussies in de Senaat blijkt dat de federale regering wel degelijk met de gewesten reeds overleg heeft gepleegd. Formeel gesproken, in de zin van artikel 4, paragraaf 4, is dat nog niet het geval.

Maar in elk geval zal dat pas bij de start van de procedure in de Kamer blijken. Op dat ogenblik zou eventueel een belangenconflict hier, in het Vlaams Parlement, kunnen besproken worden. Onze houding is dus duidelijk. Indien

Vandenbussche

er overleg met de gewestregeringen moet komen, dan kan er een belangenconflict ontstaan. Op dit ogenblik is dat echter nog niet het geval. We zullen dit voorstel dus niet steunen.

De voorzitter : Het is juist dat het dossier nog niet wordt behandeld. Ik wil enkel zeggen dat de mogelijkheid bestaat dat de Kamer dat volgende week toch doet. Theoretisch staat men dus voor een naderend belangenconflict. Tenzij men de stelling van minister Demeester-De Meyer aankleeft, en van oordeel is dat er gewoon geen belangenconflict bestaat. Dat zijn twee opties die tegenover elkaar staan.

De heer Taylor heeft het woord.

De heer John Taylor : Ik wil enkel herhalen wat de minister reeds eerder heeft gezegd. Artikel 2 verwijst duidelijk naar het Wetboek der Inkomstenbelasting. Het betreft geen zaak van onroerende voorheffing, of van de bepaling van de heffingsgrondslag voor die onroerende voorheffing. Het gaat over de inkomstenbelasting, die tot de federale bevoegdheden behoort. Deze zaak gaat ons niet aan.

De voorzitter : Ik kan niet beslissen of deze motie gerechtvaardigd is. Het komt de leden toe om daarover te beslissen. Ik stel voor om daarover te stemmen. Vraagt nog iemand het woord ?

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Afgezien van de technische uitleg van de minister – waar ik me grotendeels kan mee verzoenen – heeft de heer Van Hauthem toch zelf gezegd dat het Vlaams belang inhoudelijk niet wordt geschaad. Er bestaat een meningsverschil over de bevoegdheid, maar niet over ons belang zelf.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Ik wil het debat niet langer rekken, maar ik wil de onduidelijkheid bij de heer Denys wegwerken. In principe hebben we geen probleem met de inhoud van zo'n voorstel, of het nu hier wordt behandeld of federaal. We willen alleen vermijden dat men ons ervan beschuldigt dat de confessionele en morele dienstverlening fiscaal bevoordeeld zou moeten worden ten opzichte van de vrijzinnige.

De voorzitter : De bespreking is gesloten.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van de heer Van Hauthem betreffende een belangenconflict.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
20 leden hebben ja geantwoord ;
93 leden hebben neen geantwoord ;
1 lid heeft zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Bogaert Jean-Marie
Caubergs Jan
Creyelman Frank
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Lootens-Stael Dominiek
Penris Jan
Sauwens Johan
Strackx Felix
Van Dijck Kris
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Wallegghem Roeland
Vandenbroeke Christiaan
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyns Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl

Voorzitter

Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dielens Fred
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goos Johnny
Goovaerts Leo
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja

Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbossche Walter
Vandenbussche Michiel
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verwimp-Sillis Cecile
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN heeft :

Van Eyken Christian

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MOTIE van mevrouw Yolande Avontroodt en de heer André Denys betreffende een belangenconflict – 275 (1995-1996) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de motie van mevrouw Avontroodt en de heer Denys betreffende een belangenconflict.

De bespreking is geopend.

Mevrouw Avontroodt heeft het woord.

Mevrouw Yolande Avontroodt : Mijnheer de voorzitter, ik ben blij u zijwaarts te kunnen begroeten. Dat is beter dan toen u hoog boven mijn hoofd troonde.

De voorzitter : Zelf vind ik dat eerlijk gezegd ook wel prettiger. (*Gelach*)

Mevrouw Yolande Avontroodt : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, het ondertekenen van een motie inzake een bevoegdheidsconflict impliceert door deductie het latent aanwezig zijn van een belangenconflict. Bij de bespreking van de sociale programmawet in de Commissie voor de Sociale Zaken van de Kamer van Volksvertegenwoordigers is door de regering een amendement ingediend tot invoering van de dienstencheque voor bejaarden. Dit deed de minister veronderstellen dat het artikel niet bepaalt dat de regering de dienstencheque zal invoe-

Avontroodt

ren. In het verslag van de besprekingen in de Kamer lees ik : Artikel 153 van het wetsontwerp houdende sociale bepalingen strekt ertoe de hulp aan bejaarden te verzekeren in het kader van de wet van 27 januari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten. Het artikel creëert een juridische basis voor het toekennen van een complement op de bestaande uitkering. Welke vorm dit zou aannemen, de toekennings- en bestedingsvoorwaarden, en het bedrag zouden later bij koninklijk besluit worden vastgelegd. Daarnaast ziet de regering de bepaling als een bescheiden aanzet tot het organiseren van een afhankelijkheidsverzekering. Einde citaat.

Collega's, laat mij toe eventjes de afhankelijkheidsverzekering te definiëren. Deze verzekering dekt enkel kosten voor de bijstand bij de handelingen in het dagelijks leven, dus de kosten die zij omwille van hun zorgbehoefendheid hebben. Het gaat bijgevolg om de kosten van poetshulp, gezins- en bejaardenhulp, opname in een rusthuis. Hieronder vallen dus zeker niet de medische kosten. Het betreft hier dus een zuivere persoonsgebonden materie waarvoor de gemeenschap bevoegd is.

De vraag naar de bevoegdheid van de gemeenschappen en van de federale overheid in deze is een retorische vraag, gezien de motie desbetreffend die unaniem in het Vlaams Parlement werd goedgekeurd : Wij vragen de Vlaamse regering een standpunt in te nemen ten aanzien van de federale regering inzake de dienstencheques in verband met de zorgen voor hulpbehoevende ouderen en de voorgestelde maatregelen van de federale regering geen doorgang te laten vinden omdat het hier gaat om een gemeenschapsbevoegdheid. Deze tekst droeg onze unanieme goedkeuring weg. Ik wil dat nog even verder onderbouwen.

Volgens artikel 5, paragraaf 1, 5° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen is een gemeenschapsmaterie wat de bijstand aan personen betreft : het bejaardenbeleid met uitzondering van de vaststelling van het minimumbedrag, van de toekenningsvoorwaarden en van de financiering van het gewaarborgd minimuminkomen. Het betreft hier dus zuivere inkomens en uitkeringen, en geen bijstand.

In het federale parlement wordt door de meerderheid de theorie gehanteerd dat de dienstencheque een inkomen is. Vormt die dienstencheque nu een extra-inkomen ? Een inkomen veronderstelt een vergoeding waarbij men vrij beslist over de besteding. De dienstencheque is een cheque waarmee men diensten kan kopen, en enkel diensten. Men kan er geen eetwaren mee kopen maar enkel diensten waarop bejaarden een beroep kunnen doen uit hoofde van de noden die voortvloeien uit hun met de leeftijd toenemende afhankelijkheid.

De eigenlijk hulp die verleend wordt door de diensten van gezins- en bejaardenhulp, van de maaltijdbedeling zijn zuiver persoonsgebonden en behoren dus uitsluitend tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap zonder Riziv-financiering. Ik moet er uiteraard op wijzen dat al deze Vlaamse diensten door de Vlaamse overheid worden gesubsidieerd : de diensten gezins- en bejaardenhulp, de diensten maaltijdbedeling, enzovoort. Een heel sterk argument voor onze stelling ligt in de vergelijking met het persoonsgebonden assistentiebudget. De heer Swennen diende een voorstel van decreet in tot invoering van een dergelijk assistentiebudget.

Bedoeld wordt bij de gehandicapten, net als bij de bejaarden, de zelfredzaamheid te vergroten door hen de organisatie van de persoonlijke assistentie in handen te geven. Onder persoonlijke assistentie wordt begrepen : de bijstand door derden bij het vervullen van de essentiële leef-functies, zoals de verplaatsing, het bereiden en het nuttigen van voedsel, de persoonlijke hygiëne, het onderhoud van de woning en het huishoudelijk werk. Ter zake ligt een voorstel van decreet van de heer Swennen voor. Men had hier ook kunnen kiezen voor de verhoging van de integratietegemoetkoming voor gehandicapten. Nochtans kiest men categoriek voor een financiering vanuit het Vlaams Fonds voor de integratie voor personen met een handicap. Blijkbaar bestaat er geen enkele betwisting over de bevoegdheid, terwijl het ten gronde over dezelfde bijstand gaat, maar voor een andere doelgroep.

Daarom herhaal ik mijn oproep aan de Vlaamse regering en aan het Vlaams Parlement. Laten wij toe dat de federale overheid door middel van de dienstencheque een afhankelijkheidsverzekering invoert ? Het inroepen van de belangenconflictprocedure als institutioneel instrumentarium zal het Vlaams Parlement veel sneller antwoord bieden op de vraag of deze aangelegenheid al dan niet tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap behoort. Daarbij zal dan ook duidelijk worden welke houding CVP en SP ten overstaan van Vlaanderen uiteindelijk aannemen. Deze partijen kunnen deze bevoegdheid opeisen niet in het federaal Parlement en tegelijkertijd in een motie in het Vlaams Parlement dezelfde bevoegdheid willen voor Vlaanderen. Als Vlaams Parlement dienen we aan de federale overheid duidelijk te maken zien hoe ver ze kunnen gaan. Indien er geen daadwerkelijk gevolg verleend wordt of kan verleend worden aan wat hier wordt gestemd, dan zal de beeldvorming van het Parlement er op termijn allesbehalve rooskleurig uitzien. Ik dank u. *(Applaus bij de oppositie)*

De voorzitter : De heer Vandendriessche heeft het woord.

De heer Bart Vandendriessche (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, mevrouw Avontroodt werpt het

Vandendriessche

bestaan van een belangenconflict op naar aanleiding van een mogelijke invoering van een dienstencheque door de federale regering. De recente sociale wet, zoals onlangs goedgekeurd in de Kamer en die donderdag zal worden besproken in de Senaat, laat de federale regering toe een complement toe te voegen aan de bestaande tegemoetkoming voor hulp voor bejaarden, eventueel onder de vorm van een dienstencheque. Wat het probleem ten gronde betreft zijn wij van oordeel dat de problematiek van de dienstencheque voor bejaarden een gedeelde bevoegdheid is van zowel de federale als de gemeenschapsoverheden. Elk initiatief op dit terrein moet daarom na overleg met de verschillende betrokken overheden zijn definitieve vorm krijgen om de nodige coördinatie en coherentie van het beleid te kunnen verzekeren. Wat de formele kant van de zaak betreft willen we er op wijzen dat enkele weken geleden een motie naar aanleiding van een interpellatie in de commissie van Cultuur, Welzijn en Gezin over de betaalbaarheid van rusthuizen en voorzieningen voor zorgafhankelijke hoogbejaarden unaniem werd goedgekeurd, waarin de problematiek van de dienstencheque uitdrukkelijk is aangekaart.

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : Excuseert u me, mijnheer Vandendriessche, maar gedeelde bevoegdheden bestaan niet. Ofwel gaat het om een federale bevoegdheid, ofwel om een regionale bevoegdheid.

De heer Bart Vandendriessche : Ik ben het met u niet eens. Wat betreft de dienstencheque zoals die nu voorligt, is het een toevoeging aan de hulp aan bejaarden, wat een residuaire bevoegdheid is van de federale overheid.

De heer Karel De Gucht : Dat bestaat niet !

De heer Bart Vandendriessche : Hulp aan bejaarden is een residuair stelsel in de federale bevoegdheid. Er is een residuair stelsel in de sociale wetgeving. Hulp aan gehandicapten is een duidelijke federale bevoegdheid.

De voorzitter : U hebt beiden gelijk.

De heer Karel De Gucht : Hoe is de bevoegdheid dan gedeeld ?

De heer Bart Vandendriessche : Wat betreft de gemeenschappen en hun bevoegdheid is het duidelijk dat bijvoorbeeld de bejaardentehuizen onder de bevoegdheid van de gemeenschappen vallen. In die zin zou men kunnen zeggen dat het een gedeelde bevoegdheid is, maar over de invulling ervan kan men natuurlijk van mening verschillen. Ik kom daar straks op terug. Wat de formele kant van de zaak betreft, kan ik erop wijzen dat hier enkele weken geleden unaniem een motie is gestemd naar aanleiding van

interpellaties in de commissie voor Cultuur, Welzijn en Gezin over de betaalbaarheid van rusthuizen en de voorzieningen voor zorgafhankelijke hoogbejaarden, waarin de problematiek van de dienstencheques uitdrukkelijk is aangekaart. Wij vinden dat op deze unanieme motie niet moet worden teruggekomen in een nieuwe motie, aangezien er zich sindsdien geen enkel nieuw feit heeft voorgedaan. We vragen wel met aandrang dat overleg zou worden gevoerd in het daartoe geëigende orgaan, zijnde het Overlegcomité, om in gemeenschappelijk akkoord met de verschillende betrokken instanties constructief te zoeken naar de beste oplossing voor de prangende financiële problemen waarmee de bejaarden vandaag worden geconfronteerd. De goedkeuring van de sociale wet in haar huidige vorm heeft op dit punt geen enkel definitief gevolg, vermits alleen de mogelijkheid wordt geboden aan de federale regering om een complement toe te kennen op de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden, welk complement de vorm van dienstenscheques zou kunnen aannemen. Om deze redenen zal onze fractie deze motie dan ook niet goedkeuren. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, u weet dat onze partij – zacht uitgedrukt – geen voorstander is van de grote communautaire sprong voorwaarts. (*Rumoer*) Wij zijn wel een partij die zich strikt houdt aan de staatshervorming en aan de bevoegdheden, waar die zich ook bevinden. In deze zaak kan ik klaar en duidelijk stellen dat deze bevoegdheid toebehoort aan de Vlaamse Gemeenschap, draai en keer het zoals u wilt. Uiteindelijk is het aarzelen van CVP en SP een voorbeeld van serieus gas terugnemen ten opzichte van de motie die unaniem is gestemd de laatste keer dat wij in de Kamer zijn samengekomen. (*Applaus bij AGALEV*) Wij zullen zeer concreet en duidelijk moeten zijn. Wil men een loyale federale staatstructuur, dan moeten de bevoegdheden zich bevinden op de plaats waar zij moeten zijn, en dan mogen er geen discussies komen zoals zij er vandaag zijn. Daarom, zullen wij deze motie goedkeuren, omdat wij willen uitvoeren wat er ooit in de Sint-Michiels- en andere akkoorden is gestemd. (*Applaus bij AGALEV*)

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik begrijp de heer Vandendriessche en de CVP niet meer. De heer Vandendriessche heeft hier een maand geleden een met redenen omklede motie goedgekeurd, die trouwens mee door u was ingediend, waarin onder punt twee staat dat het hier gaat om, en ik citeer – een exclusieve bevoegdheid voor de gemeenschappen -. Ik besluit daaruit dat het verschil tussen woord en daad bij de CVP geen grenzen kent. (*Applaus*)

Denys

bij de oppositie) Minister Van den Brande pakt enerzijds uit met een zogenaamde Schrikkelnota, terwijl we hier worden geconfronteerd met een concreet probleem waarbij onze bevoegdheden worden aangetast.

De voorzitter : De heer Vandendriessche heeft het woord.

De heer Bart Vandendriessche : Mijnheer Denys, drie weken geleden was er een interpellatie in het kader van de betaalbaarheid van bepaalde voorzieningen van bejaarden in bijvoorbeeld rusthuizen. In dat kader werd gesproken over de dienstencheque. Maar de federale regering spreekt daarover in een veel breder kader, met name gehandicapten en bejaarden. Op de interpellatie die specifiek voor dat punt werd gevoerd, houden we nog steeds onze motie aan zoals erover werd gestemd.

De heer André Denys : Mijnheer Vandendriessche, u verplicht me om het voor te lezen.

De heer Bart Vandendriessche : U wist uiteraard drie weken geleden al welke inhoud zou gegeven worden in het federaal Parlement.

De heer André Denys : Neen, hier staat, en ik citeer : in afwachting van het onderbrengen in coherente bevoegdheidspakketten van de welzijns- en gezondheidszorg, meer bepaald het zorgaanbod voor hoogbejaarden, moeten alle bestaande instrumenten worden geoptimaliseerd om de kosten voor zorgbehoevende ouderen te drukken. Even verder staat : een standpunt in te nemen ten aanzien van de federale regering inzake de zogenaamde dienstencheques in verband met zorgen voor hulpbehoevende ouderen en de voorgestelde maatregelen van de federale regering geen doorgang te laten vinden, omdat het hier expliciet gaat over de zogenaamde gemeenschapsbevoegdheid. Op dit ogenblik wordt in de senaat iets behandeld wat onder onze bevoegdheid valt. Ik ben me ervan bewust dat het instrument van een belangenconflict een zwaar instrument is. Daarom moet men het ook niet te pas en te onpas gebruiken. De eerste keer dat we het gebruikten was in verband met de universele dienstverlening inzake telecommunicatie. Toen zei de CVP dat dit automatisch via overleg tussen de federale regering en de gemeenschappen en de gewesten zou worden opgelost.

De heer André Denys : Wat we een maand geleden hadden voorspeld en wat aantoonde dat we het instrument van deze motie van belangenconflict moeten hanteren. Ik wil u vragen de zaken in die context te bekijken. Niemand kan ontkennen dat het om een vorm van subsidie voor bejaarden gaat. Mevrouw Avontroodt heeft dat goed uitgelegd. Dat is onze bevoegdheid, laat ons daarop staan, laat ons deze motie van belangenconflict goedkeuren. *(Applaus bij de oppositie)*

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen : Het is niet ongewoon dat de minister-president een standpunt inneemt wanneer bevoegdheden van het Vlaams Parlement ter sprake komen. Het zou dan ook redelijk zijn mocht de minister-president die graag in de discussie tussenkomt zijn ideeën daarrond laten kennen.

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens : Als men de motie van de VLD aandachtig leest, dan stelt men een aantal merkwaardigheden vast. Het taalgebruik wijst op onduidelijkheid, bijvoorbeeld : men zegt, men heeft nog niet uitgemaakt,...

Op onduidelijke gronden tot klare en duidelijke conclusies komen, lijkt mij moeilijk en merkwaardig. De vraag is of de maatregelen die de federale regering neemt, wel zo'n onduidelijke gronden hebben. Als u de tekst naleest die in het federale parlement werd besproken, lijkt die niet zo onduidelijk te zijn. De dienstencheque wordt als complement bij de tegemoetkoming aan bejaarden beschouwd. Dat is een federale bevoegdheid. Bij de invulling van het begrip dienstencheque komt de problematiek van de gezins- en bejaardenhulp ter sprake. In dit geval dragen ook de gemeenschappen een verantwoordelijkheid. We hebben met een gemengde problematiek te maken. De juridische constructie kan al dan niet als federaal worden gedefinieerd. De dienstencheque werd als een hogere toelage gedefinieerd. Daardoor is deze juridische constructie wel degelijk federale materie. De invulling ervan komt aan de gemeenschap toe. Om dit probleem op te lossen zou men best een beroep doen op de mogelijkheden die voorzien zijn in artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, waarin de mogelijkheid voorzien wordt een samenwerkingsakkoord tot stand te brengen inzake gemeenschappelijke bevoegdheden. Het kader zou eventueel door de federale overheid kunnen worden gecreëerd, terwijl de gemeenschap de criteria, de toekenningsvoorwaarden, de bestedingsvoorwaarden definieert. De motie die op 1 maart werd goedgekeurd kan uitgevoerd worden. De Vlaamse regering dient het nodige te doen om klaarheid te scheppen, door overleg met de federale regering.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : De uitleg van minister Martens verwondert me ten eerste. Inhoudelijk staat die dwars op wat twee weken geleden werd goedgekeurd door het Vlaams Parlement. Inhoudelijk maakt hij trouwens een fout. Indien men de dienstencheque als een bijkomend inkomen beschouwt, dan gaat het inderdaad over een federale bevoegdheid. Verder in de tekst staat echter ook dat een bijkomend inkomen vrij kan worden besteed door de

Denys

bejaarde. De dienstencheque dient in de dienstverlenende sector te worden besteed en is niet vrij beschikbaar, dus ook geen bijkomend inkomen.

De uitleg die minister Martens geeft is bijzonder gevaarlijk. We moeten hier duidelijk stelling nemen inzake de bevoegdheidsverdeling. Daarom moeten we deze motie goedkeuren.

De voorzitter : Mevrouw Avontroodt heeft het woord.

Mevrouw Yolande Avontroodt : Minister Martens, u draait de zaken om en gaat nu aan de federale regering zeggen wat wel en niet kan. Zij hebben uitdrukkelijk voor een dienstencheque voor bejaarden gestemd. De CVP-fractie heeft duidelijk geopteerd voor een eerste aanzet naar een afhankelijkheidsverzekering. Minister Demeester-De Meyer heeft zich daar trouwens vroeger ook duidelijk over uitgesproken en gezegd dat deze afhankelijkheidsverzekering een zuivere Vlaamse bevoegdheid is. *(Applaus bij de VLD)*

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer Jos Geysels : Na de duidelijke uitleg van minister Martens inzake de juridische interpretatie van de bevoegdheden wil ik twee opmerkingen maken.

De minister heeft blijkbaar zeer goed de kritiek van de oppositie in het federale parlement gelezen. Die wees erop dat de maatregel bijna per toeval in de programmatwet terecht kwam, met zeer veel onduidelijkheden. Maar dit is hier niet aan de orde. Het onderwerp interfereert echter met de huidige bevoegdheidsverdeling, dat is hier wel aan de orde. Er stelt zich ook een politiek probleem. Een maand geleden formuleerde u een zeer duidelijke politieke mening. Nadat op het federaal niveau iets anders wordt goedgekeurd, wijzigt u de juridische invulling. Dit is zó duidelijk dat het, in elk geval voor de buitenwereld, onduidelijk wordt wat uw positie ter zake nu eigenlijk is. *(Applaus bij de VLD en AGALEV)*

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, collega's, bij de installatie van dit Vlaams Parlement hebt u een tiental maanden geleden uitdrukkelijk gezegd : we zullen onze bevoegdheden uitoefenen. Kies niet voor de vlucht vooruit. Er zit zo veel in ons pakket ; laat het ons uitvoeren. Enkele maanden nadien zegt de minister-president : er is nog zoveel vooruit te gaan. Dit betekent dat er ondertussen, in alle geval in de meerderheid van de Vlaamse regering, een evolutie in het denken was. Zo mocht dit worden ingeschat.

Wat stellen we nu vast ? Dat voor de zoveelste maal de Vlaamse regering en de Vlaamse meerderheid in dit parlement buigen voor de oekaze op het federale vlak. Dat is tot uiting gekomen in de nota die u zichzelf had opgedragen te maken : daar moesten bladzijden uit. Dat is tot uiting gekomen bij de volledige regeringsvorming enkele maanden geleden en het komt weer tot uiting bij dit randverschijnsel, dat niet van ongelooflijk groot belang is, maar dat wel een groot principieel belang heeft. Evenzeer tekenend in dit verband, mijnheer de minister-president, is het feit dat u een van uw ministers laat antwoorden, maar dat u zélf in het principieel gevecht zwijgt. Ook dat is betekenisvol. Ik vraag dus uitdrukkelijk : is dit volgens de minister-president een bevoegdheid die we zelf moeten uitoefenen of is dit een bevoegdheid die je afstaat aan de federale regering en aan het federale parlement ? *(Applaus bij de oppositie)*

De voorzitter : De heer Bossuyt heeft het woord.

De heer Gilbert Bossuyt : Mijnheer de voorzitter, ik zou een korte onderbreking willen vragen.

De voorzitter : Is iedereen het daarmee eens ? *(Instemming)*

De vergadering wordt geschorst.

– *De vergadering wordt geschorst om 16.39 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 17.05 uur.*

De voorzitter : Mag ik het publiek verzoeken ons schitterende meubilair niet nu al te vernietigen.

Dames en heren, met betrekking tot de motie van mevrouw Avontroodt en de heer Denys betreffende een belangenconflict is een amendement binnengekomen van de heren Vandendriessche en Voorhamme dat luidt als volgt :

De laatste streep vervangen door wat volgt :

"– vraagt derhalve dat de Vlaamse regering zo spoedig mogelijk in overleg treedt met de federale regering over de bijstand aan personen, en verzoekt de schorsing van de procedure met betrekking tot artikel 153 van het wetsontwerp houdende sociale bepalingen."

De heer André Denys : Kan die tekst worden gekopieerd ?

De voorzitter : Ik zal een kopie laten maken voor de fractieleiders. Het heeft weinig zin om alle leden een slechte kopie te overhandigen. Of toch ? Wenst u er ook één, mijnheer Beerden ? Voor mijnheer Beerden ook een exemplaar dan. *(Gelach)*

Hij belooft me om straks het woord te vragen over dit amendement.

De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik zou bij deze problematiek even uw aandacht willen vragen voor de wetgeving zelf. In het kader van de residuaire bevoegdheden van de sociale zekerheid, geeft de heer Vandendriessche terecht aan dat er een aantal wetten bestaan : de wetgeving op het gewaarborgd inkomen, de wet op het bestaansminimum, de wet van 27 februari 1987 op de tegemoetkoming voor gehandicapten en de wet van september 1989, die het vroegere systeem van aanvulling bij het gewaarborgd inkomen heeft afgeschaft voor de nieuwe gevallen vanaf 1 november 1989, en vervangen door de toekenning van een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden. Die tegemoetkoming wordt toegekend na medisch onderzoek en na onderzoek van de bestaansmiddelen, gekoppeld aan de wetgeving op het gewaarborgd inkomen. De wet is in voege getreden voor alle nieuwe aanvragen vanaf november 1989. Het gaat om een tegemoetkoming in geld. Naargelang de graad van invaliditeit of hulpbehoefvendheid krijgt de bejaarde een hogere tegemoetkoming. Wat staat er nu in het ontwerp van sociale wet, dat blijkbaar morgen in de Senaat in plenaire zitting zal worden behandeld ? Daarin staat dat de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden tot nog toe altijd in geld werd uitbetaald en in geld blijft uitbetaald op basis van de huidige wetgeving. Men kan daar een complement aan toevoegen, eventueel in de vorm van een dienstencheque. Diegenen die de parlementaire werkzaamheden in de Kamer en in de senaatscommissie hebben nagelezen, stellen vast dat men naar het systeem van dienstencheque grijpt om op die manier de tewerkstelling te dienen en ook nieuwe vormen van arbeid mogelijk te maken. Het wordt door niemand betwist dat de betaalbaarheid van zorg aan bejaarden een levensgroot probleem is, zowel in de RVT's als in de thuiszorg. Mijnheer Denys, staat u mij toe onze redenering te vervolledigen of is het de bedoeling ons telkens te onderbreken ? Ik heb u ook niet onderbroken.

De heer André Denys : Het mag niet de bedoeling zijn de vis te verdrinken. Ik zou willen weten wat u in verband met de procedure voorstelt. Ik heb hier een tekst gekregen, waarvan ik de juiste betekenis wil inschatten van de procedure, zoals u ze voorstelt.

De heer Johan De Roo : Mijnheer Denys, de redenering die door de heer Vandendriessche werd verdedigd, onderschrijven we en blijven we onderschrijven. Twee jaar geleden heb ik het ook al gezegd, toen de discussie over de afhankelijkheidsverzekering zich ontspon : de zorg en de bijstand aan personen is onbetwistbaar een gemeenschapsaangelegenheid. Als men dus de dienstencheque die nu in de sociale wet wordt ingeschreven, voor bijstand aan personen zou gebruiken, dan is dat onbetwistbaar een gemeenschapsaangelegenheid. Daarom stellen we voor dat aan de tekst van de motie van mevrouw Avontroodt

betreffende een belangenconflict een wijziging wordt aangebracht. We vragen uitdrukkelijk dat de Vlaamse regering daarover zo spoedig mogelijk in overleg treedt met de federale regering. Dit overleg is voorzien voor woensdag aanstaande. Mijnheer Beysen, u moet niet lachen, want u kent onze bedoelingen niet helemaal. U mag lachen, maar niet met mij, wel met u zelf. Lachen is inderdaad gezond. (*Rumoer*)

De voorzitter : Laat ons de discussie over de regulering niet voeren.

De heer Johan De Roo : Het gaat hier over een gedeelde bevoegdheid. Want indien men de dienstencheque voor de zorg aan personen in een federale instelling zou gebruiken, kan men daarover discussiëren. Maar als men de dienstencheque bijvoorbeeld voor poetsdienst, familie-hulp, familiezorg of thuiszorg gebruikt, is dit uiteraard bijstand aan personen en behoort dit niet volledig tot het domein van de tot op heden federaal geregelde sociale zekerheid.

Daarom vragen we dat artikel 153 van de sociale programmawet met het oog op het overleg zou worden opgeschort en dat hierbij de procedure zou worden gevolgd. Het gaat hier immers niet over de gehele schorsing van de programmawet. Het gaat enkel over dat artikel, en meer bepaald over de tweede, derde en vierde paragraaf van dat artikel. Dat willen we duidelijk maken. Met de opname van dat amendement zullen wij de motie goedkeuren.

De voorzitter : De tekst wordt dus zo gewijzigd. Ten eerste. In de tekst van mevrouw Avontroodt en de heer Denys staan de woorden : met het oog op overleg. Dat wordt veranderd in : vraagt derhalve dat de Vlaamse regering zo spoedig mogelijk in overleg treedt met de federale regering. Ten tweede. In de tekst van mevrouw Avontroodt en de heer Denys stond ook : met betrekking tot het wetsontwerp houdende sociale bepalingen, waarover de schorsing van de procedure werd gevraagd. Dat wordt beperkt tot het artikel 153.

De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen : Voorzitter, in verband met de procedure denk ik dat het normaal is dat eerst wordt gestemd over het voorstel met de grootste reikwijdte ; over het belangenconflict. Wanneer dit niet ter stemming wordt voorgelegd, wat ik zou betreuren, dan zou er overlegd moeten worden over het voorstel van de heer De Roo.

De voorzitter : Het Reglement schrijft voor dat steeds eerst over het amendement wordt gestemd.

De heer Paul Van Grembergen : Maar dan is het geen belangenconflict meer.

De voorzitter : De schorsing blijft behouden, mijnheer Van Grembergen. Niet het gehele wetsontwerp, maar enkel het desbetreffende artikel. Ik veronderstel dat daartegen geen bezwaren zijn.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Wie de tekst goed naleest, merkt dat men daarin de Vlaamse regering verzoekt om artikel 153 te schorsen. Dat stemt overeen met wat we eigenlijk willen. Het is uiteraard zo dat wij een maximaal voorstel hebben ingediend. Maar wat hier staat komt overeen met de essentie van wat we vragen. We kunnen bijgevolg het amendement goedkeuren.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Voorzitter, ik wil hier eerst een algemene bedenking verwoorden inzake de opmerking van de heer Van Grembergen. Het is uw goed recht, collega, om enkele insinuaties in dit halfroond te slingeren. U beweert dat mijn discussienota over de staats hervorming niet in overeenstemming is met de oorspronkelijke nota. U hebt het recht om dat te zeggen. Maar u zal me het recht niet ontnemen om, namens een unanieme Vlaamse regering, de verantwoordelijkheid te nemen voor die nota. U hebt trouwens die nota ondertussen als basisnota voor een discussie aanvaard. Ik vind het bijgevolg niet echt netjes om op die wijze om te gaan met een discussienota die ondertussen door de gehele Commissie werd aanvaard.

Ten gronde wil ik dit opmerken. In de discussienota formuleren we voor de toekomst een aantal voorstellen inzake de sociale zekerheid. Zoals mijnheer De Roo dat gezegd heeft, en in het verlengde van wat de heer Vandendriessche heeft gezegd, menen we dat bijstand aan personen in elk geval tot de bevoegdheden van de gemeenschappen behoort. We zijn van menen dat iedere bijkomende voorziening aan het huidige sociale zekerheidsstelsel in elk geval niet federaal kan worden georganiseerd. En deze stelling houden we aan, in afwachting van een fundamentele hervorming van die sociale zekerheid.

Er wordt in het amendement van de heer Voorhamme en Vandendriessche een oproep aan de Vlaamse regering gedaan. Wij aanvaardden uitdrukkelijk om dit overleg te plegen met de grootste spoed, eventueel volgende week reeds. Ik geloof dat het verstandig is vast te houden aan de schorsing van artikel 153. Ik wil wijzen op een algemene regel, die werd toegepast bij de begroting van de Franse Gemeenschap. Dit was ook gericht op het bedoelde begrotingsartikel en zonder algemene formulering kan het niet op het geheel van het voorliggende ontwerp van decreet of wet betrekking hebben. Ik ben het volledig eens met het amendement zoals het hier werd neergelegd. Ik

wil het parlement meedelen dat we het eerste deel zeker willen uitvoeren. Het overleg zal onmiddellijk worden opgestart.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen : Mijnheer de minister-president, is het onbehoorlijk om in dit parlement te zeggen dat de Schrikkelnota werd besproken binnen de federale regering, alvorens ze op onze tafels werd rondgedeeld ?

Minister-president Luc Van den Brande : Neen ! Neen ! Het antwoord is neen !

De heer Paul Van Grembergen : Het is niet onbehoorlijk deze parlementaire opmerking te maken.

Minister-president Luc Van den Brande : Het is onjuist wat u zegt. Deze nota was op geen enkel moment ter discussie in de federale regering. Zij valt onder de uitsluitende verantwoordelijkheid van de Vlaamse regering.

De voorzitter : De heer Van Grembergen mag zijn mening daarover vrij uiten in dit Parlement. De minister-president beschikt over het recht om dit te weerleggen.

De heer Paul Van Grembergen : Dit is niet onbehoorlijk en ik aanvaard het niet.

De voorzitter : Het is niet onbehoorlijk in dit parlement zijn mening te uiten.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Wij hebben geen problemen met dit amendement. Het is niemands bedoeling om heel de sociale programmawet plat te leggen. Als ik artikel 32 lees van de gewone wet van 9 augustus 1980 is daar alleen sprake over voorstellen en ontwerpen van wet of amendementen daarop. Ik lees niets over artikels. Kan het dus wel ? We zullen hier nu over stemmen en de lakmoesproef zal waarschijnlijk morgen in de Senaat al volgen.

De heer Jos Geysels : Vanuit de oppositie kunnen we de technische verbetering door de meerderheid alleen maar toejuichen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heren Vandendriessche en Voorhamme op de motie van mevrouw Avontroodt en de heer Denys betreffende een belangenconflict.

Begin van de stemming.

Voorzitter

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

121 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

121 leden hebben ja geantwoord ;

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Cauwbergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Crevelman Frank
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Looer Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goos Johnny
Goovaerts Leo

Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Lootens-Stael Dominiek
Maes Jacky
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwerkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc

Voorzitter

Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallegghem Roeland
Van Wallendael Tuur
Vandenbossche Walter
Vandenbroeke Christiaan
Vandenbussche Michiel
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wymeersch Frans

Het amendement is aangenomen.

Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de aldus geamendeerde motie van mevrouw Avont-roodt en de heer Denys betreffende een belangenconflict.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

121 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

121 leden hebben ja geantwoord ;

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Groot Etienne

De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goos Johnny
Goovaerts Leo
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goeij Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy

Voorzitter

Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallegghem Roeland
Van Wallendael Tuur
Vandenbossche Walter
Vandenbroeke Christiaan
Vandenbussche Michiel
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement de aldus geamendeerde motie aan.

Ze zal aan de Senaat worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende goedkeuring van het Verdrag tussen het Vlaamse Gewest, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, het Waalse Gewest, de Franse Republiek en het Koninkrijk der Nederlanden inzake de bescherming van de Schelde, ondertekend in Charleville-Mézières op 26 april 1994 en in Antwerpen op 17 januari 1995

– 162 (1995-1996) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Verdrag tussen het Vlaamse Gewest, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, het Waalse Gewest, de Franse Republiek en het Koninkrijk der Nederlanden inzake de bescherming van de Schelde, ondertekend in Charleville-Mézières op 26 april 1994 en in Antwerpen op 17 januari 1995.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

115 leden hebben ja geantwoord ;

1 lid heeft zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter

Voorzitter

De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Timmermans Jacques

Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijk Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwerkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbroeke Christiaan
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN heeft :

Platteau Stefaan

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau : Mijnheer de voorzitter, ik ga uiteraard akkoord met de inhoud van het verdrag en heb het enthousiast verdedigd. Alleen is het spijtig dat de goedkeuring meer dan een jaar op zich heeft laten wachten.

Met artikel 2 van het decreet ben ik het echter niet eens. Ik sta daarin overigens niet alleen, de Raad van State is mij voorgegaan. Ik heb ter zake een amendement ingediend in de bevoegde commissie. Dat amendement werd verworpen met 11 stemmen tegen 1 stem. Om redenen die ik gisteren heb uiteengezet heb ik mijn amendement

Platteau

in openbare vergadering teruggetrokken. Ik ben van oordeel dat dit verdrag werd ondertekend te Charleville-Mézières en dat de Vlaamse regering is toegetreden te Antwerpen. Uit sympathie voor Antwerpen en voor heel wat Antwerpenaren heb ik mijn amendement teruggetrokken, maar daarom kan ik het nog niet over mijn juristenhart krijgen om voor het decreet te stemmen.

De voorzitter : Mijnheer Platteau, we zijn blij dat u zo'n goede vrienden heeft.

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer Platteau, het hart van een jurist is een heel bijzonder iets. (*Gelach*) Toch wou ik mijn dank uitspreken voor een dergelijk enthousiaste onthouding. (*Algemeen gelach*)

De voorzitter : Vraagt de heer Platteau het woord voor een persoonlijk feit ? (*Gelach*)

De heer Stefaan Platteau : Mijnheer de minister-president, ik leg mij niet neer bij de meerderheid. Eén tegen allen, bevestig ik de uitspraak van de Raad van State.

De voorzitter : Mijnheer Platteau, ik moet bekennen dat ik bijna had tegen gestemd, want de regering had me destijds verboden om het Verdrag te Mézières te gaan ondertekenen.

ONTWERP VAN DECREET houdende goedkeuring van het Verdrag tussen het Vlaamse Gewest, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, het Waalse Gewest, de Franse Republiek en het Koninkrijk der Nederlanden inzake de bescherming van de Maas, ondertekend in Charleville-Mézières op 26 april 1994 en in Antwerpen op 17 januari 1995

– 163 (1995-1996) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Verdrag tussen het Vlaamse Gewest, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, het Waalse Gewest, de Franse Republiek en het Koninkrijk der Nederlanden inzake de bescherming van de Maas, ondertekend in Charleville-Mézières op 26 april 1994 en in Antwerpen op 17 januari 1995.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

115 leden hebben ja geantwoord ;

1 lid heeft zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André

Voorzitter

Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbroeke Christiaan
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen

Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN heeft :

Platteau Stefaan

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de waterkeringen

– 196 (1995-1996) – Nrs. 1 tot 6

Aangehouden stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over de amendementen op de artikelen 2, 4, 7, 8 en 9 en over die artikelen van het ontwerp van decreet betreffende de waterkeringen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement ter invoeging van de heer Stassen op artikel 2.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

22 leden hebben ja geantwoord ;

85 leden hebben neen geantwoord ;

9 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Caubergs Jan
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Dua Vera
Geysels Jos
Malcorps Johan

Voorzitter

Penris Jan
Sannen Ludo
Stassen Jos
Strackx Felix
Swennen Guy
Van Den Heuvel Ria
Van Eyken Christian
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick

Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
Bogaert Jean-Marie
Lauwers Herman
Maes Nelly
Sauwens Johan
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Vaerenbergh Etienne

Voorzitter

Vandenbroeke Christiaan

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? (*Neen*)

Dan is artikel 2 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Stassen op artikel 4.

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? (*Neen*)

Dan is artikel 4 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Stassen op artikel 7.

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? (*Neen*)

Dan is artikel 7 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Penris op artikel 8.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

15 leden hebben ja geantwoord ;

86 leden hebben neen geantwoord ;

14 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried

Caubergs Jan

Creyelman Frank

De Reuse Herman

Dewinter Filip

Dillen Marijke

Huybrechts Pieter

Penris Jan

Strackx Felix

Van Hauthem Joris

Van Nieuwenhuysen Luk

Van Overmeire Karim

Verougstraete Christian

Verrijken Emiel

Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande

Becq Sonja

Beerden Georges

Beysen Ward

Bossuyt Gilbert

Bril Louis

Browaets Jozef

Candries Herman

Cannaerts Leo

Cardoen Georges

Ceysens Patricia

Coens Joachim

Cordeel Marc

De Batselier Norbert

De Groot Etienne

De Gucht Karel

De Loor Herman

De Maght-Aelbrecht Anny

De Meyer Jos

De Ridder Peter

De Roo Johan

De Schamphelaere Mia

De Vilder Freddy

Decaluwé Carl

Delcroix Leo

Demeulenaere Julien

Denys André

Deprez Paul

Desmet Peter

Deswaene Roland

Devolder Jacques

Dielens Fred

Doomst Michel

Dumez Paul

Feytons Freddy

Gabriels Jaak

Goos Johnny

Heeren Veerle

Hostekint Patrick

Kenzeler André

Keulen Marino

Lachaert Patrick

Laverge Jacques

Lindekens Kathy

Lisabeth Carlos

Logist Marcel

Maes Jacky

Marsoul Hugo

Matthys Erik

Maximus Lydia

Merckx-Van Goey Trees

Voorzitter

Olivier Marc
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bogaert Jean-Marie
Dua Vera
Geysels Jos
Lauwers Herman
Maes Nelly
Malcorps Johan
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Christiaan
Verwimp-Sillis Cecile

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heren Lachaert en Beysen op artikel 8.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
41 leden hebben ja geantwoord ;
66 leden hebben neen geantwoord ;
8 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Penris Jan
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

Voorzitter

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lauwers Herman
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleekx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef

Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbroeke Christiaan
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Dua Vera
Geysels Jos
Malcorps Johan
Sannen Ludo
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Van Eyken Christian
Verwimp-Sillis Cecile

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? (*Neen*)

Dan is artikel 8 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heren Lachaert en Beysen op artikel 9.

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? (*Neen*)

Dan is artikel 9 aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet betreffende de waterkeringen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

117 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
83 leden hebben ja geantwoord ;
34 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried

Voorzitter

Becq Sonja
Beerden Georges
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Coens Joachim
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Lauwers Herman
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John

Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwerkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbroeke Christiaan
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dua Vera
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Malcorps Johan
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Stassen Jos
Van Aperen Arnold
Van Den Heuvel Ria

Voorzitter

Van Eyken Christian
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verwimp-Sillis Cecile

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de lerarenopleiding en de nascholing – 227 (1995-1996) – Nrs. 1 tot 6

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over de amendementen op de artikelen 8, 9, 15, 25, 27, 33, 40, 44, 45, 46 en 47 en over die artikelen van het ontwerp van decreet betreffende de lerarenopleiding en de nascholing.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van mevrouw Vanderpoorten c.s. op artikel 8.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

122 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
52 leden hebben ja geantwoord ;
62 leden hebben neen geantwoord ;
8 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny

De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Dua Vera
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goovaerts Leo
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Lootens-Stael Dominiek
Malcorps Johan
Penris Jan
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Stassen Jos
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Den Heuvel Ria
Van Eyken Christian
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Walleghem Roeland
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy

Voorzitter

Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandenbossche Walter
Vandenbussche Michiel
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bogaert Jean-Marie
Lauwers Herman
Maes Nelly
Sauwens Johan
Van Dijck Kris

Van Grembergen Paul
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Christiaan

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? (*Neen*)

Dan is artikel 8 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het eerste amendement van mevrouw Vanderpoorten c.s. op artikel 9.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

122 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
44 leden hebben ja geantwoord ;
63 leden hebben neen geantwoord ;
15 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bril Louis
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Goovaerts Leo
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Lootens-Stael Dominiek
Penris Jan
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Strackx Felix
Van Aperen Arnold

Voorzitter

Van Eyken Christian
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Walleghem Roeland
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve

Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandenbossche Walter
Vandenbussche Michiel
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bogaert Jean-Marie
Dua Vera
Geysels Jos
Lauwers Herman
Maes Nelly
Malcorps Johan
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Christiaan
Verwimp-Sillis Cecile

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het tweede amendement van mevrouw Vanderpoorten c.s. op artikel 9.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

123 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
53 leden hebben ja geantwoord ;
63 leden hebben neen geantwoord ;
7 leden hebben zich onthouden.

Voorzitter

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Goovaerts Leo
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lootens-Stael Dominiek
Maes Nelly
Penris Jan
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Sauwens Johan
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallegheem Roeland
Vandenbroeke Christiaan
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goeij Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur

Voorzitter

Vandenbossche Walter
Vandenbussche Michiel
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Dua Vera
Geysels Jos
Malcorps Johan
Sannen Ludo
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Verwimp-Sillis Cecile

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? (*Neen*)

Dan is artikel 9 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van mevrouw Vanderpoorten c.s. op artikel 15.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

123 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
45 leden hebben ja geantwoord ;
71 leden hebben neen geantwoord ;
7 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Cauberg Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dillen Marijke

Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Goovaerts Leo
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Lootens-Stael Dominiek
Penris Jan
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Eyken Christian
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Walleghem Roeland
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lauwers Herman
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos

Voorzitter

Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbossche Walter
Vandenbroeke Christiaan
Vandenbussche Michiel
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben:

Dua Vera
Geysels Jos
Malcorps Johan
Sannen Ludo
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Verwimp-Sillis Cecile

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? (*Neen*)

Dan is artikel 15 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement ter schrapping van de mevrouw Vanderpoorten c.s. op artikel 25.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

123 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
45 leden hebben ja geantwoord ;
71 leden hebben neen geantwoord ;
7 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Goovaerts Leo
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Lootens-Stael Dominiek
Penris Jan
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Eyken Christian
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Walleghem Roeland
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus

Voorzitter

Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lauwers Herman
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno

Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbossche Walter
Vandenbroeke Christiaan
Vandenbussche Michiel
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Dua Vera
Geysels Jos
Malcorps Johan
Sannen Ludo
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Verwimp-Sillis Cecile

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? (*Neen*)

Dan is artikel 25 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het eerste amendement van de heren Sannen en Van Dijck op artikel 27.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

119 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
53 leden hebben ja geantwoord ;
66 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeyts Jozef

Voorzitter

Caubergs Jan
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Dua Vera
Feytons Freddy
Geysels Jos
Goovaerts Leo
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lootens-Stael Dominiek
Maes Nelly
Malcorps Johan
Penris Jan
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallegghem Roeland
Vandenbroeke Christiaan
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges

Ceysens Patricia
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandenbossche Walter
Vandenbussche Michiel
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen

Voorzitter

Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het tweede amendement van de heren Sannen en Van Dijk op artikel 27.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

123 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

33 leden hebben ja geantwoord ;

90 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Bogaert Jean-Marie
Caubergs Jan
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Dua Vera
Geysels Jos
Huybrechts Pieter
Lauwers Herman
Lootens-Stael Dominiek
Maes Nelly
Malcorps Johan
Penris Jan
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Strackx Felix
Van Den Heuvel Ria
Van Dijk Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallegheem Roeland
Vandenbroeke Christiaan
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Goos Johnny
Goovaerts Leo
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Platteau Stefaan

Voorzitter

Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandenbossche Walter
Vandenbussche Michiel
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het derde amendement van de heren Sannen en Van Dijk op artikel 27.

Zelfde stemming ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het eerste amendement van de heer De Gucht c.s. op artikel 27.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

121 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

33 leden hebben ja geantwoord ;
80 leden hebben neen geantwoord ;
8 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Goovaerts Leo
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Lootens-Stael Dominiek
Penris Jan
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Van Aperen Arnold
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Wallegghem Roeland
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Coens Joachim
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan

Voorzitter

De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Lauwers Herman
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwkerke André
Van Overmeire Karim
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne

Van Wallendael Tuur
Vandenbossche Walter
Vandenbroeke Christiaan
Vandenbussche Michiel
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Dua Vera
Geysels Jos
Malcorps Johan
Sannen Ludo
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Van Eyken Christian
Verwimp-Sillis Cecile

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het tweede amendement van de heer De Gucht c.s. op artikel 27

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

122 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
27 leden hebben ja geantwoord ;
87 leden hebben neen geantwoord ;
8 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Goovaerts Leo
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques

Voorzitter

Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Van Aperen Arnold
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Beerden Georges
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Coens Joachim
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Desmet Peter
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Lauwers Herman
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Lootens-Stael Dominiek
Maes Jacky
Maes Nelly
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc

Penris Jan
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwerkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Walleggem Roeland
Van Wallendael Tuur
Vandenbossche Walter
Vandenbroeke Christiaan
Vandenbussche Michiel
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Dua Vera
Geysels Jos
Malcorps Johan
Sannen Ludo
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Van Eyken Christian
Verwimp-Sillis Cecile

Het amendement is niet aangenomen.

Voorzitter

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het vierde amendement van de heren Sannen en Van Dijk op artikel 27

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

123 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

33 leden hebben ja geantwoord ;

90 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried

Bogaert Jean-Marie

Caubergs Jan

Creyelman Frank

De Reuse Herman

Dewinter Filip

Dillen Marijke

Dua Vera

Geysels Jos

Huybrechts Pieter

Lauwers Herman

Lootens-Stael Dominiek

Maes Nelly

Malcorps Johan

Penris Jan

Sannen Ludo

Sauwens Johan

Stassen Jos

Strackx Felix

Van Den Heuvel Ria

Van Dijk Kris

Van Eyken Christian

Van Grembergen Paul

Van Hauthem Joris

Van Nieuwenhuysen Luk

Van Overmeire Karim

Van Vaerenbergh Etienne

Van Walleghe Roeland

Vandenbroeke Christiaan

Verougstraete Christian

Verrijken Emiel

Verwimp-Sillis Cecile

Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande

Becq Sonja

Beerden Georges

Beysen Ward

Bossuyt Gilbert

Bril Louis

Browaeys Jozef

Candries Herman

Cannaerts Leo

Cardoen Georges

Ceysens Patricia

Coens Joachim

Cordeel Marc

De Batselier Norbert

De Groot Etienne

De Gucht Karel

De Loor Herman

De Maght-Aelbrecht Anny

De Meyer Jos

De Ridder Peter

De Roo Johan

De Schamphelaere Mia

De Vilder Freddy

Decaluwé Carl

Delcroix Leo

Demeulenaere Julien

Denys André

Deprez Paul

Desmet Peter

Deswaene Roland

Devolder Jacques

Dielens Fred

Doomst Michel

Dumez Paul

Feytons Freddy

Gabriels Jaak

Goos Johnny

Goovaerts Leo

Grouwels Brigitte

Heeren Veerle

Hostekint Patrick

Kenzeler André

Keulen Marino

Lachaert Patrick

Laverge Jacques

Lindekens Kathy

Lisabeth Carlos

Logist Marcel

Maes Jacky

Marsoul Hugo

Matthys Erik

Maximus Lydia

Merckx-Van Goey Trees

Olivier Marc

Platteau Stefaan

Quintelier Leonard

Ramoudt Didier

Sarens Freddy

Schuermans Eddy

Sleecx Jef

Voorzitter

Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandenbossche Walter
Vandenbussche Michiel
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het derde amendement van de heer De Gucht c.s. op artikel 27

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Ziehier het resultaat :

121 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

28 leden hebben ja geantwoord ;

85 leden hebben neen geantwoord ;

8 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny

Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Goovaerts Leo
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Van Aperen Arnold
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verrijken Emiel

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Beerden Georges
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Coens Joachim
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Lauwers Herman

Voorzitter

Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Lootens-Stael Dominiek
Maes Jacky
Maes Nelly
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Walleghem Roeland
Van Wallendael Tuur
Vandenbossche Walter
Vandenbroeke Christiaan
Vandenbussche Michiel
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verougstraete Christian
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Dua Vera
Geysels Jos
Malcorps Johan

Sannen Ludo
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Van Eyken Christian
Verwimp-Sillis Cecile

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het vijfde amendement van de heren Sannen en Van Dijck op artikel 27

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Ziehier het resultaat :

123 leden hebben aan de stemming deelgenomen.

33 leden hebben ja geantwoord ;

89 leden hebben neen geantwoord ;

1 lid heeft zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Bogaert Jean-Marie
Caubergs Jan
Creyelman Frank
De Gucht Karel
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Dua Vera
Geysels Jos
Huybrechts Pieter
Lauwers Herman
Lootens-Stael Dominiek
Maes Nelly
Malcorps Johan
Penris Jan
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Strackx Felix
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Van Walleghem Roeland
Vandenbroeke Christiaan
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile
Wymeersch Frans

Voorzitter

NEEN hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Goos Johnny
Goovaerts Leo
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Platteau Stefaan

Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandenbossche Walter
Vandenbussche Michiel
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN heeft :

Van Eyken Christian

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het vierde amendement van de heer De Gucht c.s. op artikel 27

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Ziehier het resultaat :

123 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
44 leden hebben ja geantwoord ;
71 leden hebben neen geantwoord ;
8 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande

Voorzitter

Beysen Ward
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Goovaerts Leo
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Lootens-Stael Dominiek
Penris Jan
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Wallegheem Roeland
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos

De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lauwers Herman
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goeij Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Dijk Kris
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbossche Walter
Vandenbroeke Christiaan
Vandenbussche Michiel
Vandendriessche Bart

Voorzitter

Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Dua Vera
Geysels Jos
Malcorps Johan
Sannen Ludo
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Van Eyken Christian
Verwimp-Sillis Cecile

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? (*Neen*)

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer De Gucht op artikel 40.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

123 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
27 leden hebben ja geantwoord ;
80 leden hebben neen geantwoord ;
16 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Goovaerts Leo
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier

Van Aperen Arnold
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Coens Joachim
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Lootens-Stael Dominiek
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve

Voorzitter

Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallegghem Roeland
Van Wallendael Tuur
Vandenbossche Walter
Vandenbussche Michiel
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bogaert Jean-Marie
Dua Vera
Geysels Jos
Lauwers Herman
Maes Nelly
Malcorps Johan
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Christiaan
Verwimp-Sillis Cecile

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? (*Neen*)

Dan is artikel 40 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer De Gucht c.s. op artikel 44.

Zelfde stemming ? (*Neen*)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

123 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

27 leden hebben ja geantwoord ;

63 leden hebben neen geantwoord ;

33 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bril Louis
Browaey Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Goovaerts Leo
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Van Aperen Arnold
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos

Voorzitter

De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandenbossche Walter
Vandenbussche Michiel
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
Bogaert Jean-Marie
Caubergs Jan
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Dua Vera
Geysels Jos
Huybrechts Pieter
Lauwers Herman
Lootens-Stael Dominiek
Maes Nelly
Malcorps Johan
Penris Jan
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Strackx Felix
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Van Walleghem Roeland
Vandenbroeke Christiaan
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile
Wymeersch Frans

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? (*Neen*)

Dan is artikel 44 aangenomen.

Aan de orde zijn de hoofdelijke stemmingen over de amendementen van de heer De Gucht op artikels 45 en 46.

Aangezien het amendement op artikel 40 niet aangenomen is, vervallen ook deze amendementen.

Geen opmerkingen meer. (*Neen*)

Dan zijn de artikels 45 en 46 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer De Gucht op artikel 47.

Zelfde stemming ? (*Ja*)

Het amendement is niet aangenomen.

Voorzitter

Geen opmerkingen meer ? (*Neen*)

Dan is artikel 47 aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet betreffende de lerarenopleiding en de nascholing.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

122 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

63 leden hebben ja geantwoord ;

59 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees

Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandenbossche Walter
Vandenbussche Michiel
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Voorhamme Robert
Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Dua Vera
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goovaerts Leo

Voorzitter

Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lootens-Stael Dominiek
Maes Nelly
Malcorps Johan
Penris Jan
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallegghem Roeland
Vandenbroeke Christiaan
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile
Wymeersch Frans

Het ontwerp van decreet is door het Vlaams Parlement aangenomen. Het zal ter bekrachtiging aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Johan Sauwens c.s. houdende bescherming van landschappen – 69 (BZ 1995) – Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet van de heer Sauwens c.s. houdende bescherming van landschappen.

De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens (*Op de tribune*) : Voorzitter, collega's, het voorstel van decreet werd in de commissie geamendeerd, er was een vrij grote eensgezindheid over alle partijgrenzen heen. Ik wil wijzen op het belang van de beslissing die we zo dadelijk zullen nemen. De bescherming van de landschappen gebeurde tot nu op basis van de wet van 1931. Die regelde ook de bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten. Vanaf het begin van de jaren zeventig werden van hieruit pogingen gedaan om die wet te actualiseren. In 1976 slaagden we erin met een decreet van Mevrouw De Backer de monumenten en stads- en dorpsgezichten te beschermen. We zitten nu net twintig jaar verder. Er kan eindelijk een meer dynamisch landschapsbeleid gevoerd worden. De wet van 1931 heeft intussen bewezen een krachtig instrument te zijn, niet alleen inzake natuurbehoud maar ook voor het beschermen van belangrijke parkgebieden en cultuurlandschappen. Zonder deze wet zou het Zwin niet beschermd en bewaard zijn gebleven. Landschapsbescherming is meer dan bescherming omwille van milieuredenen en natuurbehoud. Ook cultuurwaarden en de wijze waarop in de loop der eeuwen met landschappen werd omgesprongen worden beschermd. Het beheersluik is het vernieuwende element dat extra mogelijkheden biedt. Alle betrokken partijen, de eigenaar, de pachter, het lokale bestuur en andere overheidsdiensten zoeken samen naar de beste vorm van beheer. Daaraan wordt ook een vergoedingssysteem gekoppeld. Dit is niet betuttelend of repressief. De consequenties voor de regering en onszelf zijn dat, om dit decreet op het terrein waar te maken, meer slagkracht en mankracht ter beschikking moet worden gesteld aan het Bestuur voor Monumenten en Landschappen. In de loop van de volgende besprekingen moeten we ook een minimum aan financiële middelen voorzien om het vergoedingssysteem te kunnen realiseren. De Volksunie zal dit voorstel van decreet graag goedkeuren. Ik dank u. (*Applaus bij de VU*)

De voorzitter : Mevrouw De Maght-Aelbrecht heeft het woord.

Mevrouw Annie De Maght-Aelbrecht (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, dit voorstel van decreet werd reeds ingediend als ontwerp van decreet tijdens de vorige zittingsperiode, toen mijnheer Sauwens nog minister was. Het ontwerp werd door de commissie voor Leefmilieu goedgekeurd in maart 1995, maar sneuvelde in de plenaire zitting van 6 april 1995, de laatste vergadering voor de verkiezingen. De reden was een amendement van de heer De Serrano van de CVP, dat werd gesteund door de CVP, het Vlaams Blok en de VLD en werd gecontesteerd door de SP, Agalev en de Volksunie. De heer Sauwens, die zich ten stelligste verzet had tegen het aannemen van dit amendement, vroeg een tweede lezing. Dit betekende, gezien de

De Maght-Aelbrecht

omstandigheden, afstel. Mijnheer Sauwens was aan het einde van zijn mandaat en in de plaats van een diploma kreeg hij een onvoldoende van de huidige coalitie.

Mijnheer Sauwens diende het ontwerp, zoals het werd goedgekeurd door de commissie voor Leefmilieu in maart 1995, mits een aantal taalkundige wijzigingen, nu in als voorstel van decreet. Tijdens de bespreking in de commissie voor Leefmilieu werd door de SP en de CVP een redelijk ingewikkeld *modus vivendi* gevonden voor dat zogenaamde amendement De Serrano. Het werd er niet eenvoudiger op. Het gebrek aan coördinatie tussen het toenemend aantal decreten inzake het bewaren van landschappelijke elementen is en blijft een probleem. Het bosdecreet legt beheersmaatregelen op, de wet op het natuurbehoud gaat in dezelfde richting, de groene hoofdstructuur maakt nieuwe indelingen, het MAP legt beperkingen op in de landbouw, er wordt een nieuw decreet inzake de ruimtelijke ordening gepland. Al deze decreten en wetten staan momenteel los van elkaar, wat men ook mag beweren. Ze dreigen elkaar tegen te spreken of te overlappen. Daardoor bijvoorbeeld kan een landbouwer onder de maatregelen van zowel het MAP, het bosdecreet, het natuurbehoud en het landschapsbeheer vallen. Zolang deze opgelegde maatregelen dezelfde zijn, is er dus geen enkel probleem. Er is echter geen enkele garantie dat dit ook zo is. Er is eveneens geen enkele garantie dat de beschermde landschappen ook als dusdanig zullen worden weerhouden in het nog op te stellen Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Essentieel is dus dat de Vlaamse regering eerst werk moet maken van een decreet op de ruimtelijke ordening waaruit dan het Structuurplan Vlaanderen kan voortvloeien en er een wijziging van de gewestplannen kan gebeuren. Daarop moeten alle andere decreten die overgaan tot klassering van gebieden zich richten. De conclusie is dat de voorliggende tekst inhoudelijk quasi dezelfde is als die van 1995 en totaal niet tegemoet komt aan de algemene noodzakelijkheid tot coördinatie van de bestaande regelgeving, die deels dezelfde problemen behandelt. Collega's, als er iets is dat de burger ons als opdracht geeft, dan is het toch wel coördinatie en vereenvoudiging van de regelgeving en het bekomen van meer rechtszekerheid, hetgeen hier weer niet gebeurt. Mede gelet op deze argumenten, heeft de VLD zich in de bevoegde commissie bij de eindstemming onthouden en zal dit hier, in de plenaire vergadering, eveneens doen. *(Applaus bij de VLD)*

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, ministers, collega's, ik zal het kort houden. Onze fractie zal dit voorstel van decreet mee goedkeuren omdat we denken dat dit een belangrijk, nieuw instru-

ment kan zijn om bedreigde landschappen in Vlaanderen te beschermen, en dat op basis van een eigen specifieke invalshoek, die niet vervat is in andere wetgevingen. Onze fractie steunt ook de dynamische en positieve benadering, vervat in het decreet. In plaats van de statische, louter restrictieve aanpak van de oude wet, wordt nu uitdrukkelijk gemikt op een actief beheer van waardevolle landschappen en op een constructieve samenwerking met de landbouwers via de beheersovereenkomsten en vergoedingen in dat kader. Het gaat nu niet enkel om een klassiek beschermen, klasseren van landschappen, om enkel een bevriezen van bestaande toestanden.

Naar analogie van vormen van actieve natuurontwikkeling kan nu in overleg worden gewerkt aan vormen van landschapsherstel of zelfs -verbetering. Of dit in de beheerscommissies zo vlot zal lopen, zeker als het over het landschapsherstel gaat, zullen we natuurlijk moeten afwachten. Het is goed dat uiteindelijk een consensus werd bereikt over dit decreet nadat het in de vorige zittingsperiode op een pijnlijke wijze struikelde. Toch is in de loop van de besprekingen gebleken dat het wantrouwen soms erg groot blijft. Het compromis dat bereikt is rond de vrije teeltkeuze, onder meer door inbreng van het begrip historisch permanent grasland, blijft een spijtige afzwakking van de tekst uit de vorige zittingsperiode. Het is een onnodig wollige constructie, onnodig omdat dit decreet juist een geest uitademt van bereidheid tot samenwerking en overleg. Deze nadruk op samenwerking is de sterkte, maar uiteraard ook voor een stuk de zwakte van het voorliggend decreet. Gezien de verregaande aanpassing van landschappen in Vlaanderen is bescherming op veel plaatsen een bittere noodzaak geworden, een plicht ten aanzien van toekomstige generaties. Waar goede wil en een goede verstandhouding ontbreken, zullen we wellicht moeten vaststellen dat dit decreet een onvoldoende basis zal bieden om echt sluitende garanties voor de bescherming van landschappelijk schoon af te dwingen. Zo is het bijvoorbeeld duidelijk dat de bescherming van landschappen hiërarchisch ondergeschikt blijft aan de ruimtelijke regelgeving. Dit is ten overvloede gezegd, onder meer door de Raad van State.

Vandaar dat hier ons inziens een belangrijke taak blijft weggelegd voor de ministers bevoegd voor ruimtelijke ordening en voor landschappen om in onderling overleg een goede procedure uit te werken opdat niet tegen alle goede bedoelingen in, toch werken zouden worden uitgevoerd die ingaan tegen de beslissing van een hele gemeenschap om een gebied als landschap te beschermen. We hopen van harte dat in de praktijk een en ander zeer soepel zal verlopen in de geest zoals voorzien in het decreet, en dat een striktere regelgeving in de feiten overbodig zal blijken. De zware discussies rond de Groene Hoofdstructuur zijn we echter ook nog niet vergeten. De kostbare

Quintelier

resten aan landschappelijk schoon en natuur in Vlaanderen kunnen niet enkel op basis van gratuite intentieverklaringen worden bewaard. Dit decreet is een stap in de goede richting, maar voor ons had het iets meer mogen zijn. (*Applaus bij AGALEV*)

De voorzitter : De heer Quintelier heeft het woord.

De heer Leonard Quintelier (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, zoals de heer Sauwens al opmerkte, hebben we het beschermen van landschappen tot op heden moeten regelen aan de hand van een wetgeving van 1931. Een van de grote tekorten in deze wet is het ontbreken van voldoende aandacht voor landschapsdynamiek. Het nu voorliggend voorstel geeft niet alleen een omschrijving van het begrip Beschermd Landschap. Het stelt duidelijk dat natuurwetenschappelijke, historische, esthetische of sociaal-culturele waarden moeten aanwezig zijn om een erkenning van een begrensde oppervlakte als beschermd landschap mogelijk te maken.

Laten we niet vergeten dat onze waardevolle landschappen in de meeste gevallen zijn ontstaan uit een jarenlange verwevenheid tussen agrarische activiteiten, natuur en bosbouw. Een opbouwende samenwerking over de partijgrenzen heen heeft in de commissie geleid tot een aangepaste tekst, die de CVP ten volle kan steunen.

We steunen het voorstel omdat in de toekomst het instandhouden en onderhouden van beschermde landschappen zal terechtkomen bij een beheerscommissie die is samengesteld uit ingelanden, eigen aan het landschap in kwestie. Zij zullen trouwens het beheersplan opstellen. Dankzij deze beheerscommissie, waar ook gemeenten en administraties in zijn betrokken, zal de nodige dynamiek ontstaan om de beschermde landschappen te beheren. Het beheer zal vooral streven naar een evenwicht tussen landbouw en natuur. Daardoor wordt de toekomst van elk beschermd landschap veilig gesteld.

Het voorliggend voorstel geeft ons de zekerheid dat de dynamiek die eruit zal resulteren, zal zorgen voor een waardevolle toekomst voor onze beschermde landschappen. Om deze redenen zal de CVP dit voorstel goedkeuren. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Caubergs heeft het woord.

De heer Jan Caubergs (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, we zullen dit decreet goedkeuren, zoals we ook in de commissie hebben gedaan. Tijdens de vorige zittingsperiode hebben we ons verzet tegen de inhoud van dit decreet, omdat er onvoldoende waarborgen waren opgenomen voor het gebruik van de landbouw en de akkerlanden in de vermelde gebieden.

Deze tekortkomingen zijn nu weggewerkt, zodat de bezwaren van de land- en tuinbouwsector wegvallen. We zijn ervan overtuigd dat dit decreet zal bijdragen tot de bescherming van historische landschappen. Daarom zullen we het steunen en goedkeuren. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Tobback heeft het woord.

De heer Bruno Tobback : Mijnheer de voorzitter, gezien mijn plaats in het halfroond vraag ik of u me toestaat om van hieruit te spreken.

De voorzitter : Gezien uw leeftijd is het moeilijk om naar hier te komen. (*Gelach*)

De heer Bruno Tobback : Ik stel vast dat we het over alle partijgrenzen heen eens zijn over de inhoud van dit decreet. Dat is alleszins toe te juichen. Het bleek al uit de bespreking in de commissie. Het succes van dit decreet hangt af van de bereidheid tot samenwerking en de eensgezindheid op het terrein. Als SP-fractie zijn we blij met de mogelijkheden die dit decreet voorziet ten opzichte van de wet van 1931 om positieve maatregelen en ingrepen te realiseren met betrekking tot het beheer van deze landschappen. Het is hoog tijd voor dit decreet.

Mijnheer Beerden, ik kan u herinneren aan de discussie die we in de commissie hadden over wat nu precies een historisch permanent grasland is. Daarbij hebt u op een bepaald ogenblik opgemerkt dat u dat zeer goed wist, maar dat ik dat waarschijnlijk nooit had gezien, omdat er bijna geen meer waren. Wel, u hebt gelijk, en het bewijst eens te meer de noodzaak aan een dergelijk decreet en aan een degelijke bescherming van wat ons nog rest. De SP-fractie zal dan ook met zeer veel enthousiasme dit decreet goedkeuren.

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet van de heer Sauwens c.s. houdende de bescherming van de landschappen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
89 leden hebben ja geantwoord ;
27 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Beerden Georges
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert

Voorzitter

Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Coens Joachim
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Geysels Jos
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Lauwers Herman
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Quintelier Leonard
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy

Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbroeke Christiaan
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Van Aperen Arnold

Van Eyken Christian
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Nelly Maes en de heer Ludo Sannen tot besluit van de op 12 maart 1996 door de heer Johan Sauwens in commissie gehouden interpellatie tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het niet beschermen als landschap van het koninklijk domein van Opgrimbie
– 257 (1995-1996) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Maes en de heer Sannen tot besluit van de op 12 maart 1996 door de heer Sauwens in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het niet beschermen als landschap van het koninklijk domein van Opgrimbie.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

117 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

31 leden hebben ja geantwoord ;

60 leden hebben neen geantwoord ;

26 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Bogaert Jean-Marie
Caubergs Jan
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Dua Vera

Geysels Jos
Huybrechts Pieter
Lauwers Herman
Maes Nelly
Malcorps Johan
Penris Jan
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Strackx Felix
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Christiaan
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthys Erik

Voorzitter

Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Van Aperen Arnold
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Vanderpoorten Marleen

Verlinden Mandus
Vermeiren Francis

Dientengevolge neemt het parlement de met redenen omklede niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jaak Gabriels, André Denys en Francis Vermeiren tot besluit van de op 13 maart 1996 door de heer Jaak Gabriels in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, in verband met de overheveling van bevoegdheden van de kabinetten naar de administratie
– 260 (1995-1996) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Gabriels, Denys en Vermeiren tot besluit van de op 13 maart 1996 door de heer Gabriels in commissie gehouden interpellatie tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, in verband met de overheveling van bevoegdheden van de kabinetten naar de administratie.

De heer Gabriels heeft het woord.

De heer Jaak Gabriels : Ik hoop dat het Vlaams Parlement deze motie zal goedkeuren. We moeten immers werk maken van de afschaffing van de politieke benoemingen.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer Gabriels, ik denk dat we in de commissie een goede discussie hebben gehad. En ik heb gezegd dat de interpellatie voor ons een aanleiding vormde om wat informatie mee te delen. Ik geloof dat er geen enkele discussie kan zijn over het feit dat de Vlaamse regering er geen moeite mee heeft om de kabinetten af te bouwen. Maar om de aanbevelingen van de administratie in realiteit om te zetten is tijd nodig. Dat kan immers niet gebeuren zonder dat de administratie zelf zich opnieuw oriënteert om bijkomende taken op zich te nemen.

Ten tweede, de voorliggende tekst geeft de indruk alsof we nu eindelijk, en voor het eerst, werk zouden maken

Voorzitter

van de valorisatie en de depolitisering van de administratie. Daar ben ik het hoegenaamd niet mee eens. Het nieuw statuut van 1 januari 1994 benadert de ambtenarij op een volkomen nieuwe wijze. Dank zij dit statuut zijn we de eerste administratie die sedert het statuut Camus van 1937 heeft geprobeerd om op een nieuwe wijze om te gaan met de administratie. Bovendien wil ik hier zeggen dat inzake de kwestie van de depolitisering we ongetwijfeld over de meest neutrale en gedepolitiseerde administratie beschikken. U zal daarover oordelen en ik heb daar geen enkele moeite mee. Maar hier mag niet de indruk worden gewekt dat dit proces pas vandaag zou worden ingezet.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

117 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
57 leden hebben ja geantwoord ;
60 leden hebben neen geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

122 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
59 leden hebben ja geantwoord ;
63 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Dua Vera
Feytons Freddy

Gabriels Jaak
Geysels Jos
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lootens-Stael Dominiek
Maes Nelly
Malcorps Johan
Penris Jan
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallegghem Roeland
Vandenbroeke Christiaan
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul

Voorzitter

Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandenbossche Walter
Vandenbussche Michiel
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Dientengevolge neemt het parlement de met redenen omklede motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Carl Decaluwé c.s. tot besluit van de op 14 maart 1996 door de heer Carl Decaluwé in commissie gehouden interpellatie tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de uitbetaling van verwijntresten bij de administraties Waterwegen en Zeewezen en Wegen
– 261 (1995-1996) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Decaluwé c.s. tot besluit van de op 14 maart 1996 door de heer Decaluwé in commissie gehouden interpellatie tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de uitbetaling van verwijntresten bij de administraties Waterwegen en Zeewezen en Wegen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
116 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan

Voorzitter

De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goeij Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John

Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwerkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbroeke Christiaan
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement de met redenen omklede motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jos Geysels tot besluit van de op 14 maart 1996 door de heer Ludo Sannen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de doortocht van de N74 in Houthalen-Helchteren – 262 (1995-1996) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van

Voorzitter

de heer Geysels tot besluit van de op 14 maart 1996 door de heer Sannen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de doortocht van de N74 in Houthalen-Helchteren.

De heer Sannen heeft het woord voor een stemverklaring.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer de voorzitter, het gaat hier louter en alleen om een vraag aan de regering om de huidige doortocht te onderzoeken op knelpunten voor de afwikkeling van het verkeer vooraleer nieuwe omleidingen worden uitgewerkt en nieuwe gronden ingepalmd. Ik denk dat deze zeer duidelijke vraag eenieders instemming kan krijgen.

De voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

117 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
42 leden hebben ja geantwoord ;
60 leden hebben neen geantwoord ;
15 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaets Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dua Vera
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Maes Nelly
Malcorps Johan
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Sannen Ludo

Sauwens Johan
Stassen Jos
Van Aperen Arnold
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Christiaan
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verwimp-Sillis Cecile

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve

Voorzitter

Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
Caubergs Jan
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Penris Jan
Strackx Felix
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement de met redenen omklede motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Arnold Van Aperen tot besluit van de op 21 maart 1996 door de heer Arnold Van Aperen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, en tot de heer Eddy Baldewijns,

Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de HST

– 267 (1995-1996) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Penris tot besluit van de op 21 maart 1996 door de heer Van Aperen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, en tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de HST.

De heer Van Aperen heeft het woord voor een verklaring vóór de stemming.

De heer Arnold Van Aperen : *(Bij het betreden van het spreekgestoelte zet spreker een blauw-wit petje op met de vermelding : HST NEE)* Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, heren ministers, collega's, ik heb een petje opgezet om mijn stemverklaring kracht bij te zetten. Met mijn interpellatie van vorige donderdag heb ik nog eens klaar en duidelijk de grote bezorgdheid van de inwoners uit de streek ten noorden van Antwerpen willen uitdrukken en gewezen op de zeer nadelige gevolgen voor mens, dier en milieu. Voor mij moet de HSL en de HST nergens komen en nergens rijden. Als ik luister naar wat iedereen hier zo al verklaart, dan vrees ik dat die HST er toch zal komen. Dan moeten wij er onze 9 ministers toe aanzetten de beste en goedkoopste oplossing voor Vlaanderen te kiezen. Heren ministers, laat u niet misleiden door het rapport van de ambtenaren waarin alleen sprake is van het traject tussen Rotterdam en Antwerpen, maar bekijk het deelrapport over de verschillende voorgestelde trajecten tussen Antwerpen en de grens met Nederland. Mijns inziens is het uw plicht die oplossing te kiezen die de hinder voor mens, dier en natuur minimaliseert. Met spanning en aandacht wachten we op uw beslissing. Ons lot ligt in uw handen. Ik hoop dat velen deze voorliggende motie zullen steunen. Ik dank u voor uw steun en begrip en vergeet niet : Vlaanderen boven !

De voorzitter : Mijnheer Van Aperen, ik betreur ten zeerste hoe u zich tooit om een tussenkomst te stofferen. Er zijn betere argumenten om het parlement in een goed daglicht te zetten. Men kan pleiten voor een goede zaak, maar daarom hoeft men nog niet de komiek te spelen. Men kan inhoudelijk komisch zijn. *(Applaus op alle banken, behalve bij de VLD)* Er waren nog tussenkomsten.

De heer Malcorps heeft het woord.

Malcorps

De heer Johan Malcorps : Ik zal het kort houden. Ik zou willen herhalen wat ik ook al in de commissie zei. Ik betreur dat de VLD-fractie en de heer Van Aperen het front doorbreken, dat neen zegt tegen de TGV. In Antwerpen was er dit weekeinde nog een manifestatie. Op basis van een akkoord met alle fractieleiders ten noorden van Antwerpen, heeft men nochtans duidelijk gezegd zowel tegen het E19-tracé te zijn als tegen het havenwegtracé. In beide gevallen zijn er heel wat bezwaarschriften binnengekomen op de provincie. We kunnen deze natuurlijk tellen, maar ik denk dat het belangrijk is dat een grote groep van mensen ten noorden van Antwerpen en in Antwerpen zich uitsprekt tegen de beide tracés van de HST. De manifestatie van dit weekeinde was hiervan een uiting. Het petje dat de heer Van Aperen hier zo ludiek heeft gedragen, zegt ook heel duidelijk : HST, weg ermee en geen HST ten noorden van Antwerpen. Dat geldt dus voor beide tracés. De heer Van Aperen was trouwens op de betoging. Ik betreur dat op deze manier het front wordt doorbroken.

Er zijn twee nieuwe gegevens. We hebben vernomen dat men in Frankrijk – juist op het moment dat we tot een eindbeslissing moeten komen – terugkrabbelt en zegt dat de TGV niet rendabel is. Men zou kiezen voor het alternatief van de kantelbaktrein of de pendolino. Mevrouw Aelvoet verkondigde dit al in de jaren tachtig en toen werd dit weggelachen. Ten tweede moet ik vaststellen dat we de discussie moeten gaan voeren over fondsen voor de binnenlandse trein en dat steeds meer blijkt, zoals ook in de bevoegde commissie reeds gebleken is, dat een en ander te maken heeft met de TGV, dat het geld van Belgacom – 100 miljard frank – naar de TGV zal gaan. We zullen echter vaststellen dat er vanuit het federale niveau geen fondsen zullen gaan naar de binnenlandse trein en we wellicht in de toekomst hier het debat zullen moeten voeren hoe we uit de Vlaamse begroting geld moeten geven om die binnenlandse trein, die aan het verzuipen is, op zijn minst boven water te houden. Ik vind dat het federale niveau zijn verantwoordelijkheid moet opnemen voor de binnenlandse trein en dat wat dat betreft niet alle geld naar de TGV mag gaan. Vandaar dat we een andere motie hebben ingediend om dat duidelijk te stellen. Daarmee vragen we nogmaals duidelijk de beslissing te verdagen. Over de twee andere moties zullen we ons onthouden.

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, onder een glazen koepel past denk ik klare taal. Tot besluit van de interpellatie van de heer Van Aperen werden drie moties ingediend. De eerste motie, deze van de heer Van Aperen zelf verklaart : de TGV

mag er komen, maar niet in mijn achtertuin. De tweede motie, deze van de heren Malcorps en Sannen zegt : de TGV mag er komen, maar niet onmiddellijk. Geef ons eerst nog wat bedenktijd, zeggen ze, en als de NMBS bereid is het binnenlands net uit te bouwen, dan zullen we de TGV ook wel slikken. Een derde motie, die van onszelf zegt klaar en duidelijk : TGV neen. Het is gemakkelijk om hier met dat petje rond te lopen, mijnheer Van Aperen. U kan ook een vierde optie nemen, namelijk geen enkele van de moties steunen, waardoor u ja zegt tegen de TGV langs om het even welk traject : ofwel het haventraject, ofwel het traject langs de E19. Aan u de keuze. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer Herman Suykerbuyk : Mijnheer de voorzitter, in november hebben we in dit parlement een aanbeveling aangenomen. Deze was afkomstig van mevrouw Tyberghien-Vandenbussche, de heer Tobback en mezelf en werd aangenomen. Sindsdien heeft er zich geen enkel nieuw feit voorgedaan. We blijven dus bij die motie en zullen neen stemmen bij de drie andere moties. Ik wil er even aan herinneren dat we in deze motie zeer uitdrukkelijk gepleit hebben voor extra aandacht voor het binnenlands verkeer, als tegengewicht tegen de uitgaven die men zou voorzien voor de TGV.

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Moties naar voren brengen is natuurlijk gemakkelijk. Ik kan alleen vaststellen dat de werkelijkheid, die zich aftekent, anders is en dat de beslissing over de TGV wel degelijk ten koste zal gaan van de binnenlandse trein. Wat de uitlatingen van de heer Penris betreft : ik heb toen, op hetzelfde ogenblik, ook een motie voorgelegd die door de hele oppositie gesteund werd. In deze motie vroegen we duidelijk geen bouwvergunningen af te leveren. Dat blijft het standpunt van Agalev en ik zou de motie opnieuw kunnen indienen, maar ik neem aan dat tweemaal dezelfde motie indienen weinig zin heeft. We vragen dus nu op zijn minst de discussie verder te voeren en de definitieve beslissing te verdagen, rekening houdend met de nieuwe feiten en het feit dat een groot deel van de bevolking zich er duidelijk tegen heeft uitgesproken tijdens de ter zake georganiseerde procedure.

De voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
35 leden hebben ja geantwoord ;

Voorzitter

59 leden hebben neen geantwoord ;
22 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Maes Nelly
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Van Aperen Arnold
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Christiaan
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy

Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
Caubergs Jan
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Dua Vera
Geysels Jos
Huybrechts Pieter

Malcorps Johan
Penris Jan
Sannen Ludo
Stassen Jos
Strackx Felix
Van Den Heuvel Ria
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile
Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement de met redenen omklede motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Johan Malcorps en Ludo Sannen tot besluit van de op 21 maart 1996 door de heer Arnold Van Aperen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, en tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de HST – 268 (1995-1996) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Malcorps en Sannen tot besluit van de op 21 maart 1996 door de heer Van Aperen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, en tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de HST.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
14 leden hebben ja geantwoord ;
101 leden hebben neen geantwoord ;
1 lid heeft zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Bogaert Jean-Marie
Dua Vera
Geysels Jos
Lauwers Herman
Maes Nelly
Malcorps Johan
Sannen Ludo
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Christiaan
Verwimp-Sillis Cecile

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel

Voorzitter

Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen

Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN heeft :

Van Eyken Christian

Dientengevolge neemt het parlement de met redenen omklede motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jan Penris tot besluit van de op 21 maart 1996 door de heer Arnold Van Aperen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, en tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de HST
– 269 (1995-1996) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Penris tot besluit van de op 21 maart 1996 door de heer Van Aperen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, en tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de HST.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
15 leden hebben ja geantwoord ;
93 leden hebben neen geantwoord ;
8 leden hebben zich onthouden.

Voorzitter

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Caubergs Jan
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Penris Jan
Strackx Felix
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Feytons Freddy

Gabriels Jaak
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbroeke Christiaan
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter

Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Dua Vera
Geysels Jos
Malcorps Johan
Sannen Ludo
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Van Eyken Christiaan
Verwimp-Sillis Cecile

Dientengevolge neemt het parlement de met redenen omklede motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Ik stel voor dat, indien ik maandag het advies heb van de Raad van State, wij op dinsdag 2 april om 10.00 uur vergaderen en op de agenda enkel en alleen het decreet inzake onderwijs en de benoeming van de leden van de raad van bestuur van de BRTN plaatsen. Het nodige zal worden gedaan om de dossiers volledig in orde te krijgen.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 18.17 uur.*

BIJLAGE

VRAGEN OM UITLEG

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 23)

Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer

Vergadering van donderdag 29 februari 1996

Verslaggever : de heer Leonard Quintelier

– Vraag om uitleg van de heer Johan Malcorps tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister voor Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de bestemming van de Nieuwpoortse Lenspolder

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De vraagsteller drukt vooreerst de hoop uit dat de vraag die hij stelt een overbodige vraag is. Hij hoopt dat hij eigenlijk een open deur intrapt, maar wil zekerheid, ook en vooral naar de plaatselijke bevolking toe. In het dossier van de Nieuwpoortse Lenspolder zijn er immers al veel te veel loze geruchten verspreid, door lokale bestuurders, projectontwikkelaars en recent ook door de Westvlaamse horeca via de regionale televisie. De twee eerstgenoemde groepen blijken overigens dikwijls samen te vallen, aldus de spreker.

Volgens het gewestplan Veurne-Westkust is de Lenspolder agrarisch gebied. Bepaalde randzones ervan hebben door het Duinendecreet een bijkomende bescherming gekregen als voor het duinengebied belangrijk landbouwgebied. Maar op het Structuurplan Kust, dat is opgemaakt door de Provincie West-Vlaanderen en overigens geen verordenende kracht heeft, wordt in de Nieuwpoortse Lenspolder een golfterrein voorzien. Deze 108 ha grote polder werd eind 1994 aangekocht door de vastgoedprojectontwikkelaar NV Lutheric, onder de opschortende voorwaarde dat het terrein binnen de 5 jaar bouwrijp zou worden gemaakt. Op 25 januari jl. heeft de gemeenteraad van Nieuwpoort een positief advies uitgebracht over de aanvraag tot herinrichting van de Lenspolder als 'golfterrein met twee woonkernen'. Ook in de gemeenteraadsbesluiten van 28 juni en 30 augustus 1994 werd deze mogelijkheid al voorzien. En, zo gaat de spreker verder, tegelijk werd ook gunstig advies uitgebracht over het landinrichtingsproject Westhoek van voormalig minister Norbert De Batselier, hoewel in dit project net het omgekeerde voorzien wordt. De spreker vindt dit onbegrijpelijk. Dit landinrichtingsproject werd goedgekeurd bij besluit van 12 juni 1995. De Lenspolder werd daarbij aangeduid als één van de zeven prioritaire gebieden voor landschapszorg, met als kwalificaties 'uniek', 'als polder te handhaven' en 'in te richten als een open en agrarisch cultuurlandschap : kleinschalig, extensief en met hoge dichtheid aan kleine landschapselementen'. In artikel 2, § 3 van het besluit lezen we bovendien : 'Voor alle overgangszones tussen duinen en polders (inclusief de Lenspolder te Nieuwpoort) moet gelet op (1) de bijzonder hoge ecologische en landschappelijke potenties van die zone ; (2) de schaarsheid van dit (voor de kust) typische milieu ; (3) de hoge kwalitatieve en kwantitatieve kwetsbaarheid van het duingrondwater, bijzondere aandacht besteed worden aan de uitwerking van een project van natuurontwikkeling en landschapszorg.'

De spreker herinnert er verder aan dat ook de vragen die begin 1995 door mevrouw Maria Tyberghien en de heer Maertens aan de toenmalig bevoegde minister Theo Kelchtermans gesteld werden, een antwoord in dezelfde zin kregen. Dat geldt ook voor de vragen die door het Actiecomité Lenspolder en door de Natuurreservaten nog recent aan Vlaams minister Eddy Baldewijns werden gesteld. In de antwoorden werd er duidelijk gesteld dat er geen verkaveling zou komen en ook geen golfterrein. Het minste dat men kan zeggen, vindt de vraagsteller, is dus dat er geen eensgezindheid is tussen het plaatselijke en het gewestelijke niveau.

Bovendien vindt de spreker het een bizarre situatie dat de betrokken burgemeester niet alleen eigen belangen heeft in het gebied, maar op de koop toe de functie van Vlaams topambtenaar vervult. Het is dan ook niet helemaal ondenkbaar dat de uitvoering van voornoemd besluit van 12 juni 1995 toch 'met een aantal correcties' uitgevoerd zou worden en dat de Lenspolder misschien niet helemaal verkaveld zou worden, maar dan toch een stuk zou worden afgekalfd. De vraagsteller wijst er in dit verband nogmaals op dat de recente uitspraken van de Nieuwpoortse gemeenteraad duidelijk ingaan tegen het besluit van 12 juni 1995.

Vandaar de zes vragen die spreker aan de minister wenst voor te leggen : (1) Heeft de minister over dit probleem al contact opgenomen met gemeente of provincie, of wanneer plant hij dat te doen ? (2) Welke beleidsopties, uitvoeringstermijn en kredieten voorziet de minister ter uitvoering van het besluit van 12 juni 1995, waarin onder meer in situ een aankoop wordt voorzien door de Vlaamse overheid, alsmede de aanleg van een wandelbos en een groene as langs 'de waterloop zonder naam' ? Werd dit laatste reeds besproken met de provincie, gezien deze waterloop als waterloop tweede categorie onder provinciale bevoegdheid valt ? (3) Welke inplantingsplaatsen worden behouden van de ongeveer 10 op het

Structuurplan Kust voorkomende golfterreinen en welke niet ? (4) In hoeverre is het een beleidsoptie van de minister om bij de geplande herziening van de gewestplannen vanuit het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen volledig rekening te houden én met de vooropgestelde planbestemmingen voor de totale Lenspolder, dus geen golfterrein of verkaveling, én met de vastgelegde grenzen van de voor de duinen belangrijke landbouwgebieden uit het Duinendecreet, zodat grenscorrecties om welke reden dan ook uitgesloten zijn ? (5) Vindt de minister het een gezonde situatie dat een topambtenaar van de Vlaamse administratie tegelijkertijd een burgemeestersfunctie uitoefent en voorziet de minister in dat soort gevallen maatregelen als er moeilijkheden rijzen ? (6) Vindt de minister niet dat er een grondiger onderzoek nodig is, bijvoorbeeld door het Hoog Comité van Toezicht, naar de belangenvermenging waar de landbouwschepen van Nieuwpoort in de pers van beschuldigd wordt ?

2. Antwoord van de minister

De minister wijst er om te beginnen op dat de Lenspolder volgens het vigerende gewestplan Veurne-Westkust als agrarisch gebied bestemd is. In het zuiden is het Littobos als parkgebied aangeduid. Bepaalde randzones ervan (ongeveer 33 ha van de 108 ha) hebben door het Duinendecreet een bijkomende bescherming gekregen als 'voor het duinengebied belangrijk landbouwgebied'. Artikel 52, § 1 van de bij de 'duinendecreten' van 14 juli 1993, 21 december 1994 en 29 november 1995 gewijzigde wet van 1973 op het natuurbehoud bepaalt dat de aanduiding als beschermd duinengebied of als voor het duinengebied belangrijk landbouwgebied een volledig bouwverbod inhoudt, ongeacht de bestemming van het goed volgens de wet van 29 maart 1962 vastgestelde en goedgekeurde bestemmingsplannen, dus ook gewestplannen. Het bouwverbod geldt met andere woorden ongeacht de gewestplanbestemming of mogelijke -wijziging.

Een eventuele bestemmingswijziging in functie van bebouwing, aldus de minister, zal een opheffing vergen van de decretaale bescherming van het betrokken gebied door het Vlaams Parlement, op voorstel van de Vlaamse regering en na advies van het Instituut voor Natuurbehoud en de betrokken administraties. Gewestplanwijzigingen zijn niet uitgesloten maar de nieuwe bestemmingen moeten verenigbaar zijn met het decretaal opgelegd beschermingsstatuut en bouwverbod, met vrijwaring van de actuele en potentiële natuurwaarden van het betreffende gebied. Het voormelde door het gewestplan en het Duinendecreet bepaalde juridische statuut is vooralsnog alleen bepalend voor het gebruik en de inrichting van het betrokken gebied.

De minister wijst er verder op dat er in het document 'De gewenste ruimtelijke structuur in Vlaanderen', dat overeenkomstig de beslissing van de Vlaamse regering van 5 april 1995, als toetsingskader dient te worden gebruikt voor elk voorstel tot bestemmingswijziging, de nadruk wordt gelegd op een duurzaam ecologisch functioneren van de natuurlijke structuur. Specifiek voor de kustmilieu, inclusief de duinengordel, wordt vooropgesteld dat omwille van de zware druk op de waardevolle ecosystemen, de ecologische waarden van het kustgebied optimaal moeten worden versterkt, door onder meer de uitbreiding van bestaande natuurgebieden, het behoud en eventueel herstel van de relatie tussen strand, duinen en de erachter liggende polders, het afsluiten van stranden voor recreatie die gelegen zijn in de omgeving van natuurgebieden, de opvolging van waterwinning op de natuurwaarden met mogelijke afbouw of toepassing van andere technieken.

Volledigheidshalve maakt de minister ook melding van het Provinciaal Structuurplan Kustzone, dat evenwel geen verordende kracht heeft en dat voor de Lenspolder een onderlinge bestemmingsverweving van land- en tuinbouw en natuurlijk milieu voorziet, met een specifieke aanduiding als gebied waarbinnen een golfterrein aanvaardbaar is, maar niet 'gepland', zoals de gemeente stelt.

De minister heeft weet van het feit dat er op het lokale niveau reeds besprekingen werden gevoerd om in de Lenspolder hetzij een regionaal bos aan te leggen, hetzij ook, zoals aangehaald door de vraagsteller, om daar een golfterrein en een verkaveling voor woningbouw te realiseren. Als gevolg van de gemeentelijke autonomie kan hij er zich uiteraard niet tegen verzetten dat zulke besprekingen worden gevoerd. Inmiddels werd er bij de ter zake bevoegde administratie voor ruimtelijke ordening wel een officiële vraag tot wijziging van bestemming voor de Lenspolder ingediend. Daarnaast heeft de minister ook het besluit van de gemeenteraad van Nieuwpoort van 25 januari 1996 ontvangen. Dit besluit stelt in artikel 1. 'aan het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap bevoegd voor de ruimtelijke ordening mee te delen dat Nieuwpoort kandidaat is voor het aanleggen van een golfterrein' ; in artikel 2. 'dat dit zal gebeuren buiten de door het duinendecreet beschermde zone' ; in artikel 3. 'dat het aantal en de lokatie van de verkaveling kunnen blijken uit de eventueel uit te voeren ME-studie'. De minister heeft aan zijn administratie gevraagd om een ontwerp van antwoord op te maken over deze kandidatuur. De gedeeltelijk op dit gebied van toepassing zijnde bepalingen van het Duinendecreet zijn niet onverenigbaar, maar aanvullend op de agrarische bestemming van het gewestplan, zodat de minister op dit ogenblik geen reden ziet om een gewestplanwijziging te overwegen, integendeel.

De minister is zich ten eerste bewust van de waarde van de nog resterende open gebieden in Vlaanderen, zeker wanneer deze, zoals de Lenspolder, gelegen zijn tussen residentiële en verblijfsrecreatieve bebouwing en daarenboven nog deel uitmaken van door het Duinendecreet beschermde gebieden. Het zuidelijk deel maakt bovendien deel uit van het duinengebied, voorgesteld in toepassing van artikel 4.1. van de richtlijn 92/43/EEG, als 'speciale beschermingszone voor het Vlaams Gewest, in uitvoering van deze Habitat-Richtlijn', goedgekeurd door de Vlaamse regering op 7 februari 1996. Nadat deze beschermingszones werden vastgesteld moeten de nodige instandhoudingsmaatregelen genomen worden. Deze behelzen zo nodig passende specifieke of van ruimtelijke ordeningsplannen deel uitmakende beheersplannen en andere maatregelen die beantwoorden aan de ecologische vereisten van de habitats.

De minister kan de vraagsteller verzekeren dat hij er ook in de toekomst over zal waken dat dit gebied als open ruimte wordt bewaard en dat er geen afbreuk wordt gedaan aan de bedoelingen van de gedeeltelijke opname van deze polder binnen de afbakeningen van het Duinendecreet.

3. Replieken

De vraagsteller dankt de minister, mede namens de plaatselijke bevolking van Nieuwpoort, voor zijn duidelijk antwoord.

– *Het incident is gesloten.*

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 23)

Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer

Vergadering van donderdag 29 februari 1996

Verslaggever : de heer Leonard Quintelier

– Vraag om uitleg van de heer Georges Cardoen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister voor Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de noodzaak aan eenheid van beheer over de gewestwegen

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De vraagsteller wijst er om te beginnen op dat zowat elke gemeente wordt doorkruist door één of meerdere gewestwegen. Het beheer, de onderhouds- en de verbeteringswerken aan deze wegen gebeuren door het Departement Openbare Werken. Het uitvoeren van deze werken heeft vaak ingrijpende gevolgen voor de gemeenten op wiens grondgebied de werken worden uitgevoerd. Vaak kunnen deze gemeenten er niet van uit om een aantal bijkomende werken uit te voeren, zoals het vernieuwen van rioleringen, het aanleggen van fiets- en voetpaden, het verbeteren van de openbare verlichting, enzoverder. Het voeren van een efficiënt en verantwoord beleid vereist, naar het oordeel van de spreker, op zijn minst dat dergelijke werken door alle betrokken instanties samen worden gepland en uitgevoerd, en zo mogelijk door dezelfde instanties beheerd. Ook de ganse financiële verantwoordelijkheid zou, voor zover het gaat om een gewestweg, best door het departement van de minister gedragen worden.

De vraagsteller stelt evenwel vast dat de gemeenten op wiens grondgebied de betrokken werken plaatsvinden niet altijd tijdig op de hoogte te worden gesteld van eventuele op til zijnde vernieuwings- of onderhoudswerken. Dit heeft tot gevolg dat zij onverwacht voor grote uitgaven staan indien zij van de gelegenheid gebruik willen maken om bijkomende werken uit te voeren. In het slechtste geval hebben ze op het ogenblik van de vernieuwing geen budgettaire ruimte voor aanvullende gemeentelijke werken. Het beheer van gewestwegen in zijn huidige vorm stelt de gemeenten nog steeds al te vaak voor onmogelijke uitgaven en verstoort de gemeentelijke beleidsplanning.

Op 19 januari 1995 interpelleerde de vraagsteller al de toenmalige minister van Openbare Werken. Een werkgroep werd samengesteld teneinde het probleem te onderzoeken en tot voorstellen te komen. Na meerdere vergaderingen werd een consensus bereikt rond een aantal voorstellen die aan de minister werden overgemaakt, jammer genoeg, aldus de vraagsteller, nog steeds zonder gevolg. Graag had de vraagsteller van de minister dan ook vernomen of hij zich bewust is van deze problematiek, en ook zinnens is de toezegging van zijn voorganger dienaangaande hard te maken. Welke waren de voorstellen van de betrokken werkgroep ? Welke zijn de concrete gevolgen die de minister aan de voorstellen van de werkgroep wenst te geven ? Welke concrete initiatieven voorziet de minister om dit probleem daadwerkelijk aan te pakken, en binnen welke termijnen ?

Een lid pikt hierop in en wijst erop dat een gewestweg historisch gezien een weg was die twee belangrijke stedelijke centra met elkaar verbond. Veel van die wegen hebben die functie echter niet meer, als gevolg van de aanleg van autosnelwegen. Vandaar dat zou moeten worden overwogen om de gewestwegen die hun verbindingsfunctie verloren hebben terug over te hevelen naar de gemeenten. Hierbij aansluitend informeert een ander lid naar de stand van zaken wat betreft de herschikking van de bevoegdheden van de provincies voor de wegen.

2. Antwoord van de minister

Volgens de minister merkt de vraagsteller terecht op dat een verantwoorde manier van werken vereist dat een aantal werkzaamheden gecoördineerd dienen te verlopen teneinde te komen tot een optimale besteding van de budgettaire middelen die, zoals de minister al bij herhaling heeft gesteld, nauwelijks volstaan om de talrijke noden te lenigen. Ook de bekommernis om de hinder voor de bevolking tot een strikt minimum te beperken maakt een goede samenwerking tussen alle betrokken partijen bij het uitvoeren van wegenwerken strikt noodzakelijk.

Naar aanleiding van een vorige interpellatie, op 19 januari 1995, van de vraagsteller met betrekking tot hetzelfde thema, gericht aan de voorganger van de minister, de heer Theo Kelchtermans, werd een werkgroep samengesteld om het probleem te onderzoeken en tot voorstellen te komen. De werkgroep bestaat uit afgevaardigden van Afdeling Wegen en Verkeer (AWV), de Administratie Milieu, Natuur, Land- en Waterbeheer (AMINAL), de NV Aquafin, de Vereniging van Steden en Gemeenten, Binnenlandse Aangelegenheden en Inspectie van Financiën. De werkgroep wordt voorgezeten door AWV. Na meerdere vergaderingen werd een consensus bereikt rond een aantal voorstellen, die aan de minister

werden meegedeeld naar aanleiding van de door de vraagsteller gestelde vraag. De voorgestelde actiepunten zijn de volgende : (1) Er wordt gesuggereerd om op provinciaal niveau minstens één maal per jaar een coördinatievergadering met de betrokken partijen te beleggen om de algemene problemen te bespreken voor de werken voorzien op het meerjarenprogramma. (2) Er wordt gesuggereerd om een omzendbrief te versturen naar de gemeente- en provinciebesturen via het Departement Leefmilieu en Infrastructuur (LID) omtrent de 'gewenste' informatieverstrekking, ook voor werken andere dan Aquafin, en wijzend op het principe van de jaarlijkse vergadering, de verantwoordelijken en de sensibilisering van alle partijen. (3) Er wordt gesuggereerd om de technische hulp en ondersteuning te propageren door de Provinciaal Technische Diensten ten behoeve van de gemeentebesturen, die niet steeds over voldoende eigen technische diensten beschikken. (4) Er moeten initiatieven genomen worden om aan kwaliteitsverbetering te doen : betere coördinatie, voldoende tijdig overleg en samenwerking, technisch betere projecten en correctere ramingen, overleg tussen partijen bij studie en uitvoering en planning van de projecten.

Sindsdien zijn er volgens de minister geen wijzigingen meer opgetreden in het dossier. Hij stelt vast dat deze voorstellen hetzij te algemeen van aard zijn, hetzij door hemzelf niet afdwingbaar zijn, hetzij reeds gedeeltelijk toegepast worden. Nochtans is het de bedoeling van de minister om deze werkgroep verder te laten functioneren om bij te dragen tot de kwaliteit van het onderlinge overleg tussen de betrokken partijen.

Nu al kunnen de gemeenten regelmatig overleg plegen met de buitendiensten van de Afdeling Wegen en Verkeer, zo stelt de minister nog. De bezoeken van gemeentebesturen aan zijn kabinet leren de minister dat talrijke gemeenten regelmatig overleg plegen met de administratie. Veel hangt hierbij natuurlijk af van het eigen initiatief dat de gemeente aan de dag legt.

De minister merkt ook op dat in de vroegere opgemaakte voorstellen het probleem van de 'stabiliteit' in de fysische uitvoeringsprogramma's voor die projecten waarin meerdere partners actief zijn, als een rode draad door het betoog loopt. De activiteiten van de verschillende partners worden vooraf vastgelegd door de opmaak van (meer)jaarlijkse fysische uitvoeringsprogramma's. Om de activiteiten te stroomlijnen is het dan ook primordiaal dat de diverse fysische programma's op elkaar afgestemd zijn. Budgettaire problemen bij de betrokken partijen, vooral de gemeenten, doen zich voor bij het doorschuiven of afvoeren van geplande projecten op het programma. Het is daarom ook wenselijk dat de in onderling overleg en akkoord gemaakte afspraken door elk van de betrokken partijen financieel afdwingbaar kunnen zijn. De stabiliteit in de programma's voor de projecten waarin meerdere partners betrokken zijn is dan ook cruciaal om tot haalbare resultaten te kunnen komen, aldus nog de minister.

De mobiliteitsconvenanten die de minister voorstaat zullen volgens hem het geschikte middel bij uitstek zijn om de eenheid van beheer in belangrijke mate te verbeteren. Het concept van de mobiliteitsconvenanten is sterk geënt op het onderlinge overleg en het afdwingbaar maken van de gemaakte afspraken. De uitvoering van de mobiliteitsconvenanten, met inbegrip van de financiering, is door elke partij afdwingbaar omdat sancties bij niet-naleving van de overeenkomst deel uitmaken van de overeenkomst. Bij de opstelling van de uitvoeringsprogramma's zullen de betrokken partijen door deze financiële afdwingbaarheid dan ook meer genoodzaakt zijn om realistische programma's op te stellen om te beletten dat teveel budgettair onderschatte dossiers worden opgenomen in de investeringsprogramma's die later dan naar volgende jaren worden doorgeschoven en de planning van de overige partijen overhoop halen. De minister zal dan ook nagaan in welke mate de bestaande werkgroep kan ingeschakeld worden om voorstellen te formuleren ter verbetering van het instrument mobiliteitsconvenant.

Het jaar 1996, waarin de convenanten geleidelijk ingevoerd worden, zal volgens de minister een overgangsjaar zijn. Om in 1996 reeds het gunstig effect van het mobiliteitsconvenant te bevorderen zullen bij verschuivingen naar 1997 of later, om welke reden dan ook, de projecten die afgesloten zijn in het kader van een mobiliteitsconvenant voorrang krijgen op projecten die niet in een convenant kaderen. Op korte termijn zal het niet meer mogelijk zijn om lokale infrastructuurwerken die de gemeente aanbelangen uit te voeren zonder het afsluiten van een dergelijk mobiliteitsconvenant. Ook op kabinetsniveau dient er vermeden te worden dat er, omwille van de politieke opportuniteit, teveel budgettair onderschatte dossiers worden opgenomen in het investeringsprogramma. De minister zal zichzelf dan ook de beperking opleggen om niet langer, zoals dit vroeger het geval was, met een "indicatief" investeringsprogramma te werken maar met een reëel uitvoerbaar investeringsprogramma.

Om verschuivingen te vermijden, zo besluit de minister, dient men binnen de administratie over meer nauwkeurige ramingen van de geplande werken te beschikken. Men moet dus trachten de verrekeningen, zowel in meer als in min, trachten te beperken. Dit kan bijvoorbeeld door bij het recent ingevoerde jaarlijkse evaluatiesysteem, in het geval van de ingenieurs, rekening te houden met het bedrag aan verrekeningen van de werken onder hun leiding. De minister zal dan

ook nagaan in welke mate het mogelijk is om hun jaarlijkse evaluatie afhankelijk te stellen van correct geraamde werken.

Aan het lid dat de overheveling van de oneigenlijke gewestwegen naar de gemeenten bepleitte antwoordt de minister dat hij, zoals al aangekondigd in de beleidsnota, werk maakt van een meer rationele categorisering van de wegen, mede in samenhang met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en het beleid inzake de mobiliteitsconvenanten. Ook naar de provincies toe moet dit leiden tot een meer logische bevoegdheidsverdeling.

3. Replieken

Na de minister bedankt te hebben voor zijn gedetailleerd antwoord vestigt de vraagsteller er de aandacht op dat de gemeenten alle belang hebben bij een adequate financiële planning. Dit is echter pas mogelijk als er een goeie coördinatie bestaat tussen het gewest en de gemeente, en als beide partijen kunnen worden gehoord. Een bijkomend probleem is dat de planning van de wegenwerking kan worden doorkruist door een regeringswissel. De minister antwoordt daarop dat het beleid inzake de mobiliteitsconvenanten juist tot doel heeft om te komen tot een nieuw partnership tussen de gemeente en het gewest, onder meer op het vlak van de wegenwerken.

- Het incident is gesloten.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 23)

Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer

Vergadering van donderdag 29 februari 1996

Verslaggever : de heer Leonard Quintelier

– Vraag om uitleg van de heer Leo Cannaerts, tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister voor Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de werking van de buitendiensten van de Administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen (AROHM)

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

Volgens de vraagsteller is het evident dat de vlotte werking van onze Vlaamse openbare diensten het beste visitekaartje is dat de politici aan de Vlamingen kunnen aanbieden, en waardoor zij de zo beruchte kloof tussen bevolking en overheid kunnen verkleinen. De Vlaamse regering doet constant inspanningen om de dienstverlening te optimaliseren en de spreker verheugt zich daarover. Toch wil hij de minister met deze vraag om uitleg wijzen op ernstige tekortkomingen in de werking van de buitendiensten van de administratie voor Ruimtelijke Ordening in de provincie Antwerpen. Of dit probleem zich tot deze provincie beperkt, dan wel of ook de andere buitendiensten een gebrekkige werking hebben, wil de vraagsteller in het midden laten.

De vraagsteller herinnert er de minister aan dat de 28 Kempense burgemeesters in de zomer van 1995 reeds de gebrekkige werking van deze diensten hebben aangeklaagd. Ook tijdens gesprekken die de spreker had met de diensten zelf, heeft hij kunnen vaststellen dat er heel wat tekortkomingen te noteren vallen. De klachten betreffen heel vaak de lange wachttijden bij de afhandeling van aanvragen voor bouwtoelatingen en stedenbouwkundige attesten. De vraagsteller geeft toe dat de ernst van de problemen moeilijk kwantitatief kan worden vastgesteld. Er zijn ongetwijfeld heel wat aanvragen die niet behandeld kunnen worden omdat het dossier gebrekkig is samengesteld. Toch heeft de vraagsteller in diverse contacten met de bouwdiensten van verschillende Kempense gemeenten moeten vaststellen dat de normaal voorziene termijnen in heel wat gevallen niet gerespecteerd worden, ook voor dossiers die administratief foutloos werden opgesteld.

De vraagsteller geeft daarvan vervolgens enkele voorbeelden : (1) De gemeente Arendonk signaleert hem dat de gemiddelde termijnoverschrijding voor het afleveren van gewone bouwvergunningen en voor verkavelingsvergunningen op twee maand mag geraamd worden. (2) Op 26 oktober ll. had de gemeente Kasterlee 12 bouwdoossiers in aanvraag bij de diensten Stedebouw Antwerpen, waarvan de indiening méér dan drie maand geleden gebeurd was. Voor Merksplas ging het om 17 dossiers met dezelfde achterstand. (3) De gemeente Heist-op-den-Berg maakte een inventaris op van de bouwdoossiers 1995 en kwam tot de vaststelling dat de gemiddelde termijn zes maanden bedroeg. (4) In heel wat gevallen signaleert men de vraagsteller dat bijna te verwaarlozen kleine mankementen aan de dossiers, die per telefoon op één minuut kunnen worden opgelost, door de diensten dankbaar gebruikt worden om vormfouten in te roepen en daardoor de behandelingstijd te verlengen. (5) De vraagsteller heeft ook moeten vaststellen dat een verbouwingsaanvraag die op 27 december 1994 werd ingediend, pas op 23 mei 1995 een reactie kreeg met vraag om bijkomende inlichtingen. De uiteindelijke beslissing viel op 20 oktober 1995, of 293 dagen later.

De vraagsteller drukt de minister op het hart dat het verre van zijn bedoeling is om het proces te maken van een overheidsdienst. Op geen enkel ogenblik is hem vanuit de gemeentelijke administraties gewezen op een gebrek aan dienstbaarheid ten aanzien van de aanvragers. Anderzijds heeft hij tijdens gesprekken met de gemachtigde ambtenaar kunnen vaststellen dat deze achterstanden, die overigens niet betwist worden, vooral te wijten zijn aan organisatorische tekortkomingen, gebrek aan personeel en personeelsbeleid, en waarschijnlijk hieruit voortvloeiend een duidelijk gebrek aan motivatie van heel wat medewerkers en van de bedrijfscultuur in het algemeen.

Wat de organisatorische aspecten betreft verwijst de vraagsteller vooral naar het gebrekkig gebruik van de informatica die aanwezig is. Deze apparatuur wordt hooguit gebruikt als tekstverwerking, maar nog niet om dossiers op te volgen en termijnen te bewaken, functies die nochtans veel belangrijker zijn. De tijd van het opvolgen van dossiers aan de hand van omvangrijke steekkaartenbakken is niet helemaal voorbij, en daar zou toch stilaan iets moeten worden gedaan. In de stad Mechelen werd trouwens vastgesteld dat er een heel pak dossieraanvragen, men spreekt van 200, wel waren toegekomen in Antwerpen, maar wegens een vergetelheid niet waren opgenomen in de taakverdeling.

Een tweede probleem betreft de personeelsbezetting. De diensten Stedebouw Antwerpen zijn de laatste jaren onderhevig geweest aan heel wat wijzigingen in de bezetting en in de taakverdeling. Dat wordt de vraagsteller ook gemeld vanuit gemeentelijke bouwdiensten, die dit betreuen omdat het toch een vlotte samenwerking bemoeilijkt. Het is best mogelijk dat deze reorganisatie nodig was, maar toch kan de vraag gesteld worden of dergelijke wijzigingen vanuit managementsoogpunt voldoende ondersteund worden. De klacht dat diensten onderbezet zijn wordt niet alleen bij Stedebouw Antwerpen gehoord. Of dergelijke klachten terecht zijn kan de vraagsteller moeilijk beoordelen. Enerzijds is er zeker en vast een sterk toegenomen werkvolume (aantal aanvragen en diepte van het onderzoek), anderzijds zouden de informaticamiddelen moeten kunnen bijdragen tot een vermindering van de zuiver administratieve opdrachten. De spreker heeft in dit verband ook weet van het geval van een stafmedewerker die onttrokken wordt aan de dienst voor een coördinerende taak op een kabinet, maar die helemaal niet vervangen wordt. Voor enkele weken afwezigheid kan dit aanvaardbaar zijn, maar voor een legislatuurperiode van vier jaar is een dergelijke regeling toch wel moeilijk te verdedigen. Ofwel was de functie overbodig, ofwel moet ze opnieuw ingevuld worden, zeker als het gaat om een stafmedewerker.

Wat tenslotte de bedrijfscultuur betreft is de vraagsteller van mening dat vooral op dit gebied een ingreep vanuit de hoofdzetel in Brussel nodig is, en dat met alle mogelijke middelen moet getracht worden om voldoende ondersteuning te geven aan de medewerkers, die hierdoor ongetwijfeld opnieuw gemotiveerd zullen raken.

De voorbije weken, zo stelt de vraagsteller nog, is er nogal wat te doen geweest over de komende wijzigingen aan de top van de administratie van de minister, en vooral over het profiel van de Witte Raaf die dit uitzonderlijk belangrijk departement zal moeten uitbouwen tot een dienstverlenend openbaar bedrijf. In al deze discussies is het aspect politisering van de diensten niet uit de lucht en wordt de inmenging van politici in de werking van de overheidsdiensten méér en méér in vraag gesteld. Zelf ervaart de spreker dat een al te groot deel van zijn tijdsgebruik erin bestaat om de afwikkelingsduur van dergelijke dossiers binnen normale proporties te houden. Dit zou natuurlijk niet mogen. De diensten zouden dermate efficiënt moeten werken dat de voorziene periodes op een normale wijze gehaald zouden kunnen worden. Zolang dit niet mogelijk is, is de vraagsteller van oordeel dat de Vlaamse volksvertegenwoordigers moeten blijven instaan voor deze bewaking.

Daar knoopt de spreker de volgens hem uiterst belangrijke bedenking aan vast dat de aanvrager ondersteuning zal blijven vragen van anderen zolang de genoemde diensten niet beter kunnen functioneren. Nu de politici méér en méér weigeren om nog tussen te komen in dergelijke procedures, zo stelt de spreker vast, worden hun plaatsen ingenomen door beroepslobbyisten, die zich aanmelden als de nieuwe contactfiguren die gemakkelijker een dossiertje bovenaan de stapel krijgen. Voor dit soort nieuwe politieke cultuur bedankt de spreker.

In dit verband had de spreker van de minister graag een antwoord gehad op volgende vragen : (1) Is de achterstand van Stedebouw Antwerpen een alleenstaand geval of treft men dit probleem ook elders aan ? Zijn er kwantitatieve normen ter zake ? (2) Is naar het oordeel van de minister de informatica-apparatuur voldoende aanwezig en wordt ze in dat geval optimaal aangewend ? (3) Is er naar het oordeel van de minister een probleem bij Stedebouw Antwerpen inzake de personeelsbezetting, het personeelsverloop en organisatie van de dienst ? (4) Worden de buitendiensten betrokken bij bestaande programma's zoals HOOP en PLOEG ? (5) Wordt ook de Vlaamse Ombudsman in grote mate geconfronteerd met deze problematiek ?

Een lid vult deze uiteenzetting aan met een aantal gegevens over Vlaams-Brabant. Hij heeft de indruk dat de administratie voor Ruimtelijke Ordening in die provincie behoorlijk functioneert. Het enige waar hij het moeilijk mee heeft is dat de gemachtigde ambtenaar in Vlaams-Brabant bijna ambtshalve in beroep gaat tegen elke bouwvergunning, met alle vertraging vandien, zonder dat de wet hem daartoe verplicht.

2. Antwoord van de minister

In zijn antwoord op de eerste vraag van de vraagsteller stipt de minister om te beginnen aan dat de behandelingstermijnen van de dossiers zijn vastgelegd in de reglementaire bepalingen. Voor niet reglementair vastgelegde aangelegenheden geldt binnen het Vlaamse ministerie de richtlijn dat binnen de veertien dagen een antwoord, zij het een voorlopig antwoord, dient te worden geformuleerd. Het probleem van de niet gehaalde termijnen is bij de afdeling Antwerpen zeer specifiek en structureel. Nochtans kan volgens de minister niet ontkend worden dat het naleven van de termijnen een algemeen probleem is bij de verschillende buitenafdelingen. Hiervoor zijn verschillende factoren verantwoordelijk zoals : (1) De fluctuaties in de te behandelen dossierstromen. Piekmomenten moeten afgevlakt worden in periodes met geringere toevloed. (2) Personeelsbezetting. Vakantieperiodes zijn meestal problematisch. (3) Het inwinnen van adviezen van andere afdelingen of administraties.

Uit telefonische navraag bij het afdelingshoofd van de afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen (ROHM)-Antwerpen, blijkt volgens de minister dat de achterstand in de dossierbehandeling zich vooral voordoet bij twee soorten dossiers, met name : (1) De advisering van de bouwaanvragen in toepassing van artikel 45 (bouwvergunningen waarbij het advies van de gemachtigde ambtenaar verplicht is) van de stedenbouwwet : gemiddelde achterstand op de termijn van 35 dagen : 1 à 2 maanden. (2) De advisering van de verkavelingsaanvragen : gemiddelde achterstand op de termijn van 70 dagen : 4 maanden. Deze dossiers vormen het belangrijkste deel van het werkvolume van de entiteit ruimtelijke ordening van de buitenafdelingen. Achterstand in de behandeling van deze dossiers wordt bijgevolg duidelijk gevoeld bij de gemeentelijke overheden en de aanvragers. De overige dossiers worden binnen de termijn behandeld.

Op basis van de statistische gegevens met betrekking tot het aantal behandelde bouwaanvragen (laatst beschikbare cijfers van het Centrum voor Overheidsinformatie (COI) : september 1995), heeft de afdeling Antwerpen, na Oost-Vlaanderen, het meeste aanvragen behandeld. Op een totaal van 43.906 behandelde bouwdoossiers ziet de verdeling er als volgt uit :

Antwerpen	25%
Vlaams-Brabant	14%
Limburg	14%
Oost-Vlaanderen	27%
West-Vlaanderen	20%

De werkdruk wordt door verschillende factoren bepaald, zoals de grootte van de provincie, de omvang van het woongebied, de bedrijventerreinen, de ruimtelijke structuur, de dichtheid, ... Ook de personeelsbezetting is hierbij determinerend. In totaal telt de buitenafdeling Antwerpen ongeveer 85 personeelsleden, evenveel als West-Vlaanderen met een geringer aandeel in de dossiers en gevoelig minder dan in Oost-Vlaanderen dat ongeveer 110 personeelsleden heeft en ongeveer hetzelfde aantal dossiers behandeld heeft. In de behandelingsentiteiten heeft Antwerpen daarenboven vorig jaar twee uitstekende medewerkers van niveau A verloren, terwijl een derde medewerker van niveau A, na bevallingsverlof, thans slechts deeltijds werkt. Uit de cijfers van het COI blijkt dus duidelijk, aldus de minister, dat, ondanks de kleinere personeelsbezetting, de afdeling Antwerpen naar hoeveelheid van behandelde dossiers beter scoort dan gelijk welke andere afdeling. Met 20% minder personeel slagen ze erin ongeveer evenveel dossiers als in Oost-Vlaanderen te behandelen (in absolute cijfers : 11.188 tegenover 11.885 voor de eerste negen maanden van 1995).

De minister meldt verder dat de administratie zich bewust is van deze problematiek en daarom gedurende de maanden oktober, november en december personeel van de afdelingen ROHM Oost-Vlaanderen, Vlaams-Brabant en Stedenbouwkundige Vergunningen ter beschikking van de afdeling Antwerpen heeft gesteld. Deze operatie heeft tot gevolg gehad dat in één van de vier sectoren van Antwerpen, de dossierbehandelingsachterstand werd ingehaald. Bij gebrek aan continuïteit heeft deze operatie evenwel geen structurele resultaten opgeleverd.

Op de tweede vraag, over de informatica-problematiek, antwoordt de minister dat alle buitenafdelingen dezelfde informatica-infrastructuur hebben. Deze bestaat evenwel uit afzonderlijke PC's, zonder specifieke programmatuur. Sommige afdelingen hebben een eigen systeem van dossieropvolging en -behandeling uitgewerkt. Er is evenwel geen gemeenschappelijk systeem. Dit is op dit ogenblik wel in ontwikkeling. Het lopende BREDERO-project moet een gemeenschappelijke standaard worden voor de buitenafdelingen en de beleidsafdelingen.

Wat de derde vraag betreft wijst de minister erop dat de afdeling Antwerpen binnen de personeelsverdeling van AROHM te situeren is op het niveau van West-Vlaanderen, maar gevoelig minder bezet is dan Oost-Vlaanderen (ongeveer 25 personeelsleden minder). Aangezien er geen specifieke personeelsformaties meer zijn voor de afzonderlijke entiteiten is een beoordeling van de bezetting van de cel Ruimtelijke Ordening niet expliciet te formuleren. Vanuit het vroegere bestuur kan de volgende vergelijking opgebouwd worden : de theoretische personeelsformatie bedraagt 46 personeelsleden. De werkelijke personeelsbezetting bedraagt op dit ogenblik 39 man. Daarenboven werken nog verschillende ambtenaren deeltijds.

Op de vierde vraag antwoordt de minister dat het gebrek aan personeel en het gebrek aan efficiënte uitrusting volgens hem de hoofdoorzaken zijn. Zoals reeds gezegd is, op basis van de cijfers van de behandelde dossiers verzameld door het COI, het rendement per personeelslid in de afdeling ROHM Antwerpen immers beduidend groter dan bijvoorbeeld in de afdeling ROHM Oost-Vlaanderen.

Wat de vijfde vraag betreft stipt de minister aan dat alle buitenafdelingen op dezelfde wijze geïnformeerd worden over en betrokken worden bij de veranderingsprocessen in het ministerie.

Voor het antwoord op de zesde vraag verwijst de minister naar de jaarverslagen van de ombudsman. De aanbevelingen die hierin geformuleerd worden, werden onder de aandacht van de verschillende afdelingshoofden gebracht binnen het college van afdelingshoofden. In de operationele doelstellingen van de administratie wordt voor 1996 de klantvriendelijkheid opgenomen. Dit houdt een termijngebonden afhandeling van de aanvragen in. Deze doelstelling zal naar de verschillende ambtenaren doorvertaald moeten worden via hun persoonlijke doelstellingen.

Wat betreft de zevende vraag wijst de minister erop dat de administratie volop aan het meewerken is aan het BREDE-RO-project, om via een gerichte informatisering de dossierstromen beter te beheersen. Een ambtenaar van niveau A van de afdeling Oost-Vlaanderen wordt momenteel voltijds vrijgesteld om het bedrijf dat het project uitvoert permanent te ondersteunen. Ook op het reglementaire vlak zijn initiatieven lopende om de werkingsdruk te reduceren. Binnenkort wordt een ontwerp-besluit in verband met de “kleine werken” voorgelegd. Hetzelfde geldt voor de behandeling en de samenstelling van de beroepsdossiers, waardoor de administratie vlugger over volledige dossiers kan beschikken, en dus ook de afhandelingstermijnen kan inkorten. De omzendbrief met betrekking tot de in te winnen adviezen, waarover thans overleg met de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten gevoerd wordt, gaat uit van dezelfde bekommernis.

Wat de bijkomende opmerking over Vlaams-Brabant betreft stipt de minister nog aan dat de gemachtigde ambtenaar in die provincie tijdens het voorbije jaar voor 120 van de 250 dossiers niet in beroep is gegaan. Het beroep was dus zeker niet stelselmatig. Dit neemt echter niet weg dat de rol van de gemachtigde ambtenaar zeker zal moeten worden herbekeken in het kader van het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening.

– *Het incident is gesloten.*

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 23)

Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer

Vergadering van donderdag 29 februari 1996

Verslaggever : de heer Leonard Quintelier

– Vraag om uitleg van de heer Etienne Van Vaerenbergh, tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over een regionaal express-net in en rond Brussel

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

Ondanks alle goede bedoelingen en beleidsverklaringen, zo begint de spreker, blijft de mobiliteitsevolutie in het Brusselse meer dan ooit zorgen baren. In de periode van 1985 tot 1994 nam de drukte op de wegen naar Brussel met 45% toe. Elke dag komen meer dan 500.000 forenzen met de auto naar Brussel. Het aantal gebruikers van het openbaar vervoer bleef tijdens dezelfde periode vrij constant hangen op ongeveer 320.000 per dag. De komende vijftien jaar wordt, bij gelijkblijvend beleid, een verdere aangroei van het autoverkeer verwacht. De bereikbaarheid van Brussel wordt op die manier problematisch. Het gebruik van sluiptwegen kan worden ontmoedigd, maar blijkt in de praktijk vaak weinig efficiënt. Dit alles impliceert een verdere uiteenrafeling van stedelijke functies en toenemende milieuproblemen. Kortom, een reeks gevolgen die te allen prijzen dienen vermeden te worden. De spreker verwijst in dit verband ook naar het probleem van de toenemende emigratie vanuit Brussel naar de Vlaamse rand, zowel van gezinnen als meer en meer ook van bedrijven.

Uit onderzoek blijkt dat het vooral de forenzen zijn die op minder dan 50 km afstand van Brussel wonen met de auto komen, terwijl de verderwonende forenzen meer geneigd zijn om met de trein te komen. Het beleid moet er dus vooral op gericht zijn om het openbaar vervoer aantrekkelijker te maken voor wie relatief dicht bij de hoofdstad woont. De aanleg van een regionaal express-net kan hier een oplossing bieden. Dit impliceert echter meer dan de bestelling van een aantal treinen. Er zal ook fors moeten worden geïnvesteerd in de infrastructuur. Zo is een spoortunnel tussen Brussel-Zuid en het oosterringspoor via de stations Leopoldswijk en Schuman op termijn noodzakelijk. Een transportverbond waarin NMBS, MIVB, De Lijn en TEC grensoverschrijdend samenwerken moet dit voorstadnet beheren. De S-Bahn van Zürich kan hiervoor model staan. De spreker erkent dat de exploitatie van een voorstadnet een jaarlijks bijkomend exploitatie-tekort van 2,5 miljard frank veronderstelt.

Daarom wil de spreker de minister de volgende vragen voorleggen : (1) Wat is het standpunt van de Vlaamse regering in verband met het opzetten van een regionaal express-net. (2) Bestaan er reeds concrete plannen inzake dit express-net. (3) Is er hierover reeds overleg gepleegd tussen de verschillende instanties ? (4) Wie moet dat gewestelijke express-net beheren ? Wat is de kost van het hele project ?

Een ander lid heeft in dit verband bedenkingen over de investeringspolitiek van de NMBS. De NMBS pompt handenvol geld in de Hoge Snelheidstrein (HST), wat juist ten koste gaat van de uitbouw van een grootstedelijk vervoersnet. Van daar de vraag of de regering niet moet streven naar een grotere inspraak in de investeringspolitiek van de NMBS. Dit is de enige manier, aldus nog dit lid, om de gewenste trendbreuk in het vervoersbeleid te realiseren.

2. Antwoord van de minister

De minister wil eerst de algemene context van het Gewestelijk Express-Net (GEN)-project schetsen, alvorens op de concrete vraag te antwoorden. Om het Gewestelijk Express-Net rond Brussel te kunnen opstarten werd een studie-syndicaat opgericht, samengesteld uit de vier betrokken openbare vervoermaatschappijen en de federale overheid. Deze laatste geeft impulsen en coördineert. Bovendien bestaat er een begeleidend comité waarin de vertegenwoordigers van de gebruikers van het openbaar vervoer zetelen : de sociale partners, de gebruikersorganisaties, een vertegenwoordiging van de Europese Commissie alsook vertegenwoordigers van de vier ministeries die bevoegd zijn voor het openbaar vervoer. Dit begeleidend comité werd geregeld ingelicht en geraadpleegd bij het verloop van de studie. Het studiesyndicaat heeft zich laten bijstaan door het Parijse studiebureau Sofretu. Dit laatste werd éénparig gekozen na raadpleging van het geheel van de Europese bureaus met toereikende referenties inzake concept van vervoersnetten, vergelijkbaar met het geval van Brussel. Dit studiesyndicaat vervult enkel de rol om voorstellen te formuleren aan de overheid. De overeenkomst tussen de maatschappijen omschrijft het GEN als volgt : een openbaar gewestelijk vervoerssysteem, binnen een straal van om en bij de 30 km rond Brussel, dat beantwoordt aan een mobiliteitsdoelstelling in en naar het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Wat nu het eerste onderdeel van de vraag betreft merkt de minister op dat de Vlaamse regering steeds heeft gesteld dat het GEN, in een samenwerkingsverband met het stads- en streekvervoer, moet bijdragen tot het realiseren van het objectief van de Vlaamse regering, zoals het wordt geformuleerd in het project "Vlaanderen – Europa 2000". De functie van het GEN moet worden geïntegreerd in het gewestelijk vervoerssysteem en mag in de betrokken sector, zowel op lokaal als bovenlokaal vlak, voor geen enkele verkeersmoeilijkheid zorgen. De doelstelling is de vermindering van het aandeel van het autoverkeer in de totale mobiliteit. Het gebruik van het openbaar vervoer moet met 25% toenemen.

Op het tweede en vierde onderdeel van de vraag antwoordt de minister dat er recent een aantal voorstellen door het studie-bureau Sofretu gelanceerd werden. De voorstellen behelzen een progressief uitgebouwd netwerk rond Brussel met fasen naar de jaren 2000, 2005, 2010, echter voorafgegaan door een onmiddellijk actieplan. De minister stipt daarbij nog aan dat de Sofretu-voorstellen voor het GEN-busnetwerk nagenoeg volledig overeenstemmen met het huidige basisnetwerk, maar dat belangrijke frequentieverhogingen voorzien worden. Dit alles wordt aangevuld met een netwerk van toevoerlijnen naar de GEN-stations aan de rand van de studiezone. De investeringen voor het GEN bedragen 16,3 miljard in de eerste fase tot het jaar 2000, 37 miljard frank in de tweede fase tot het jaar 2005 en 10,2 miljard in de derde fase tot het jaar 2010. De geraamde kost van de jaarlijkse extra exploitatie bedraagt 746 miljoen in de eerste fase tot het jaar 2000, 2,4 miljard in een tweede fase tot het jaar 2005 en 2,5 miljard in de derde fase tot het jaar 2010. Daaruit leidt de minister af dat het GEN-project enkel mogelijk zal worden door belangrijke overheidstussenkomsten zowel voor de financiering van de investeringen als voor de exploitatie. Aangezien de verantwoordelijkheden over de vier overheden (federale, Vlaanderen, Wallonië en Brussel) gespreid zijn, mag men zich aan een complexe besluitvorming verwachten. De verdeling van de eventuele gemeenschappelijke ontvangsten over de verschillende maatschappijen zal evenmin gemakkelijk zijn.

De overeenkomst met het studiesyndicaat voorziet in de mogelijkheid van het oprichten van een GEN-maatschappij of een samenwerkingsverband dat belast is met de uitbating van het GEN-net en zal kunnen bestaan hetzij uit de bestaande openbare vervoermaatschappijen, hetzij uit dezelfde maatschappijen samen met de partners van de alternatieve financiering, indien hierop een beroep zou worden gedaan. Hieromtrent zijn echter nog geen beslissingen genomen, zo stelt de minister nog.

Wat het derde onderdeel van de vraag betreft verwijst de minister tenslotte naar een recente beslissing van de Vlaamse regering. Het is volgens de minister ontegensprekelijk zo dat de toenemende ontoegankelijkheid van Brussel tot gevolg heeft dat zich meer en meer problemen stellen op de toegangswegen die zich op Vlaams grondgebied situeren. In de diverse facetten van zijn beleid heeft de minister steeds de nadruk gelegd op samenwerking en op het concentreren van middelen, zowel financieel als regelgevend, vanuit de diverse beleidsniveaus. Enkel op die manier kan men tot meer zichtbare resultaten komen bij het behandelen van de mobiliteitsproblemen. Vandaar dat de minister ook het initiatief genomen heeft om aan de Vlaamse regering voor te stellen om onderhandelingen met de NMBS te beginnen om tot gemeenschappelijke en gecoördineerde acties te kunnen overgaan zodat meer zichtbare resultaten kunnen worden bereikt. Ten gevolge hiervan heeft de Vlaamse regering de minister-president en de minister gemachtigd om onderhandelingen te beginnen met de NMBS.

Het door de Vlaamse regering goedgekeurde voorontwerp van protocol tussen de NMBS en de Vlaamse regering vormt de basis van de onderhandelingen. Daarbij gaat de Vlaamse regering ervan uit dat de indienststelling van de HST een aantal infrastructuur-werken veronderstelt op de as Brussel-Leuven, waarbij in het verleden systematisch werd verwezen naar de gunstige effecten die de uitbouw van de HST-infrastructuur zou hebben op het binnenlandse net. De as Brussel-Leuven maakt, zoals bekend, deel uit van het gewestelijk express-net rond Brussel. Er doet zich dus een opportuniteit voor waarbij zowel de Vlaamse regering als de NMBS zich in een "win-win"-situatie bevinden. Het voormelde protocol is een middel om de samenwerking tussen de Vlaamse regering en de NMBS te dynamiseren en heeft de ambitie om ook wat de andere spoorverbindingen betreft tot een nauwere samenwerking te komen.

Het idee om tot een protocol-overeenkomst met de NMBS te komen spruit volgens de minister voort uit de volgende vaststellingen : (1) In de regeringsverklaring is opgenomen dat stappen moeten worden gezet om tot regionale beheers-overeenkomsten te komen ; (2) De Vlaamse regering heeft in het verleden reeds meerdere malen haar bezorgdheid geuit over de verdere uitbouw, instandhouding en modernisering van het binnenlands net ; (3) Vanuit diverse steden en gemeenten heeft de minister moties ontvangen, meestal met unanieme goedkeuring van de betrokken gemeenteraad, waarin uiting wordt gegeven aan een zorg over de evolutie van ons spoorwegnet ; (4) Op een goede manier openbaar vervoer organiseren veronderstelt ook een aantal ingrepen op het vlak van ruimtelijke ordening en lokatiebeleid ; (5) Goed openbaar vervoer veronderstelt een optimalisering van de aansluitingen tussen trein en bus ; (6) Binnenkort zal de fede-

rale regering aan de Vlaamse regering het advies vragen inzake het nieuwe tienjarenplan van de NMBS ; (7) De NMBS is momenteel een nieuw plan aan het opstellen inzake 'vernieuwd treinaanbod'.

De slotsom is dus, aldus de minister, dat het in de bedoeling ligt van de Vlaamse regering om in de toekomst te streven naar een geïntegreerde aanpak van het mobiliteitsprobleem. Het succes van deze vernieuwde werkwijze is voor een groot deel afhankelijk van de goede wil van de verschillende partners om op een constructieve manier samen te werken. Hierbij vormt de aangekondigde aanleg van het derde en het vierde spoor op de as Brussel-Leuven een ideale gelegenheid om de mogelijkheid tot samenwerking met de NMBS te dynamiseren en een onderdeel van het Gewestelijk Express-Net te realiseren. Op die manier zullen de geplande investeringen maximaal kunnen renderen, wat zowel voor de NMBS als voor het Vlaamse Gewest de nodige gunstige effecten zou moeten hebben op het vlak van openbaar vervoer, klantenwinning en mobiliteitsbeheersing.

3. Replieken

De vraagsteller is opgetogen over het uitgebreide antwoord van de minister, dat in zijn ogen een bijzonder interessante bijdrage vormt tot het debat over het regionale express-net. Een lid stelt bijkomend de vraag of het Vlaams Parlement zal betrokken worden bij het advies van de Vlaamse regering over het tienjarenplan van de NMBS. De minister antwoordt dat dit advies louter een zaak is van de regering. Het betrokken lid betreurt dit ten zeerste en wordt hierin door een ander lid bijgetreden.

– *Het incident is gesloten.*

VRAAG OM UITLEG (Regl. art 23)

Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer

Vergadering van donderdag 29 februari 1996

Verslaggever : de heer Leonard Quintelier

– Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwé tot de heer Eddy baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, betreffende de concretisering van de mobiliteitsconvenanten

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

In zijn beleidsbrief, zo begint de vraagsteller, heeft de minister aangekondigd dat er met een aantal steden en gemeenten een mobiliteitsconvenant zal worden afgekondigd en dat daarvoor een belangrijk bedrag zou worden uitgetrokken. Deze intentieverklaring kon rekenen op de instemming van de commissie en heeft grote verwachtingen gewekt.

Met de regelmaat van de klok worden in de regionale bladzijden van de kranten concrete bedragen vermeld die met name de stad Kortrijk zou krijgen in het kader van de mobiliteitsconvenanten. Daarbij wordt het bedrag van 90 miljoen frank vermeld. Bovendien wordt gesteld dat bepaalde actoren bij de voorbereidende werkzaamheden moeten worden geraadpleegd. Er wordt ook vermeld welke types van infrastructuurwerken zullen worden betoelaagd in het kader van de door de minister nog in het leven te roepen mobiliteitsconvenanten. Het in het vooruitzicht gestelde convenant heeft nu al belangrijke implicaties voor het lokale vervoersbeleid, zoals bijvoorbeeld blijkt uit het feit dat de aanleg van een nieuwe ondergrondse parking volgens sommigen het mobiliteitsconvenant in de weg zou kunnen staan.

In dit verband wou de vraagsteller van de minister graag een antwoord vernemen op volgende vragen : (1) Kan de minister hem meedelen welke initiatieven hij zal nemen om te komen tot een selectie van steden en gemeenten die in aanmerking komen voor de mobiliteitsconvenanten ? (2) In welke mate zullen de stadsbesturen betrokken worden bij de opmaak van de mobiliteitsconvenanten en welke partners (De Lijn, NMBS, ...) worden hierbij betrokken ?

2. Antwoord van de minister

Vooreerst vestigt de minister er de aandacht op dat de besluitvorming inzake 'het mobiliteitsconvenant' nog niet werd afgerond op het niveau van de Vlaamse regering. Het ligt evenwel in zijn bedoeling om dit zo spoedig mogelijk te doen, gezien de voorbereidende werkzaamheden hieromtrent zijn voltooid.

Op de eerste vraag antwoordt de minister dat in principe alle steden en gemeenten in aanmerking kunnen komen voor het afsluiten van een mobiliteitsconvenant. Gelet op het feit dat als uitgangspunt het investeringsprogramma van het Vlaamse gewest geldt, zal uiteraard eerst bij deze steden en gemeenten waarvoor op korte termijn door de administratie van de minister of door de Vlaamse Vervoersmaatschappij (VVM) infrastructuurwerken zijn gepland, gepeild worden naar hun bereidheid om ter zake een mobiliteitsconvenant met het gewest en of de VVM af te sluiten.

Wat de tweede vraag betreft deelt de minister mee dat in het ontwerp van mobiliteitsconvenant dat hij aan de Vlaamse regering wenst voor te leggen de betrokkenheid van de stadsbesturen een fundamenteel uitgangspunt is. Zowel in de fase, voorafgaand aan het afsluiten van het mobiliteitsconvenant, als tijdens de uitvoering ervan, zal de lokale overheid een centrale rol vervullen. Aangezien het ontwerp van mobiliteitsconvenant zoveel mogelijk een integrale aanpak wil bevorderen is het evident dat andere actoren in het mobiliteitsgebeuren hierbij maximaal worden betrokken. Op het ogenblik echter is in dit ontwerp van mobiliteitsconvenant de NMBS nog geen betrokken partij. Er werden echter wel reeds stappen gezet naar de NMBS die in deze richting gaan. Van zodra het overleg met de NMBS in concrete afspraken kan resulteren zal de minister niet nalaten het beleidsinstrument 'mobiliteitsconvenant' in die zin ook aan te passen.

3. Replieken

De vraagsteller dankt de minister en vraagt nog een verdere verduidelijking met betrekking tot de timing. Kan de minister nu al meedelen hoeveel convenanten er in 1996 zullen worden afgesloten ? De minister drukt daarop de hoop uit dat er in 1996 nog een aantal convenanten gerealiseerd zullen kunnen worden. Dit is echter mede afhankelijk van de vraag hoeveel gemeenten er op korte termijn een voldoende onderbouwd dossier zullen kunnen voorleggen aan de administratie. Op de vraag van de vraagsteller hoe een gemeente zich kandidaat kan stellen antwoordt de minister dat de administratie daaromtrent contact zal opnemen met de gemeenten van zodra de besluitvorming over de convenanten helemaal rond is. Bovendien is er een algemene informatiecampagne over de mobiliteitsconvenanten in voorbereiding.

- Het incident is gesloten.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 23)

Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer

Vergadering van donderdag 29 februari 1996

Verslaggever : de heer Leonard Quintelier

– Vraag om uitleg van de heer Didier Ramoudt tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, betreffende de toestand van de zeedijken

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

Volgens de vraagsteller is de toestand van de zeedijkbedekking te Oostende over het algemeen zeer slecht. De laatste jaren hebben er zich dan ook een aantal ongevallen met lichamelijke letsels voorgedaan. Het probleem betreft zowel het vooruitgeschoven deel van de dijk in Oostende als het achteruitgeschoven deel. Het achteruitgeschoven deel is helemaal onderkelderd. Op verschillende plaatsen hebben er zich hier verzakkingen voorgedaan, onder meer als gevolg van betonrot. Het gevaar is dan ook reëel dat brandweerwagens door de zeedijk zouden zakken, mocht er een brand uitbreken in een van de gebouwen langs de dijk. Omtrent de verantwoordelijkheid voor deze gevaarlijke toestand wordt er een kat- en muis-spelletje gespeeld tussen de stad Oostende en het gewest. Overigens kan men zich de vraag stellen of men de garages niet beter in privé-handen zou geven.

Wat het vooruitgeschoven deel betreft bestaan er plannen om een natuurlijk strand aan te leggen en om de dijkversterking te verbeteren. In afwachting daarvan wordt de stormschade echter niet adequaat hersteld. Tegels die losgerukt worden door de storm worden niet vernieuwd, maar in de plaats daarvan wordt het gat gewoonweg dichtgemetseld, wat erg lelijk oogt. Er zou moeten worden overwogen, aldus nog de vraagsteller, om ook onder dit vooruitgeschoven deel van de dijk garages aan te leggen en die eveneens te privatiseren.

In dit verband had de spreker van de minister graag vernomen : (1) wat hij zal ondernemen om de zeedijk van Oostende ten gronde te herstellen ; (2) welke budgetten hij hiervoor voorziet ; (3) hoe hij op termijn het onderhoud van de zeedijken aan de kust zal organiseren en (4) wat in deze precies de verantwoordelijkheid is van het Vlaamse Gewest ?

2. Antwoord van de minister

In verband met de eerste vraag wijst de minister erop dat de zones waar de zeedijk te Oostende-Centrum het meest beschadigd is, zich situeren ter hoogte van het Casino Kursaal en tussen de IJzerstraat en de Parijsstraat waar vaste badcabines onder de zeedijk werden gebouwd. Momenteel bestaan er plannen om het Casino Kursaal te renoveren en de administratie wacht met de uitvoering van de herstellingen aan de zeedijkbevloering ter hoogte van het Casino Kursaal tot er meer duidelijkheid is in het renovatie-dossier.

Artikel 6 van het besluit van 13 februari 1935, zo gaat de minister verder, geeft aan de stad Oostende de toelating om tussen de IJzerstraat en de Parijsstraat vaste badcabines te bouwen onder de zeedijk. Hierin staat ook bepaald dat de stad Oostende er zich toe verbindt om 'te allen tijde de te bouwen inrichting alsook de zeedijkvloer tot 5 meter buiten de grenzen van deze inrichting behoorlijk en ter voldoening van het Bestuur van Bruggen en Wegen te onderhouden'. Het onderhoud van de zeedijk ter hoogte van de vaste badcabines valt bijgevolg ten laste van de stad Oostende en dus niet van de administratie van de minister.

Op de tweede vraag antwoordt de minister dat op het reserveprogramma van 1996 voor de kustverdediging 10 miljoen frank werd voorzien voor het vernieuwen van de bevloering van de zeedijk van Oostende. Vermeldenswaard is volgens hem dat de retributie die de kustgemeenten verschuldigd zijn aan het Vlaamse Gewest voor de concessie van de stranden, werd beperkt tot 10 percent van de bruto-ontvangsten, omdat de gemeenten onder andere actief moeten bijdragen in de kosten voor de hernieuwing van de zeedijkbevloeringen. Concreet betekent dit dat de kustgemeenten dienen in te staan voor de kosten van het ontwerp van de nieuwe zeedijkbevloering en van de levering van de tegels. De administratie van de minister is van plan om hierover binnenkort een gesprek op gang te brengen met de stad Oostende.

Wat de derde vraag betreft wijst de minister erop dat uit het antwoord op de tweede vraag blijkt dat hernieuwing van de zeedijkbevloering in de toekomst enkel mogelijk zal zijn indien de kustgemeenten actief bijdragen in de kosten van deze vernieuwing. Dit jaar werd op het budget van de minister meer dan 40 miljoen frank voorzien voor de hernieuwing van de zeedijkbevloeringen in Blankenberge, Knokke-Heist en Middelkerke. Bij de uitvoering van de werken in deze ge-

meenten wordt telkens de hogervermelde regel toegepast dat de gemeenten moeten instaan voor de kosten van het ontwerp en de kosten voor de levering van de tegels.

De minister wil er de vraagsteller verder nog op wijzen dat op de begroting van 1996 35 miljoen frank werd voorzien voor het vernieuwen van de zeedijkvlooiing in Oostende-Raversijde over een lengte van 100 meter. Nog eens 35 miljoen frank werden voorzien voor eventuele herstellingen aan de zeedijkvlooiing in Oostende-Centrum.

3. Replieken

De vraagsteller dankt de minister voor zijn zeer duidelijk antwoord en vraagt bijkomend of de stad Oostende reeds in gebreke werd gesteld voor de toestand van de dijken. De minister belooft om deze kwestie, mede vanuit veiligheidsoverwegingen, nader te onderzoeken.

- Het incident is gesloten.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 23)

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vergadering van donderdag 7 maart 1996

Vaste verslaggever : de heer Bruno Tobback, secretaris van de commissie

– Vraag om uitleg van de heer Johan De Roo tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, betreffende milieunormeringen, in bijzonder voor houtresten

1. Uiteenzetting van de vraag door de vraagsteller

De activiteiten in de houtverwerkende sector brengen heel wat houtresten voort. Deze houtresten kunnen als grondstof dienen voor heel wat andere produkten of eventueel als milieuvriendelijke brandstof. Een houtverbrandingsinstallatie is immers een alternatief verwarmingsmiddel. Vlaamse milieureglementeringen beschouwen houtresten echter als afval. Dit heeft heel wat nadelige gevolgen.

Heel wat kleine bedrijven uit de houtsector, die omwille van hun omvang (klasse 2) geen milieucoördinator hoeven aan te werven, zijn dit wel verplicht omwille van "het opslaan en mechanisch bewerken van niet-gevaarlijk afval", meer bepaald de genoemde houtresten. Erger wordt het wanneer een bedrijf geopteerd heeft voor een houtverbrandingsinstallatie om in haar verwarming te voorzien. Zo verbiedt het KB van 19 juli 1971 het verbranden van "afval" in bepaalde zones. Om de vijf jaar kan de overheid een bodemonderzoek eisen omdat het bedrijf in kwestie "niet-gevaarlijk afval" verbrandt. Bovendien moeten de verbrandingsinstallaties regelmatig op hun emissies worden gecontroleerd.

Deze strenge milieunormeringen ten aanzien van houtresten zijn geen alleenstaand feit. Volgens de vraagsteller worden vanuit verschillende hoeken klachten geformuleerd over de vaak trage, moeizame en moeilijke toekenning van vergunningen aan bedrijven die de intentie hebben in Vlaanderen te investeren. Er zijn voorbeelden van bedrijven die verkozen naar een naburig land uit te wijken omdat daar het vergunningsbeleid niet zozeer minder streng, doch wel efficiënter georganiseerd zou zijn. Bovendien blijkt de Vlaamse overheid vaak strengere normen op te leggen dan de als milieubewust bekend staande buurlanden. Het hek is helemaal van de dam wanneer blijkt dat de normen en voorwaarden geregeld wijzigen. Dit is uitermate schadelijk voor de eerste voorwaarde die elke investeerder zal stellen : bedrijfszekerheid. De vraagsteller zegt de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling niet te moeten herinneren aan de gevolgen voor de werkgelegenheid in Vlaanderen.

In dit verband stelt de spreker de volgende vragen aan de minister :

1. Bestaat er een overzicht van het aantal investeringen die Vlaanderen misliep omwille van het stugge vergunningenbeleid en van het aantal arbeidsplaatsen dat die investeringen hadden kunnen opleveren ?
2. Welke zijn de oorzaken van de lange behandelingstijd van vergunningsaanvragen in Vlaanderen en wat kan daaraan worden gedaan ?
3. In welke mate zijn de Vlaamse milieunormeringen strenger voor het bedrijfsleven dan die van onze naaste concurrenten ?
4. Welke zijn de motieven om houtresten als afval te beschouwen en zijn deze motieven valabel genoeg om op te wegen tegen de geschetste nadelen ?

2. Antwoord van de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

De minister stelt dat de Vlaamse milieureglementering voornamelijk gebaseerd is op de milieuwetgeving van de Europese Unie. In de Europese afvalstoffenlijst zijn houtresten opgenomen als afvalstoffen en de Vlaamse wetgeving sluit zich daarbij aan.

Specifiek voor houtafval moet een onderscheid worden gemaakt tussen onbehandeld en behandeld houtafval. Voor de verbranding van onbehandeld houtafval zijn in titel II van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vla-rem) specifieke voorwaarden opgenomen. Voor de verbranding van niet-gevaarlijk behandeld houtafval zijn de voorwaarden voor de verbranding van huishoudelijke afvalstoffen van toepassing. Voor gevaarlijk behandeld houtafval geldt de normering voor de verbranding van gevaarlijk afval.

De toepassing van het koninklijk besluit van 26 juli 1971, dat overgenomen werd in artikel 4.4.1.2. van Vlarem II, verbiedt het verbranden van afvalstoffen niet op zich, maar regelt wel de bestrijding van de luchtverontreiniging die wordt veroorzaakt door verbrandingsinstallaties voor de verwarming van gebouwen. In bepaalde zones wordt het gebruik van een aantal brandstoffen verboden. Hierbij wordt ook het gebruik van afvalstoffen als brandstof voor de verwarming van gebouwen verboden.

Een oplossing die op dit ogenblik wordt onderzocht, is het opnemen van onbehandeld houtafval op de lijst van de secundaire grondstoffen, in toepassing van artikel 11 van het Afvalstoffendecreet. Hierdoor zouden de onbehandelde houtresten niet meer als een afvalstof worden beschouwd op het ogenblik dat ze worden verbrand. Het spreekt voor zich dat ook voor de verbranding van secundaire grondstoffen de nodige emissienormen moeten worden opgelegd. Het ontwerpbesluit inzake de secundaire grondstoffen zal op korte termijn ter goedkeuring aan de Vlaamse regering worden voorgelegd, aldus de minister.

In verband met de verplichting tot het uitvoeren van een oriënterend bodemonderzoek, deelt de minister mee dat het Vlaams reglement betreffende bodemsanering (Vlarebo), zoals het op 5 maart 1996 werd goedgekeurd door de Vlaamse regering, voor de verbranding van onbehandeld houtafval enkel een onderzoek oplegt bij overdracht of stopzetting van de activiteiten. Voor installaties met een capaciteit van meer dan 1 ton per uur wordt bijkomend om de twintig jaar een bodemonderzoek opgelegd.

Wat de verplichting voor bedrijven betreft om een milieucoördinator aan te werven, stelt de minister dat momenteel een uitvoeringsbesluit wordt voorbereid. Hierbij wordt zeker rekening gehouden met de praktische uitvoerbaarheid en wordt ernaar gestreefd om aan de bedrijven geen onnodige lasten op te leggen.

De milieuvorwaarden in Vlarem II zijn grotendeels gebaseerd op Europese richtlijnen. Voor wat de emissies in de omgevingslucht betreft, zijn voorwaarden uit de Duitse TA-Luft overgenomen. De wetgeving van de Europese Unie geldt ook voor de ons omringende landen. Het is dan ook onterecht dat wordt gesteld dat de milieunormering in Vlaanderen strenger is dan in de buurlanden.

Ook de procedure inzake de behandeling van milieuvergunningaanvragen is in Vlaanderen op een strikte wijze vastgelegd, met name in titel I van het Vlarem. De behandelingstermijn van de aanvragen is zeker niet lang en biedt de bedrijven een grote rechtszekerheid. De maximumtermijn is zes maanden, met een bijkomende termijn van vijf maanden voor een beroepsprocedure. Het zogenaamde "stugge vergunningenbeleid" is dus zeker niet de oorzaak van de terugval van het aantal investeringen in Vlaanderen. Integendeel, met het Vlarem beschikt Vlaanderen over de kortste termijnen voor de behandeling van milieuvergunningaanvragen.

De integrale benadering van het Vlarem vormt overigens de basis van een ontwerp van Europese richtlijn inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging die op dit ogenblik wordt voorbereid. Dit vormt wel het beste bewijs dat het Vlaamse beleid inzake milieuvergunningen goed is en past in de aanpak van de Europese Unie, aldus de minister.

Er bestaat geen overzicht van de investeringen die niet hebben plaats gevonden omwille van het milieuvergunningenbeleid van het Vlaamse Gewest en van het aantal arbeidsplaatsen dat hierdoor verloren ging. De minister wijst wel op het feit dat er ook andere, meer positieve geluiden te horen zijn uit het bedrijfsleven. Bepaalde buitenlandse bedrijven appreciëren dat er steeds meer duidelijkheid wordt geschapen in de Vlaamse milieuwetgeving, bijvoorbeeld voor wat historische bodemverontreiniging betreft. Bovendien zorgen ook de investeringen in de milieusector voor bijkomende tewerkstelling.

3. Replieken

Een lid merkt op dat het na verloop van jaren niet steeds duidelijk is of hout werd behandeld. Mag in geval van twijfel worden overgegaan tot verbranding van houtresten ?

De minister antwoordt dat het ontwerpbesluit inzake secundaire grondstoffen hierover uitsluitsel zal moeten geven. In geval van twijfel is het wellicht opportuun het hout als behandeld te beschouwen.

- Het incident is gesloten.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 23)

Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid

Vergadering van 14 maart 1996

Vaste verslaggever : de heer Roland Deswaene, secretaris van de commissie

– Vraag om uitleg van mevrouw Vera Dua tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de bouwplannen van het Universitair Ziekenhuis te Gent

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

Het Universitair Ziekenhuis te Gent wil haar gebouwencomplex grondig veranderen via een ambitieus Masterplan. De basisoptie is een concentratie van alle ziekenhuisactiviteiten rond het torencomplex K12 door middel van nieuwbouw. Een groot deel van de oudere gebouwen zal daarbij worden afgestoten. De realisatie van dit plan zal gebeuren in 5 fasen en de voorlopige kostprijs wordt geraamd op 3,4 miljard frank, wat betekent dat dit uiteindelijk zal oplopen tot 4 à 5 miljard frank.

Dit Masterplan wordt echter scherp bekritiseerd door deskundigen in de ziekenhuisbouw, zoals ook gebleken is tijdens de hoorzitting van de Commissie Onderwijs op 15 februari 1996. Een gerenomeerd expert noemde dit Masterplan zelfs "catastrofaal" voor het UZ-Gent.

Volgende kritieken kunnen geformuleerd worden :

1. Het asbestprobleem van de kinderkliniek krijgt geen prioriteit niettegenstaande iedereen weet dat dit gebouw zo vlug mogelijk moet gesaneerd worden.
2. Het gebruik van hoge torengebouwen voor strikte ziekenhuisfuncties wordt sedert de jaren '60 afgezworen omwille van de veiligheidsrisico's. Volgens deskundigen zijn de K12-torens zeer onveilig : bij brand kunnen de patiënten niet op een adequate manier geëvacueerd worden, de kamers en de gangen zijn te smal en de gangbreedtes beantwoorden zelfs niet aan de wettelijk vastgelegde normen.
3. De constructie van de K12 is dusdanig dat dit de verspreiding van de befaamde ziekenhuisinfecties sterk bevordert, wat een enorm probleem zal geven in de nabije toekomst.

De oudere gebouwen, geconcipeerd door architect Van De Velde, kunnen na grondige renovatie en aanvullende nieuwbouw perfect beantwoorden aan de hedendaagse normen en eisen inzake veiligheid en comfort. Een vergelijkende studie tussen het Masterplan en een alternatief voorstel, gebaseerd op concentratie rond de gerenoveerde oude gebouwen, geeft op alle onderzochte criteria een uitgesproken positief resultaat voor dit laatste.

Deze kritieken werden in een gedetailleerd rapport, opgemaakt in opdracht van de dienst Verpleging van het UZ, doorgestuurd naar de afgevaardigd-beheerder en de rector van de RUG. Er werd echter om onduidelijke redenen nooit gevolg gegeven aan dit rapport.

Vermits het Masterplan zal gerealiseerd worden met gemeenschapsgeld via dotaties aan het UZ-Investeringsfonds en vermits de gouden eigendom zijn van de Vlaamse Gemeenschap acht haar fractie het nodig dat de verantwoordelijke minister initiatieven neemt om dit Masterplan bij te sturen.

Graag had de spreker van de minister vernomen :

1. Of hij op de hoogte is van deze kritieken op het Masterplan en wat zijn reactie daarop is ?
2. Of hij bereid is stappen te ondernemen bij de raad van bestuur van het UZ met betrekking tot dit Masterplan ?
3. Of hij bereid is in te gaan op de suggestie van professor Delrue om een onafhankelijk team van experts dit Masterplan te laten doorlichten ?

2. Uiteenzetting door een tweede spreker

Een tweede spreker verwijst naar de hoorzitting van de Commissie Onderwijs op 15 februari 1996. Daaruit bleek dat de toestand van het UZ-Gent in 1986 catastrofaal was en als failliet werd beschouwd. Door de maatregelen die sinds 1986 onder impuls van de huidige directie en beheersverantwoordelijken werden genomen, heeft men een ommekeer gerealiseerd. Hij stelt vast dat afgezien van de lasten uit het verleden, het UZ-Gent een gezond bedrijf is geworden en dat het tot een performant universitair ziekenhuis is uitgegroeid.

Het Masterplan zelf van de UZ-Gent is degelijk onderbouwd en wordt door menig expert gesteund. Ook het alternatief van prof. Delrue heeft voor- en nadelen. Zo houdt echter geen rekening met een aantal realiteiten. Het K12-gebouw bevat bijvoorbeeld reeds tweederde van de verpleegkundige diensten, de logistieke diensten enzomeer. Prof. Delrue gaat met zijn alternatief plan voorbij aan de kwaliteiten van de structuur van dit gebouw. Bovendien negeert het plan-Delrue de toekomstige uitbouw mogelijkheden van K12 en bagatelliseert dit plan het asbestprobleem in het oude gebouw, terwijl dit niet mag onderschat worden. De kostprijs om dit te verwijderen zou een massa geld kosten. Het K12-gebouw afdoen, zoals prof. Delrue doet, als een verouderd en ziek gebouw uit de jaren 60 is een miskenning omdat het gebouw slechts enkele jaren in gebruik is. Ook de kostprijs van het alternatieve plan ligt verhoudingsgewijze vrij hoog in vergelijking met het plan van de UZ-Gent. Daarmee zou trouwens ook de overheidsinvestering die men de laatste jaren nog gedaan heeft in K12, volledig genegeerd worden. De kritiek op de brandveiligheid, die op bijna alle ziekenhuizen van toepassing is, kan volgens de spreker volledig geremedieerd worden.

De spreker besluit dat het masterplan op basis van deze argumenten de beste optie is voor het UZ-Gent. Een verder uitstel van de realisatie van het Masterplan zou noodlottig zijn voor het UZ-Gent.

3. Antwoord van de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

De minister stelt dat men vooraf moet afwegen wie welke bevoegdheid heeft. De Raad van Beheer van het UZ-Gent heeft de bevoegdheid over de gebouwen die door een genummerd koninklijk besluit door de Vlaamse Gemeenschap ter beschikking werden gesteld. Dit besluit kan dus enkel gewijzigd worden met een decreet. De Raad van Beheer heeft de volheid van bevoegdheid voor zover de gebouwen voor het beoogde doel worden gebruikt en voor zover het beheer gebeurt als een goed huisvader. Deze voorwaarden worden permanent gecontroleerd door de regeringscommissaris van de Vlaamse regering.

Op de tweede plaats verduidelijkt hij dat hij als minister niet kan oordelen over de opportuniteit van een beslissing, noch de vrijheid heeft om de begroting van het UZ-Gent af te keuren. Hij heeft als minister enkel een wettelijkheidsbeleid te voeren en kan inhoudelijk niet ingrijpen. Zo kan hij wel ingrijpen als de begroting niet in evenwicht zou zijn, maar niet op inhoudelijke opportuniteitsoverwegingen. Hij heeft een regeringscommissaris die toezicht houdt en die hij wel kan belasten met een onderzoek. De regeringscommissaris heeft tot op heden echter nog geen enkele onwettelijkheid met betrekking tot dit bouw dossier gesignaleerd.

Met betrekking tot het UZ-investeringsfonds verduidelijkt hij dat dit fonds voor 147 miljoen frank gespijsd wordt door de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en met een gelijk bedrag door de federale begroting. Dit investeringsfonds is opgesplitst in de lopende uitgaven en een saldo-reservering voor het Masterplan. Hij verklaart dat hij deze, die op middellange termijn van drie jaar wordt opgesteld, bij de twee laatste begrotingen heeft goedgekeurd.

De minister is bovendien ook niet bevoegd om deskundigen aan te stellen, noch hoeft hij als minister een visie te formuleren op deze problematiek. De vraag om stappen te ondernemen naar de Raad van Beheer toe zou leiden tot het buiten zijn bevoegdheid treden.

4. Repliek

Mevrouw Vera Dua wil geen afbreuk doen aan het beheer van het UZ-Gent. Haar enige bedoeling is dat het huidige goede beleid verder kan gezet worden, zonder hypotheek die uit verkeerde beslissingen zouden voortvloeien.

Zij wijst er tevens op dat de wettelijke normen inzake brandveiligheid in K12 niet worden gerespecteerd. Om de brandveiligheid te garanderen, moet er om de 6 maand een advies van de brandweer komen dat ondertekend wordt door burgemeester. Zij weet dat dit bij de huidige burgemeester reeds geleid heeft tot een gewetensprobleem. Als er iets zou gebeuren, dan is dit immers onder de verantwoordelijkheid van de burgemeester, en niet van de minister, noch van de Raad van Beheer. Anderzijds wijst zij erop dat het ter verantwoording roepen van de regeringscommissaris en hem ge-

lasten met een onderzoek naar de plannen, wel de bevoegdheid is van de minister. Uiteindelijk stelt zich hier volgens haar een structureel probleem. Het parlement, noch de gemeente kan hier iets aan doen.

De minister herhaalt dat hij alleen over de wettelijkheid kan oordelen. Hij antwoordt dat de burgemeester de eindverantwoordelijke is als er zich iets zou voordoen, maar stelt dat als er zich hier een probleem zou stellen, hij dit aan de betrokken burgemeester zal vragen. De regeringscommissaris heeft een voogdij-opdracht en is in deze zin met adviserende stem aanwezig op de Raad van Beheer, maar heeft niets te maken met de keuze van de bouwplannen. Hij wijst erop dat het autonome beheer van de instellingen toch ook een doel is waar het parlement achter staat. Het parlement heeft deze beheersformule van autonomie trouwens goedgekeurd via het decreet op de universiteiten.

– *Het incident is gesloten.*

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 23)

Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden

Vergadering van woensdag 20 maart 1996

Vaste verslaggever : mevrouw Cecile Verwimp-Sillis, secretaris van de commissie

– Vraag om uitleg van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het voorstel tot het oprichten van een educatief project voor vrede tot ondersteuning van ter zake bestaande initiatieven

1. Uiteenzetting van de vraag door de vraagsteller

Op donderdag 14 december 1995 hebben de strijdende partijen in Parijs het – onder sterke druk van de Verenigde Staten tot stand gekomen – akkoord van Dayton ondertekend dat een einde zou moeten maken aan de vijandelijkheden in voormalig Joegoslavië. Omtrent de duurzaamheid van dergelijke onder militaire dwang tot stand gekomen akkoorden is vanzelfsprekend de grootst mogelijke twijfel gewettigd. Daarenboven draagt het akkoord in kwestie ook geen oplossingen aan voor een aantal schrijnende menselijke problematieken. Wat bijvoorbeeld met degenen die hebben geweigerd te strijden in deze burgeroorlog, wat met de deserteurs, de gemengde huwelijken, de vluchtelingen die niet meer terug kunnen....

Daarenboven vormen de akkoorden van Dayton in wezen ook een soort beloning vanwege de internationale gemeenschap voor hen die de engste vormen van nationalisme hebben aangewakkerd tot pure ethnische haat. Met de ondersteuning van deze akkoorden wordt de ethnische zuivering derhalve een internationaal aanvaarde norm.

Maar toch juicht de hele wereldgemeenschap, want "de vrede is uitgebroken", weze het dan een vrede die 60.000 militairen onder NAVO-bevel moeten waarborgen.

Meteen worden ook de sancties tegen Klein-Joegoslavië opgeheven evenals het wapen-embargo dat tegenover alle strijdende partijen gold. De wapentransacties – vaak door leveranciers uit landen die een permanente zetel hebben in de VN-Veiligheidsraad – naar de verschillende militaire apparaten kunnen weer op gang komen.

Zelfs indien de wapens nu zwijgen is het een illusie te denken dat de NAVO-aanwezigheid in deze regio beperkt zal worden tot de eenjarige termijn die nu voorzien is. De polarisatie is dermate groot dat ex-Joegoslavië hoogstwaarschijnlijk als een Cyprus-geval, d.w.z. met een langdurig militair bewaakte opdeling, verder door het leven zal gaan. De Cyprus-kwestie leert ons immers dat conflicten snel vergeten worden wanneer het krijgsgeweld eenmaal geluwd is. Reeds meer dan twintig jaar bestaat daar een vorm van "gewapende vrede".

Zowel daar als in ex-Joegoslavië zal de enige duurzame oplossing bestaan in het stimuleren van een rechtstreekse dialoog tussen de volkeren.

Hoe erg dit alles ook moge zijn, het verschrompelt nog in het niets in vergelijking met wat gebeurd is in Afrika, in de streek van de grote meren. Die streek blijft trouwens een permanent kruitvat.

Bij al deze conflicten is het besef duidelijk aanwezig dat ook hier de regel geldt dat voorkomen beter is dan genezen. Dat het "opkuisen" achteraf toch zoveel schrijnender en duurder is dan preventie.

Hierbij moeten wij ons als Vlaanderen vanzelfsprekend realiseren dat onze middelen en mogelijkheden uiterst beperkt zijn. Maar dit ontslaat ons niet van de plicht om, binnen onze mogelijkheden, toch alles te doen om medemensen hulp te bieden.

Beheersing en preventie van conflicten in de wereld moet gelijktijdig vanuit verschillende invalshoeken gebeuren : politiek, diplomatiek, militair, humanitair.... Voor elk van die manieren van aanpak is hulp beschikbaar : geëngageerde politici, diplomaten, NAVO, VN, medisch geschoolde vrijwilligers...

Binnen dit gegeven ontbreekt echter nog één belangrijke schakel, namelijk de psychologische begeleiding van de bevolking bij dreigend conflict, in oorlogs- of bezettingsomstandigheden. Wie leert de mensen hun leed inschatten en verwerken ? Wie helpt hen terugkeren naar een "normaal" leven ?

Her en der bestaan er reeds dergelijke initiatieven die werden opgezet door vrijwilligers (o.a. in Kosovo, in Bosnie,...). Het gaat hierbij veelal om jonge mensen die met eigen middelen, na een korte opleiding, in hun vrije tijd de rol op zich nemen van "alternatief diplomaat". Ondanks veel goede wil is dit optreden echter nog onvoldoende. Bij deze willen wij dan ook het voorstel lanceren om via het bundelen van de bestaande krachten te komen tot een soort de facto "Civil Peace Corps" (over de naam kan vanzelfsprekend gediscussieerd worden), en hiervoor onder bepaalde voorwaarden ook duidelijke subsidiërmogelijkheden te scheppen. Ik wil hierbij uitdrukkelijk opmerken dat hiermee niét de oprichting van een zoveelste officiële instantie wordt beoogd, als wel het van overheidswege aanmoedigen, ondersteunen en onderbouwen van initiatieven die spontaan voortkomen uit de bekommernissen die leven aan de basis. Qua subsidiëring lijkt het in deze meer bepaald nuttig om te komen tot een bundeling van middelen op de begroting, middelen waarop men dan zonder nodeloze administratieve vertraging en via één loket kan beroep doen.

Het beschikbaar gestelde geld zal dus dienen om binnen de bestaande projecten (die men dan eventueel kan omdopen tot "pilootprojecten") twee zaken te realiseren, namelijk :

(1°) mensen – waaronder eventueel ook erkende vluchtelingen uit het doel-land – hier kort, maar intensief, voor te bereiden op hun zending ;

(2°) hun verblijf ginder te financieren.

Op langere termijn ligt het in de bedoeling om te komen tot een permanent korps van conflictbemiddelaars. Deze zullen preventief kunnen ingezet worden in regio's waar onrust broeit, meer bepaald zullen ze mensen van verschillende etnieën helpen om vreedzaam samen te leven. Een domein waarop Vlaanderen, en Vlaamse vrijwilligers hun ervaringen kunnen valoriseren. Dit kan uiteindelijk veel nutteloos leed en bloedvergieten voorkomen.

Een lid brengt in het midden dat conflicten zijns inziens soms weinig voorspelbaar of weinig beheersbaar zijn, waardoor er kan getwijfeld worden aan de validiteit van de piste van de conflictpreventie. Als voorbeeld haalt hij hier de snelle desintegratie van voormalig Joegoslavië aan, die voor bijna iedereen bijzonder snel en onverwacht kwam. Rwanda aan de andere kant kreeg reeds bijzonder veel internationale begeleiding en toch kwam het nog tot een ware volkerenmoord. Zijns inziens valt losgeslagen ethnische haat vrijwel niet te temperen.

Een ander lid onderkent de edelmoedige grondslag van de gestelde vraag, maar meent dat in sommige omstandigheden idealisme niet de meest aangewezen weg is. Sommige conflicten kunnen enkel via militaire aanwezigheid bedwongen worden.

Daarenboven wil hij er toch nadrukkelijk op wijzen dat niet alle vormen van nationalisme over dezelfde kam mogen geschoren worden. Een fundamenteel onderscheid dient met name te worden gemaakt tussen virulent staatsnationalisme en gewoon gezond volksnationalisme. Dit laatste is gebaseerd op een duidelijk positief identiteitsbesef en vormt derhalve een constructieve kracht.

2. Antwoord van de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Naast de categorisering van problematieken als idealistisch of realistisch, meent de minister-president dat problemen vooral in hun correcte en concrete context moeten benaderd worden. Zo gaat het bijvoorbeeld niet op om moedwillig te insinueren dat de normale gezonde invulling van het Vlaamse identiteitsbesef ons automatisch in Joegoslavische toestanden zal doen vervallen. Zowel de aanwezige en diepgewortelde democratische cultuur als ons christelijk-humanistisch erfgoed vormen hiertegen een afdoende garantie.

Het handhaven van de vrede en het voorkomen van conflicten waren de doelstellingen van de wereldleiders na het einde van de eerste wereldoorlog met de oprichting van de Volkenbond en na de tweede wereldoorlog met de oprichting van de meer succesvolle Verenigde Naties. Niet enkel de financiële en materiële gevolgen van een conflict, maar vooral ook het onmetelijk menselijk leed zijn de beste argumenten opdat de wereldgemeenschap alles in het werk zou stellen om conflicten in de toekomst nog meer te voorkomen. Binnen de internationale gemeenschap moet conflictpreventie en -beheersing een permanente mentale attitude worden.

Binnen Europa is het de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE) die de taak van vredesbewaking waarneemt. Vlaanderen past zijn acties in dit kader in.

De OVSE is geleidelijk uitgegroeid tot een geïnstitutionaliseerd geheel, gericht op conflictpreventie en veiligheidssamenwerking. Binnen haar werkveld zijn verschillende organen actief bezig met de in de vraagstelling geschetste problematiek. Meer bepaald kan hierbij gedacht worden aan het OVSE-forum voor veiligheidssamenwerking, het conflictpreventiecentrum en het bureau voor democratische instellingen en mensenrechten.

Ook de OVSE Hoge Commissaris voor de Minderheden heeft op dit terrein een belangrijke rol te spelen. De minister-president vermeldt hierbij dat hij nog tijdens zijn officieel bezoek aan de Baltische Staten, met hun soms hoge aanwezigheid van ethnische Russen, heeft kunnen merken welk een belangrijke rol deze laatste, evenals zijn permanente delegaties, spelen in het voorkomen van geschillen op basis van ethnische verschillen.

De minister-president wijst er verder nog op dat ook in VN-verband actief aan conflictbeheersing wordt gedaan, waarbij de rol van de civiele maatschappij niet wordt miskend. Nog in zijn "Agenda for Peace" heeft VN Secretaris-generaal Boutros Ghali op deze rol gewezen.

Zowel de VN als de OVSE hebben in het verleden ondersteuning geboden bij het opzetten van democratische verkiezingen. De ontwikkeling van de democratie biedt immers de best mogelijke garanties tegen gewelddadige conflicten.

Vlaanderen wil verder zijn rol in het toenaderingsproces tussen volkeren blijven spelen en heeft zowel in een Europees en multilateraal als bilateraal kader projecten opgestart of gesteund. De omvang van de problematiek van de conflictpreventie overstijgt heel vaak het bilaterale en dient dan ook in een Europees of een multilateraal kader aangevat te worden. Hierin wil Vlaanderen, zoals in het verleden, blijven meewerken.

1. Europees en multilateraal :

– In het kader van het Europees beheer van de stad Mostar financiert Vlaanderen, met de andere gemeenschappen en de federale overheid, de bestuurder die vanuit België is aangesteld (iemand van de Duitstalige Gemeenschap). Dit project is er op gericht om de twee voornaamste bevolkingsgroepen in Mostar opnieuw vreedzaam met elkaar te leren samenleven. De praktijk heeft ondertussen geleerd hoe moeilijk dat kan zijn.

– De Commissie II van de Vergadering van de Regio's van Europa, waarvan de minister-president het voorzitterschap heeft, heeft in haar vergadering van 15 februari jongstleden, beslist tot de oprichting van een Net van Interregionale Solidariteit voor het voormalig Joegoslavië, met als doelstelling de verdediging van de democratie en het behoud van de vrede. De VRE heeft hiervoor nauwe contacten met de OVSE, wiens vertegenwoordiger de minister-president omtrent deze kwestie reeds heeft ontmoet.

– De diensten van de minister-president onderzoeken momenteel de mogelijkheid om ook in Palestina, in het kader van een multilateraal programma, een project rond conflictpreventie te ondersteunen.

– Vlaanderen zal ook een extra financiële tegemoetkoming toekennen aan het Rode Kruis Vlaanderen voor het uitzenden van deskundigen naar oorlogs-, ramp- en ontwikkelingsgebieden voor periodes van drie maanden tot twee jaar.

2. Bilateraal :

– In Litouwen en Slowakije/Hongarije heeft Pax Christi Vlaanderen met de steun van de Vlaamse Gemeenschap een project opgestart met als doelstelling conflictpreventie als voorwaarde voor de sociaal-economische en politieke ontwikkeling. Het project wil de mogelijkheden van groepen en mensen ontwikkelen en versterken opdat zij een bijdrage kunnen leveren aan de democratische opbouw van de samenleving.

– In de provincie "Vrijstaat" in Zuid-Afrika wil Vlaanderen meewerken aan het Centrum voor Conflictpreventie en aan het taalfaciliteringsprogramma. Inzake dit taalfaciliteringsprogramma steunt Vlaanderen met zijn know-how een project in Vrijstaat dat er op gericht is de bevolking de mogelijkheid te bieden in de eigen taal in de maatschappij te functioneren. Hiermee kan het vreedzaam samenleven worden bevorderd. Het Centrum voor Conflictpreventie, eveneens in Vrijstaat, wil de minderheden beschermen en gelijke kansen bieden. Eerstdaags zal de minister-president aan de Vlaamse regering een voorstel voorleggen om ook hieraan vanuit Vlaanderen steun te verlenen.

In de vraagstelling wordt voorgesteld om een permanent korps van conflictbemiddelaars op te richten waarin Vlaanderen een rol zou spelen. Dit moet weloverwogen gebeuren, degelijk voorbereid zijn en moet bouwen op mensen die de situatie ter plekke kennen en er wonen. Momenteel wordt ervoor geopteerd om verder projectmatig te werken op bilaterale basis en in een internationaal kader in omvangrijkere programma's. Dit sluit echter geenszins uit dat de Vlaamse expertise die zo verworven wordt in een later stadium zou gebundeld worden.

3. Replieken

De vraagstelster verduidelijkt dat zij zeker niet de bedoeling had om alle vormen van nationalisme over dezelfde kam te scheren, maar wil er toch op wijzen dat het conflict in ex-Joegoslavië in essentie toch is begonnen rond kwesties van nationaliteit en nationalisme. Hoe deze daar werden ingevuld is dan weer een andere zaak.

Tevens meent zij – ingaande tegen de scepsis die door een aantal commissieleden werd geuit – dat een aantal conflicten wel degelijk te voorzien en mogelijks ook te voorkomen zijn. Zo was de volkerenmoord in Ruanda zeker niet onvoorspelbaar. En evenzo is momenteel de situatie in Kosovo bijzonder volatiel aan het worden. Een beperkt aantal conflictbemiddelaars pogen daar dan ook de preciaire vrede te handhaven.

Een ander lid pikt hierop in met de opmerking dat zijn ervaringen ter plaatse hem gesterkt hebben in de overtuiging dat de "orde" in Kosovo door Servië gehandhaafd wordt via de meest brutale vormen van onderdrukking. In dit web van repressie kunnen de conflictbemiddelaars dan ook nauwelijks een rol van enige betekenis spelen. Het lid pleit er meteen voor dat binnen het Vlaams Parlement, over de partijgrenzen heen, ook zou gewerkt worden aan sensibilisering rond de problematiek van de onderdrukte Kosovaren. Een ander lid stelt dat meer in het algemeen het Vlaamse buitenlands beleid niet enkel oog moet hebben voor het economische en het culturele, maar ook voor het humanitaire.

Afrondend benadrukt de vraagstelster hierbij nogmaals dat zij niet pleit voor het oprichten van een grote overkoepelende organisatie, maar wel degelijk voor kleinschalige hulp die rechtstreeks wordt verstrekt aan de betrokken bevolking door niet-officiële instanties.

De minister-president brengt tenslotte nog in het midden dat men – met de al bij al toch nog relatief geringe kredieten die er nu ter beschikking staan – zich moet hoeden voor al te grote versnippering.

– *Het incident is gesloten.*

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 23)

Advies- en Overlegcomité voor Brussel en Vlaams-Brabant

Vergadering van woensdag 20 maart 1996

Vaste verslaggever : de heer Etienne Van Vaerenbergh, secretaris van het comité

– Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot mevrouw Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke Kansenbeleid, over de campagne "Bruitend Brussel"

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

Alhoewel de heer Luk Van Nieuwenhuysen er zich van bewust is dat van een actie rond het taalgebruik in de hoofdstad niet meteen alle heil mag worden verwacht, vindt hij het onderwerp belangrijk genoeg om er toch aandacht aan te besteden. Vlamingen van buiten Brussel kunnen de Brusselse Vlamingen ondersteunen door in de hoofdstad systematisch gebruik te maken van het Nederlands. Vorig jaar had de toenmalige minister Hugo Weckx aangekondigd dat hij de winkeliers aan de campagne "Bruitend Brussel" wou laten deelnemen. Door middel van een zelfklever op hun uitstalraam zouden de handelaars duidelijk maken dat Vlamingen bij hen welkom zijn.

Enige weken geleden verschenen in de pers vrij opvallende advertenties, waarbij werd opgeroepen om uit te kijken naar de aan de campagne "Bruitend Brussel" deelnemende handelszaken.

De vraagsteller betreurt het kleinschalige karakter van de actie en pleit integendeel voor een grootscheepse, wervelende campagne in gans Vlaanderen door middel van borden en affiches op strategische plaatsen, publiciteitsspot op radio en televisie...

De vraagsteller vindt dat de huidige actie echt te mager uitvalt en dat zij voorbij gaat aan wat haar doel zou moeten zijn. Op deze manier is het aan de campagne bestede krediet weggegooid geld.

In dit verband wil hij de minister graag een aantal vragen stellen :

- wanneer werden de handelaars benaderd om deel te nemen aan het initiatief ?
- wat was hun respons ?
- hoeveel reacties kwamen er van het publiek op de advertenties ?
- hoeveel advertenties werden in totaal geplaatst en welke kostprijs was eraan verbonden ?
- welke andere middelen werden gebruikt om de Vlamingen van buiten Brussel te sensibiliseren en hen ertoe aan te zetten in de hoofdstad steeds hun taal te spreken ?
- is de actie hiermee afgesloten of komt er nog een vervolg ?

2. Antwoord van mevrouw Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke Kansenbeleid

De campagne "Bruitend Brussel" verliep in twee fasen. De eerste fase ging door in juni 1995 en had als doel het imago van "Brussel, bruisende hoofdstad van Vlaanderen" te propageren en was tevens een uitnodiging om als Vlaming Brussel te beleven in de eigen taal. Hierrond werd een publiciteitscampagne opgezet en werd de "Bruitend Brussel"-zelfklever verspreid. Thans loopt er een tweede fase (van 28 januari tot en met 31 juli 1996) en die heeft als bedoeling het Vlaams onthaal te Brussel te intensifiëren door het lanceren van de "Brussel Welkomkaart". Deze kaart biedt de houder een aantal voordelen in diverse sectoren gedurende de bovengenoemde periode.

De Brusselse handelaars werden via rechtstreekse mailing benaderd. Deze werd volgens twee formules verstuurd :

- enerzijds werden 4000 uitnodigingen en zelfklevers rechtstreeks aan voedingszaken en apothekers toegezonden, zonder dat hierop moest worden geantwoord ;
- anderzijds werden uitnodigingen met antwoordkaart , om de zelfklevers aan te brengen en eventueel een extra voordeel aan te bieden, verstuurd naar instellingen uit de culturele, de socio-culturele en toeristische sector.

De horeca-instellingen werden nogmaals aangeschreven. Hierop hebben 400 organisaties en zelfstandigen gereageerd, waarvan er bovendien 165 een extra voordeel wensten toe te kennen aan de houders van een "Brussel Welkomkaart". Wat de aankondigingen betreft werd voor de eerste fase één advertentie in de Nederlandstalige dagbladpers geplaatst. Voor de tweede fase werden drie advertenties in de dagbladpers en één in de magazines Knack Weekend en Humo geplaatst. Deze publiciteit kaderde in de steun aan de geschreven pers (totaalbedrag : 4 miljoen frank).

Er werd tevens een aanvullende persondersteuning, naar specifieke doelgroepen toe, ingelast. Er verscheen telkens één advertentie in Deze Week in Brussel, De Streekkrant (regio Brussel-Halle-Vilvoorde) en De Bond (ledenblad van de Bond van Grote en Jonge Gezinnen). De kostprijs van deze publiciteit bedroeg 260.792 frank, ten laste van het budget van Brusselse Aangelegenheden.

In de advertenties van de eerste fase was geen antwoordbon voorzien. Deze van de tweede fase bevatten wel een antwoordstrook om vooralsnog een brochure en Welkomkaart te bekomen indien deze niet via de gewone kanalen konden worden verkregen. Een 2.500 dergelijke verzoeken werden ontvangen.

Andere sensibiliseringsacties vonden hun weg via :

- regionale TV-zenders (TV Brussel, Ring TV, Rob TV)
- affichage in de belangrijkste Brusselse stations,
- radio : BRT 2 omroep Brabant,
- VTB-VAB : georganiseerde Brussel-wandelingen.

Uiteindelijk werden 42.000 kaarten en brochures verspreid met de medewerking van de openbare bibliotheken in Vlaanderen en de gemeenschapscentra in Brussel. De minister vindt dit een fraai resultaat. Deze actie is nog niet afgesloten. In de werkingsbrochure zijn immers een drietal toeristische-culturele wandelingen opgenomen waaraan een foto-zoekwedstrijd is verbonden. Antwoorden zijn in te zenden tot en met 15 mei 1996. Einde mei worden de winnaars bekendgemaakt. De Welkomkaart is bovendien geldig tot 31 juli 1996. De filosofie van dergelijke sensibiliseringsacties, waarbij Vlamingen van buiten Brussel worden aangemoedigd om in de hoofdstad steeds hun taal te spreken, waar hen de gelegenheid wordt gegeven om Brussel te ontdekken en door Brusselaars gastvrij in het Nederlands te worden ontvangen dient te worden verdergezet. Onder welke vorm dit moet gebeuren, zal blijken na de evaluatie van deze "Brusend-Brussel"-actie.

Concreet denkt de minister eraan om in navolging van deze "Gebruik je eigen taal in Brussel"-actie een informatiecampaagne rond de taalrechten en -plichten op te zetten voor de Vlamingen van buiten Brussel en de Nederlandstalige gemeenschap in de hoofdstad.

3. Replieken

De vraagsteller dankt de minister voor het antwoord. Hij kan het cijfer van 42.000 kaarten en brochures moeilijk inschatten, maar vreest toch dat uit een eventuele peiling zou blijken dat deze campagne een vrij gering impact heeft. Anderzijds hoort de heer Luk Van Nieuwenhuysen met genoegen dat het de bedoeling is om de campagne voort te zetten en vindt hij het een zeer goed idee om voorlichting te geven over de taalrechten en -plichten.

Een lid vraagt de minister in welke mate zij de "Brusend Brussel"-campagne coördineert met acties van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. De minister verwijst naar het overleg in de Gemengde Ambtelijke Commissie.

– *Het incident is gesloten.*